

P.Z. br. 6

HRVATSKI SABOR

KLASA: 711-01/16-01/04

URBROJ: 65-17-09

Zagreb, 20. travnja 2017.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavio Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista, aktom od 19. travnja 2017. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njegovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Klub je odredio prof. dr. sc. Roberta Podolnjaka, Miroslava Šimića, Nikolu Grmoju, Miru Bulja i Hrvoja Runtića, zastupnike u Hrvatskom saboru.

PREDSJEDNIK

Božo Petrov

P.Z. br. 6

HRVATSKI SABOR
Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista

Zagreb, 19. travnja 2017. godine

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	20-04-2017		
Klasifikacijska oznaka:	411-01/16-01/09	Org. jed.	65
Štampani broj:	6532-3-17-08	Pril.	1
		Vrij.	-

Predsjedniku Hrvatskog sabora

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, drugo čitanje

Na temelju čl.85 Ustava RH („Narodne novine“ br. 85/2010 i 5/2014), članka 172. i 190. Poslovnika Hrvatskog sabora (NN br. 81/13), Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona.

Za svoje predstavnike koji će u ime predlagatelja sudjelovati u radu Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela, predlagatelj određuje zastupnike Roberta Podolnjaka, Miroslava Šimića, Nikolu Grmoju, Miru Bulja i Hrvoja Runtića.

Predsjednik Kluba zastupnika
Mosta nezavisnih lista
Miroslav Šimić

M.Š.

KLUB ZASTUPNIKA MOSTA NEZAVISNIH LISTA

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA**

Zagreb, travanj 2017.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Članak 1.

U Ovršnom zakonu („Narodne novine“, broj 112/12., 25/13., 93/14. i 55/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) u članku 10. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ovršni postupak i postupak osiguranja u prvom i drugom stupnju vodi i odluke donosi sudac pojedinac, ako ovim Zakonom nije određeno da postupak vodi i odluke donosi javni bilježnik.“.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. do 5. postaju stavci 2. do 4.

Članak 2.

U članku 18. stavku 1. iza podstavka 2. dodaje se novi podstavak 3. koji glasi:

„- Ministarstvo unutarnjih poslova dužno je, uz podatak o imenu, prezimenu i datumu rođenja ili broju osobne iskaznice, dati podatak o osobnom identifikacijskom broju za fizičku osobu,“.

Dosadašnji podstavci 3. do 7. postaju podstavci 4. do 8.

U stavku 3. riječi: „suda ili javnog bilježnika, uz podatak o imenu, prezimenu i datumu rođenja ili broju osobne iskaznice za ovršenika fizičku osobu, odnosno podatak o nazivu, matičnom broju ili matičnom broju subjekta za ovršenika pravnu osobu, dati podatak o osobnom identifikacijskom broju ovršenika, kao i“ zamjenjuju se riječima: „osobe koja tvrdi da radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu namjerava pokrenuti ovršni postupak, dati“.

Članak 3.

U članku 25. stavku 6. riječi: „i odluke donesene u upravnom postupku koja nije postala konačna“ brišu se.

Članak 4.

Članak 26. briše se.

Članak 5.

Članak 39. mijenja se i glasi:

„(1) Prijedlog za ovrhu mora biti razumljiv i sadržavati:

- oznaku suda ili javnog bilježnika
- ime i prezime, odnosno naziv stranaka, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj stranaka
- ime i prezime zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj
- naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave

- ovršni zahtjev i

- potpis podnositelja.

(2) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave uz podatke iz stavka 1. ovoga članka mora prije ovršnog zahtjeva sadržavati nalog ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima (platni nalog).

(3) Ovršni zahtjev mora sadržavati:

- naznaku ovršne isprave, ako se ovrha traži na temelju ovršne isprave

- tražbinu čije se ostvarenje traži

- sredstvo kojim ovrhu treba provesti

- prema potrebi predmet u odnosu na koji ovrhu treba provesti i

- druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ako prijedlog za ovrhu ne sadrži osobni identifikacijski broj ovršenika, sud ili javni bilježnik će donijeti rješenje o ovrsi bez osobnog identifikacijskog broja ovršenika ako je ovršenik strana fizička ili pravna osoba kojoj osobni identifikacijski broj nije određen u ovršnoj ispravi, ako su ovršenici suvlasnici zgrade, a ovrha se određuje isključivo na sredstvima zajedničke pričuve ili ako je ovršenik stečajna masa iza stečajnog dužnika koja nije upisana u sudski registar, a ako prijedlog za ovrhu ne sadrži osobni identifikacijski broj ovrhovoditelja, sud ili javni bilježnik će donijeti rješenje o ovrsi bez osobnog identifikacijskog broja ovrhovoditelja ako su ovrhovoditelji suvlasnici zgrade, a radi se o tražbini koja se naplaćuje u korist sredstava zajedničke pričuve ili ako je ovrhovoditelj stečajna masa iza stečajnog dužnika koja nije upisana u sudski registar.“.

Članak 6.

U članku 41. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U rješenju o ovrsi moraju biti naznačeni ovršna isprava, ako se ovrha traži na temelju ovršne isprave, tražbina koja se ostvaruje, sredstvo i predmet ovrhe te drugi podaci potrebni za provedbu ovrhe.“.

Članak 7.

U članku 52. stavku 3. riječ: „rješenje“ zamjenjuje se riječju: „zaključak“, a riječi: „pravomoćnosti toga rješenja“ zamjenjuju se riječima: „dostave zaključka“.

Stavci 8. i 9. brišu se.

Dosadašnji stavak 10. postaje stavak 8.

Članak 8.

U članku 55. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako rješenje o žalbi iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona ovisi o utvrđivanju neke sporne činjenice ili ako se ovrhovoditelj ne očituje u roku od osam dana, sud će zaključkom uputiti ovršenika da u roku od petnaest dana od dana dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.“.

Članak 9.

U članku 58. stavku 4. riječi: „u kojem o prigovoru odlučuje vijeće prvostupanjskog suda“ brišu se.

Članak 10.

U članku 60. stavku 1. riječ: „rješenjem“ zamjenjuje se riječju: „zaključkom“.

Članak 11.

U članku 62. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. ako je tijekom ovrhe namirio ovrhovoditelju novčanu tražbinu izvan ovrhe tako da je ovrhovoditelj dvostruko namiren,“.

U točki 4. iza riječi: „ovrhe“ dodaje se riječ: „pravomoćno“.

U stavku 2. iza riječi: „moguće“ stavlja se zarez i dodaju riječi: "a u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i ako ovršenik javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ne dokaže da je ovrhovoditeljevu tražbinu namirio izvan ovrhe, odnosno ako ta činjenica nije općepoznata ili se njezino postojanje ne može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.“.

U stavku 3. iza riječi: „iznosa“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „a u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i posebnu naknadu u visini od 400,00 kuna ako je pozvao ovrhovoditelja da mu iznos plaćen izvan ovrhe vrati u roku od osam dana od poziva na povrat, a ovrhovoditelj to nije učinio.“.

U stavku 5. riječi: „dovršetka ovršnoga postupka“ zamjenjuju se riječima „provedbe ovrhe“.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) Ako je ovrha provedena bez sudjelovanja suda, prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može podnijeti sudu koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na novčanoj tražbini i za provedbu te ovrhe protiv ovršenika.“.

Članak 12.

U članku 75. stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Smatra se da je jedina nekretnina u kojoj stanuje ovršenik koji ne obavlja registriranu djelatnost nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati, osim ako je ovršenik u trenutku sklapanja pravnog posla kojim preuzima obvezu izjavio da je suglasan da se radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine ovrha može provesti na njegovoj jedinoj nekretnini. Suglasnost da se radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine ovrha može provesti na jedinoj nekretnini ovršenika daje se u pisanom obliku i ima učinak ako je potpis ovršenika ovjerio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima. Suglasnost iz ovoga stavka vrijedi ako dođe do promjene vjerovnika ili ako ovršenik stekne novu nekretninu.“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Nekretnine za obavljanje poslovne djelatnosti ne smatraju se stvarima koje su nužne za obavljanje samostalne djelatnosti koja je njegov glavni izvor sredstava za život, osim ako zakonom nije drukčije određeno.“.

Članak 13.

Naslov iznad članka 80.a mijenja se i glasi: „Rokovi“.

Članak 14.

U članku 80.a stavci 2. i 3. brišu se.

Članak 15.

Iza članka 80.a dodaju se naslov i članak 80.b koji glase:

„Uvjeti za određivanje ovrhe na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost

Članak 80.b

(1) Sud će odbaciti kao nedopušten prijedlog za ovrhu na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost ako zbroj glavnica tražbina s već pokrenutim ovrhama na toj nekretnini ne prelazi 20.000,00 kuna.

(2) Ako je predložio ovrhu na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost radi namirenja tražbine čija glavnica prelazi 20.000,00 kuna, uz prijedlog za ovrhu na nekretnini ovrhovoditelj je dužan podnijeti dokaz da se radi namirenja iste tražbine ovrha ne može provesti na drugom predmetu ovrhe.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se da se ovrha radi namirenja iste tražbine ovrhovoditelja ne može provesti na drugom predmetu ovrhe osobito ako:

- se ovrha ne može provesti na računima ovršenika ili
- osnova za plaćanje na temelju koje ovrhovoditelj predlaže ovrhu na nekretnini nije upisana kao prva u Očevidniku redosljedna osnova za plaćanje, odnosno, ako ovrhovoditeljeva tražbina nije prva u prednosnom redu kod poslodavca ili drugog ovršenikova dužnika ili
- priljev novčanih sredstva na ovršenikove račune tijekom 90 dana prije podnošenja prijedloga za ovrhu na nekretnini iznosi manje od jedne četvrtine ovrhovoditeljeve tražbine ili
- iz podataka tijela i osoba iz članka 18. stavka 1. podstavka 1. do 2. i 4. do 6. ovoga Zakona proizlazi da ovršenik nema druge imovine odnosno da je vlasnik stvari ili imatelj prava iz kojih je očito da se neće moći namiriti ovrhovoditelj i troškovi ovrhe.

(4) Ako u slučaju iz stavka 2. ovoga članka ovrhovoditelj ne podnese dokaz da se radi namirenja iste tražbine ovrha ne može provesti na drugom predmetu ovrhe, sud će prijedlog za ovrhu odbaciti kao nepotpun, bez pozivanja ovrhovoditelja da ga dopuni ili ispravi.“.

Članak 16.

Članak 84.a briše se.

Članak 17.

U članku 125. iza stavka 6. dodaju se stavci 7. i 8. koji glase:

„(7) Ako ovršenik do završetka ročišta iz stavka 1. ovoga članka podnese dokaz da je podnio tužbu kojom osporava postojanje ili visinu sporedne tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja, sud će pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzeti u obzir samo nesporni dio tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka, na odgovarajući način se primjenjuju stavci 3. do 6. ovoga članka.“

Članak 18.

U članku 127. stavci 2., 3., 4. i 5. brišu se.

Članak 19.

U članku 128. stavku 2. riječi: „pravomoćnosti rješenja“ zamjenjuju se riječima: „dostave zaključka“.

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 3.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 4. brojka: „4.“ zamjenjuje se brojkom: „3.“.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 5. brojka: „5.“ zamjenjuje se brojkom: „4.“, a brojka: „4.“ brojkom: „3.“.

Članak 20.

Iza članka 131. dodaju se naslov i članak 131.a koji glase:

„Pravo na smještaj

Članak 131.a

(1) Pravo na smještaj priznat će se osobi - ovršeniku koji je radi naplate novčane tražbine dužan iseliti iz nekretnine prodane u ovršnom postupku ako je:

- u nekretnini iz koje je dužan iseliti stanovao prije pokretanja ovršnog postupka
- nekretnina nužna za zadovoljenje osnovnih stambenih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

(2) Pravo na smještaj iz stavka 1. ovoga članka osigurava se u trajanju od 18 mjeseci isplatom novčane naknade za troškove smještaja iz sredstava državnog proračuna. Iznimno, pravo na smještaj može se za isto razdoblje osigurati dodjelom na korištenje odgovarajuće nekretnine u istoj ili susjednoj jedinici lokalne samouprave, bez naknade.

(3) Ukupna visina novčane naknade za troškove smještaja sveukupno ne može prelaziti iznos od devet prosječnih netoplaća u Republici Hrvatskoj.

(4) O priznanju prava na smještaj i o načinu ostvarivanja tog prava na zahtjev osobe iz stavka 1. ovoga članka odlučuje centar za socijalnu skrb koji se nalazi u mjestu sjedišta suda.

(5) Uz zahtjev za priznanje prava na smještaj osoba iz stavka 1. ovoga članka je dužna priložiti rješenje o ovrsi kojim je određena ovrha na nekretnini, o čemu je nadležni centar za socijalnu skrb bez odgode dužan obavijestiti sud koji je donio rješenje o ovrsi.

(6) U postupku priznanja prava na smještaj nekretnina iz koje je osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna iseliti odlučuje odgovarajućom primjenom propisa o socijalnoj skrbi po kojima se priznaje pravo na privremeni smještaj u kriznim situacijama pri čemu se nekretnina iz koje je osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna iseliti neće se uzeti u obzir kao njezino vlasništvo.

(7) Pravo na smještaj priznaje se osobi iz stavka 1. ovoga članka od trenutka predaje nekretnine pod uvjetom da je dobrovoljno preda kupcu. Sud će zaključak o predaji nekretnine kupcu dostaviti centru za socijalnu skrb koji mu je dostavio obavijest iz članka 5. ovoga članka.

(8) Novčana naknada za troškove smještaja isplaćuje se izravno na račun najmodavca, uz dokaz o sklopljenom ugovoru o najmu.

(9) Ako je osoba iz stavka 1. ovoga članka zahtjev iz stavka 4. ovoga članka podnijela nakon što je sud donio rješenje o dosudi nekretnine, a prije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine i prije nego što je kupac položio kupovninu, sud kojem je nadležni centar za socijalnu skrb dostavio obavijest iz stavka 5. ovoga članka će zaključak o predaji nekretnine kupcu donijeti nakon što protekne rok od 30 dana od dana kada se ispune uvjeti za donošenje zaključka o predaji nekretnine kupcu.

(10) Smatrat će se da je zahtjev za priznanje prava na smještaj iz stavka 1. ovoga članka usvojen ako centar za socijalnu skrb ne odluči povodom zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka do donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu.“

Članak 21.

U članku 173. stavku 2. riječi: „dvije trećine plaće ovršenika“ zamjenjuju se riječima: „tri četvrtine plaće ovršenika, ali ne više od dvije trećine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj“, a iza riječi: „netoplaće ovršenika“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos koji odgovara iznosu od jedne četvrtine netoplaće ovršenika“.

Članak 22.

U članku 197. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, sud će rješenjem o ovrsi na plaći odrediti pljenidbu određenoga dijela plaće i naložiti poslodavcu koji ovršeniku isplaćuje plaću na račun kod banke da novčani iznos za koji je određena ovrha radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja uzdržavanja isplati odnosno isplaćuje ovrhovoditelju nakon pravomoćnosti toga rješenja.“

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 23.

U članku 202. stavku 2. riječi: „te pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi“ zamjenjuju se riječima: „a poslodavac ovršenika na temelju te isprave dužan je zaplijenjeni dio plaće bez odgode prenijeti ovrhovoditelju“.

Članak 24.

U članku 206. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 3. riječ: „nepravomoćno“ briše se.

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 4. i 5.

Članak 25.

Članak 208. briše se.

Članak 26.

Naslov iznad članka 209. mijenja se i glasi: „Izravna naplata“.

Članak 27.

U članku 209. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako ovrhovoditelj izravno zatraži od Agencije da na temelju ovršne sudske odluke s potvrdom o ovršnosti, ovršne odluke donesene u upravnom postupku s potvrdom o ovršnosti, ovršne nagodbe, zadužnice, bjanko zadužnice, naloga za plaćanje Hrvatske radiotelevizije s potvrdom o ovršnosti ili obračuna poslodavca o neispлатi dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine provede naplatu određene novčane tražbine prijenosom novčanih sredstava s računa koje ovršenik ima kod banaka na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za izravnu naplatu, Agencija će postupiti kao u povodu rješenja o ovrsi koje je dostavio sud.“.

U stavku 2. druga rečenica mijenja se i glasi: „Uz zahtjev ovrhovoditelj treba priložiti izvornik, otpравak, ovjereni prijepis ili ovjerenu presliku isprave iz stavka 1. ovoga članka, osim zadužnica i bjanko zadužnica koje je ovrhovoditelj dužan priložiti u izvorniku.“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Agencija će primjerak zahtjeva sa svim podacima o ispravi na temelju koje se provodi izravna naplata otpremiti ovršeniku na adresu iz članka 8. stavka 1. do 5. ovoga Zakona, odmah po upisu osnove za plaćanje u Očevidnik redosljedna osnova za plaćanje.“.

Iza stavka 7. dodaju se stavci 8., 9. i 10. koji glase:

„(8) U slučaju iz članka 32. stavka 3. i 4. ovoga Zakona Agencija će upisati promjenu podataka o ovrhovoditelju odnosno ovršeniku u Očevidnik redosljedna osnova za plaćanje i nastaviti izdavati bankama naloge za pljenidbu, ali će zastati s izdavanjem naloga bankama za prijenos novčanih sredstava. Primjerak zahtjeva za nastavak postupka izravne naplate će Agencija dostaviti prvobitnom ovrhovoditelju, odnosno novom ovršeniku sukladno odredbi članka 8. ovoga Zakona.“.

(9) Prvobitni ovrhovoditelj, odnosno novi ovršenik ovlašten je pred nadležnim sudom poduzimati sve radnje na koje bi inače bio ovlašten tijekom sudske ovrhe.

(10) Ako Agencija u roku od šezdeset dana od dana kada joj je dostavljena isprava iz stavka 8. ovoga članka ne zaprimi drukčiju odluku suda, nastavit će s izdavanjem naloga bankama za prijenos sredstava.“.

Članak 28.

U članku 210. stavak 5. briše se.

Članak 29.

U članku 214. stavku 1. riječi: „i ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja“ brišu se.

U stavku 3. riječi: „s učincima dostave pravomoćnoga sudskoga rješenja o ovrsi“ brišu se.

U stavku 6. riječi: „s kojega je računa naplaćen koji“ brišu se, a iza riječi: „glavnice“ dodaju se riječi: „koji je naplaćen.“

U stavku 7. dodaje se nova rečenica koja glasi: „U tom slučaju se uz prijedlog za ovrhu može podnijeti i ovjereni prijepis ili ovjereni preslika zadužnice.“.

Članak 30.

U članku 215. stavku 1. riječi: „ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja“ zamjenjuju se riječima: „postaje podobna za ovrhu“.

U stavku 2. riječi: „s učincima dostave pravomoćnoga sudskoga rješenja o ovrsi,“ brišu se.

Članak 31.

U članku 216. stavak 6. briše se.

Članak 32.

U članku 217. stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Na temelju isprava iz članka 209. stavka 1. ovoga Zakona koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u brutoiznosu ovrhovoditelj može zatražiti izravnu naplatu ukupno dosuđenog iznosa od Agencije sukladno članku 209. ovoga Zakona. Ako ovrhovoditelj zatraži izravnu naplatu od Agencije dužan je uz tu ispravu dostaviti i potvrdu o obračunu iz stavka 2. ovoga članka.“.

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Ako ovrhovoditelj ima pravo na kamate, iznos kamata prenijet će se na one račune na koje se prenosi dio tražbine na koju su obračunate te kamate.“.

Članak 33.

U članku 281. stavku 2. zgrade i riječi: „članak 39. stavak 3.“ brišu se.

U stavku 4. iza riječi: „prijedloga“ briše se zarez i riječi: „odnosno obavijesti Ministarstva financija, Porezne uprave o osobnom identifikacijskom broju“.

Članak 34.

U članku 284. stavku 1. iza riječi: „koji je ovrha određena“ dodaju se riječi „zaplijeni i“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Agencija i ovrhovoditelj su u povodu rješenja o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka dužni postupati kao u povodu zahtjeva za izravnu naplatu (članak 209. ovoga Zakona), a isplatelj stalnoga novčanog primanja je u povodu rješenja o ovrsi iz stavka 2. ovoga članka dužan postupati kao po ispravi iz članka 202. ovoga Zakona.“.

Članak 35.

U članku 287. stavku 1. riječi: „2. i 13.“ zamjenjuju se riječima: „2. i 8.“.

Članak 36.

U članku 292. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Trgovački sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje u predmetima u kojima bi bili nadležni za odlučivanje o predmetu spora u skladu s pravilima parničnog postupka o nadležnosti trgovačkih sudova.“.

Članak 37.

U članku 306. stavku 5. broj: „306.“ zamjenjuje se brojem: „305.“.

Članak 38.

U članku 325. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Ako predlagatelj osiguranja obavijesti protivnika osiguranja kako želi postati punopravni vlasnik stvari, odnosno punopravni nositelj prava, javni bilježnik iz stavka 3. ovoga članka o tome će mu izdati potvrdu u roku od 15 dana. Nakon što je obavijestio protivnika osiguranja kako želi postati punopravni vlasnik stvari, odnosno punopravni nositelj prava, predlagatelj osiguranja nije više ovlašten povući svoj pristanak, a protivnik osiguranja povući svoj prijedlog. Ako se predlagatelj osiguranja ne očituje u danom roku, smatrat će se da je pristao na prijedlog protivnika osiguranja.“.

Članak 39.

Iza članka 339. dodaju se naslov iznad članka i članak 339.a koji glase:

„Obustava u slučaju da je predlagatelj osiguranja ishodio ovrhu

Članak 339.a

(1) Ako je predlagatelj osiguranja ishodio ovrhu radi naplate osigurane tražbine, sud će po službenoj dužnosti ili na prijedlog jedne od stranaka obustaviti postupak osiguranja.

(2) U ovrsi iz stavka 1. ovoga članka, za iznos na koji se odnosi prethodna mjera, ovrhovoditelj zadržava prvenstveni red kojega je stekao kao predlagatelj osiguranja, ako se na određenu prethodnu mjeru izričito pozove u prijedlogu za ovrhu, odnosno u zahtjevu za izravnu naplatu.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka sud, odnosno Agencija će prilikom provedbe prve ovršne radnje osigurati naplatu po prvenstvenom redu, a sud će po potrebi odrediti i brisanje prethodne mjere u odgovarajućim upisnicima i očevidnicima.“.

Članak 40.

Naslov dijela četvrtog mijenja se i glasi: „EUROPSKI OVRŠNI NASLOV I EUROPSKI NALOG ZA BLOKADU RAČUNA“.

Članak 41.

Iza članka 364. dodaje se glava trideset peta i naslov glave sa člancima 364.a, 364.b, 364.c i 364.d i naslovima iznad njih koji glase:

„Glava trideset peta

EUROPSKI NALOG ZA BLOKADU RAČUNA

Područje primjene

Članak 364.a

Odredbama ove glave utvrđuju se nadležna tijela, postupanje Agencije i naknade za provedbu Uredbe (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima (u daljnjem tekstu: Uredba 655/2014).

Nadležna tijela

Članak 364.b

Za provedbu Uredbe 655/2014:

1. za izdavanje naloga za blokadu računa na temelju isprave koja je sastavljena u Republici Hrvatskoj, a čija se vjerodostojnost odnosi na potpis i sadržaj isprave i koja je utvrđena od strane tijela javne vlasti ili drugog tijela ovlaštenog u tu svrhu nadležni su sudovi Republike Hrvatske koji imaju nadležnost za odlučivanje o meritumu stvari (članak 6. stavak 4. Uredbe 655/2014)
2. za odlučivanje po žalbi koju je vjerovnik podnio prvostupanjskom sudu protiv odluke kojom je u cijelosti ili djelomično odbijen zahtjev za izdavanje naloga za blokadu računa nadležan je viši sud koji bi bio nadležan za odlučivanje po žalbi protiv rješenja kojim se odbija prijedlog za osiguranje (članak 21. Uredbe 655/2014)
3. za odlučivanje o zahtjevu kojim dužnik traži opoziv ili izmjenu naloga za blokadu računa nadležan je sud Republike Hrvatske koji je izdao nalog za blokadu računa (članak 33. stavak 1. Uredbe 655/2014)

4. za odlučivanje o zahtjevu kojim dužnik traži da se provedba naloga za blokadu računa koja se provodi u Republici Hrvatskoj ograniči ili prekine nadležan je Općinski građanski sud u Zagrebu (članak 34. stavak 1. ili 2. Uredbe 655/2014)
5. za odlučivanje o žalbi protiv odluke prvostupanjskog suda iz točke 3. i 4. ovoga članka nadležan je viši sud koji bi bio nadležan za odlučivanje po žalbi protiv rješenja o osiguranju (članak 37. Uredbe 655/2014)
6. za primitak, slanje ili dostavu naloga za blokadu i drugih dokumenata iz članka 4. točke 14. Uredbe 655/2014 nadležan je Općinski građanski sud u Zagrebu
7. za ishođenje potrebnih informacija o računu ili računima dužnika nadležna je Agencija (članak 14. Uredbe 655/2014) koja je tražene informacije dužna dati u skladu s pravilima o korištenju podataka iz Jedinstvenog registra računa
8. za provedbu naloga za blokadu računa nadležna je Agencija.

Postupanje Agencije

Članak 364.c

(1) Agencija po nalogu za blokadu računa postupa u skladu s odredbama zakona kojim je propisana provedba ovrhe i osiguranja na novčanim sredstvima po računu ovršenika.

(2) Za provedbu naloga za blokadu Agencija i banke imaju pravo na naknadu kao za poslove provedbe ovrhe i osiguranja na novčanim sredstvima po računima.

Sudske pristojbe

Članak 364.d

(1) U postupku ishođenja naloga za blokadu računa ili pravnog sredstva protiv naloga sudska pristojba se plaća prema vrijednosti zahtjeva.

(2) Sudska pristojba plaća se:

- na zahtjev za nalog za blokadu kao na prijedlog za osiguranje
- na odluku o zahtjevu za nalog za blokadu računa kao na rješenje o osiguranju
- na podneske iz članka 364.b točke 2. do 5. ovoga Zakona kao na žalbu protiv rješenja o osiguranju.“.

Članak 42.

U članku 366. stavku 2. iza riječi: „odgovorna osoba“ dodaju se riječi: „u tijelu ili“.

U stavku 3. riječi: „za prekršaj odgovorna osoba u tijelu ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz članka 18. stavka 2. i 8. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „fizička osoba za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka“.

Članak 43.

U članku 367. stavku 1. broj: „4.“ zamjenjuje se brojem „2.“.

U stavku 3. broj: „4.“ zamjenjuje se brojem „2.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 44.

(1) Postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se primjenom odredbi Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12., 25/13., 93/14. i 55/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, odredbe:

- članka 1., članka 9., članka 14. i članka 28. ovoga Zakona, ako je žalba izjavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, te

- članka 17., članka 20., članka 21., članka 24., članka 27. stavka 4., članka 32. stavka 2., članka 34. stavka 2. i članka 39. ovoga Zakona

primjenjivat će se na postupke u tijeku bez obzira na to kada su pokrenuti i po kojem zakonu bi se trebali dovršiti.

(3) Članak 12. stavak 1. ovoga Zakona primjenjuje se na pravne poslove koji nastanu nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 45.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnike o izmjenama i dopunama Pravilnika o obliku i sadržaju zadužnice, Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice, Pravilnika o registru zadužnica i bjanko zadužnica, Pravilnika o obliku i sadržaju Izjave o zapljeni po pristanku dužnika i Pravilnika o obliku i sadržaju zahtjeva za izravnu naplatu, radi usklađenja s odredbama ovoga Zakona.

Članak 46.

(1) Postupke radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine na temelju vjerodostojne isprave pokrenute do 27. siječnja 2006. u kojima rješenje o ovrsi nije doneseno ili je doneseno a nije steklo svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti sud će obustaviti bez obzira na to kada su pokrenuti i po kojem zakonu bi se trebali dovršiti ako ovrhovoditelj u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ne podnese prijedlog za nastavak postupka.

(2) Postupci iz stavka 1. ovoga članka koji se vode na istome sudu predsjednik toga suda ili sudac kojega za to ovlasti predsjednik suda može obustaviti zajedničkim rješenjem i dostaviti ga strankama objavom na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

(3) Dostava iz stavka 2. ovoga članka smatra se obavljenom istekom petnaestoga dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

Članak 47.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave, osim odredbi članka 24., članka 25., članka 26., članka 27., članka 29., članka 30., članka 31. i članka 34. stavka 2. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. rujna 2017. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14.).

Ovršnim zakonom („Narodne novine“, broj 112/12., 25/13., 93/14. i 55/16.; u daljnjem tekstu: Ovršni zakon) uređen je postupak prisilnog ostvarenja tražbina te postupak dobrovoljnog sudskog i javnobilježničkog osiguranja tražbina. Ovršni zakon uređuje i materijalnopravne odnose koji se zasnivaju na temelju ovršnih postupaka, a zajedno sa Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj 91/10. i 112/12.) čini zakonodavni okvir za provedbu izvansudske ovrhe, koju u najvećoj mjeri provodi Financijska agencija i koja se pokazala iznimno učinkovitom.

Međutim, upravo zbog učinkovite izvansudske ovrhe, koja sve više istiskuje sudsku ovrhu i postaje dominantan način prisilnog ostvarenja tražbina, svakodnevna postupanja i praksa pokazali su određene manjkavosti i nedosljednosti sustava, ali i mogućnosti za zlouporabu. Također, zbog trenutnog teškog gospodarskog stanja i nastojanja socijalne države da zaštiti socijalno najugroženije kategorije građana, potrebno je dodatno urediti institut ovrhe na nekretninama.

Jedan od problema koji se predlažu riješiti ovim Zakonom je ukidanje drugostupanjskog odlučivanja od strane tročlanog vijeća prvostupanjskog suda koje odlučuje kao drugostupanjsko tijelo po žalbama protiv određenih odluka u ovršnom postupku, s obzirom na to da se predmetno rješenje pokazalo u praksi kao neučinkovito, osobito na sudovima na kojima radi manji broj sudaca, a zbog čega ujedno dolazi i do neujednačene prakse odlučivanja po žalbama. Umjesto vijeća prvostupanjskog suda u tim predmetima bi se kao pravilo propisalo da po žalbama u drugom stupnju postupak vodi i odluke donosi sudac pojedinac drugostupanjskog suda. Predloženo rješenje primjenjivat će se i na postupke u tijeku, ako je žalba izjavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Radi zaštite ovršenika fizičke osobe mijenja se postojeća zakonska odredba prema kojoj se nekretnina za stanovanje ne smatra stvari nužnom za zadovoljavanje osobnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati te propisuje da se takva nekretnina smatra stvari nužnom za zadovoljavanje osobnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati. Međutim, ova pretpostavka primjenjuje se samo na obveze iz pravnog posla koji nastane nakon stupanja na snagu ovoga zakona, a vjerovnik se u tom slučaju može zaštititi samo ako mu je kod sklapanja pravnog posla dužnik dao izjavu kojom izjavljuje da je suglasan da se radi namirenja vjerovnikove tražbine ovrha može provesti na njegovoj jedinoj nekretnini.

Također, radi zaštite dužnika-ovršenika fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, uvode se nova pravila i uvjeti za određivanje i provedbu ovrhe na nekretninama. Tako se kao uvjet za određivanje ovrhe na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost traži da glavnica bude veća od 20.000,00 kuna, bilo da je riječ o jednoj tražbini jednog vjerovnika ili više tražbina jednog ili više vjerovnika čiji zbroj glavnica tražbina ne prelazi taj iznos. Nadalje, ako tražbina/e jednog ili više vjerovnika prelaze iznos od 20.000,00 kuna, za određivanje ovrhe na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost traži se da uz prijedlog za ovrhu ovrhovoditelj podnese dokaz da se radi namirenja iste tražbine ovrha

ne može provesti na drugom predmetu ovrhe. Međutim, da navedeni uvjet ne bi bio neotklonjiva prepreka za podnošenje prijedloga za ovrhu na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, propisuju se okolnosti pod kojima će se smatrati da se ovrha nije mogla provesti.

Ovim Zakonom napušta se rješenje prema kojem ovršenik ima pravo koristiti nekretninu prodanu u ovrsi kao najmoprimac godinu dana od dana donošenja zaključka o prodaji nekretnine s obzirom na to da je zaštita osigurana na drugi način, a navedeno rješenje nije zaživjelo u praksi. Također, s obzirom na novo pravilo prema kojem se uz prijedlog za ovrhu na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost traži dokaz da se radi namirenja iste tražbine ovrha ne može provesti na drugom predmetu ovrhe, napušta se dosadašnja mogućnost jednogodišnje odgode ovrhe na prijedlog ovršenika koji ima prihode ili imovinu čijom raspoložbom se može u cijelosti namiriti tražbina ovrhovoditelja.

Ovršenik fizička osoba koja se mora iseliti iz nekretnine u kojoj stanuje, a koja je prodana u ovrsi i koja je nužna za zadovoljenje njegovih osnovnih stambenih potreba i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati, ima tzv. „pravo na smještaj“. Pravo na smještaj osigurava se u trajanju od 18 mjeseci, tako da se ovršeniku osigurava isplata novčane naknade za troškove smještaja. Novčanu naknadu za troškove smještaja isplaćivat će centar za socijalnu skrb, mjesečno, izravno na račun najmodavca iz sredstava državnog proračuna, s tim da ukupna visina novčane naknade za troškove smještaja ne može prelaziti iznos od devet prosječnih netoplaća u Republici Hrvatskoj. O priznanju prava na smještaj na zahtjev ovršenika rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb koji se nalazi u mjestu sjedišta suda pri čemu se kao vlasništvo ovršenika ne smije uzeti u obzir nekretnina koja je predmet prodaje u ovrsi. Pravo na smještaj ovršeniku priznaje se od trenutka predaje nekretnine kupcu pod uvjetom da ovršenik dobrovoljno preda nekretninu.

Povećava se iznos plaće, mirovine ili drugog stalnog novčanog primanja ovršenika koji je izuzet od ovrhe u slučaju kada se ovrha provodi na plaći ovršenika koji prima plaću, mirovinu ili drugo stalno novčano primanje ovršenika koje je manje od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj te dopunjuje pravilo o ograničenju ovrhe u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u slučaju kada ovršenik ima neto plaću manju od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj.

U svrhu sprječavanja zlouporaba u slučaju provedbe ovrhe na plaći, propisuje se mogućnost da sud ovrhu na plaći odredi i na plaći koju poslodavac ovršeniku isplaćuje na račun kod banke kada se ovrha određuje radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja uzdržavanja.

Radi ujednačavanja postupanja i učinaka pojedinih odluka, kao i radi sprečavanja zlouporaba i provedbi izvansudskih ovrha na temelju lažnih (krivotvorenih) ovršnih isprava, odnosno osnova za plaćanje, izjednačava se postupanje Financijske agencije u pogledu izdavanja naloga za prijenos zaplijenjenih sredstava na računima ovršenika. U tom smislu, a s obzirom na to da se predlaže prijenos sredstava u roku od šezdeset dana od njihove zapljene u svim slučajevima, dakle, bez obzira na to provodi li se ovrha na temelju pravomoćnog ili nepravomoćnog rješenja o ovrsi odnosno druge isprave koja je po svojem učinku izjednačena s pravomoćnim rješenjem o ovrsi, povećava se zaštita svih fizičkih i pravnih osoba, a eventualne zlouporabe sustava znatno smanjuju.

Postojeći sustav potrebno je doraditi i radi uređenja instituta naplate na temelju zadužnice i bjanko zadužnice na način da bi se u slučaju provedbe naplate na temelju zadužnice i bjanko zadužnice omogućila odgoda prijenosa sredstva na rok od šezdeset dana u kojem vremenu

ovršnik može iskoristiti pravna sredstva koja su mu na raspolaganju, čime bi se spriječile eventualne zlorabe tog instituta.

Radi ubrzanja postupka ovrhe i rasterećenja sudova i javnih bilježnika, daje se mogućnost ovrhovoditeljima da saznaju osobni identifikacijski broj ovršenika, a koji bi u suprotnom morali sudovi ili javni bilježnici pribavljati po službenoj dužnosti na temelju podataka koje im dostavi ovrhovoditelj.

Ovim zakonom uvodi se posebna vrsta sankcije u iznosu od 400,00 kuna za ovrhovoditelje koji su se tijekom sudske ili izvansudske ovrhe dvostruko namirili kako bi se prisililo ovrhovoditelje da pravovremeno povuku prijedlog za ovrhu u slučaju kada im je ovršenik dobrovoljno ispunio svoju obvezu. Uvjet za prihvaćanje prijedloga ovršenika u slučaju dvostrukog namirenja ovrhovoditelja je da ovršenik javnom ili javno ovjerovljenom ispravom dokaže da je ovrhovoditeljevu tražbinu namirio izvan ovrhe, odnosno ako je ta činjenica općepoznata ili se njezino postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmjetima.

Također, ovim Zakonom uređuju se postupovne odredbe u vezi sa stupanjem na snagu Uredbe (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima (u daljnjem tekstu: Uredba 655/2014).

Odredbe ovoga Zakona nužno je primijeniti u pojedinim slučajevima i na postupke koji su u tijeku, odnosno, koji su pokrenuti prije njegovog stupanja na snagu.

Odredbe kojima se napušta rješenje prema kojem tročlano vijeće prvostupanjskog suda odlučuje kao drugostupanjsko tijelo po žalbama protiv određenih odluka u ovršnom postupku i kao pravilo propisuje da po žalbama u drugom stupnju postupak vodi i odluke donosi sudac pojedinac nužno je primijeniti i na postupke u tijeku kako bi se otklonile dvojbe koje su se u praksi pojavile oko nadležnosti tročlanog vijeća prvostupanjskoga suda, pod uvjetom da je žalba izjavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona (članci 1., 9., 14. i 28. ovoga Zakona).

Članak 17. ovoga Zakona, kojim se dopunjava članak 125. Ovršnog zakona, i članak 21. ovoga Zakona, kojim se mijenja članak 173. stavak 2. Ovršnog zakona, nužno je primijeniti i na postupke u tijeku jer cilj koji se želi postići ovom odredbom treba jednako štititi i u slučajevima koji će nastati nakon stupanja na snagu ovoga Zakona i u slučajevima koji su već nastali.

Odredbama članka 24. i članka 34. stavka 2. ovoga Zakona ukida se razlika u provedbi ovrhe ovisno o tome provodi li se ovrha po pravomoćnom i nepravomoćnom rješenju o ovrsi, što je bitno radi sprečavanja zlorabe, tj. radi sprečavanja provedbi ovrha na temelju krivotvorenih ovršnih isprava (sudskih i javnobilježničkih rješenja o ovrsi), a koje je vrlo teško razlikovati i pravovremeno prepoznati, osobito kada se uzme u obzir da ih je Financijska agencija obvezna provoditi bez odgode. Stoga je nužno svaku provedbu ovrhe koju provodi Financijska agencija propisati tako da se bez odgode provodi isključivo pljenidba, a da se prijenos zaplijenjenih sredstva obavlja u zakonom propisanom roku, ako sud ne odluči drukčije. Jednako pravilo treba primijeniti i u slučaju članka 27. stavka 4. ovoga Zakona kojim se propisuje provedba ovrhe u slučaju promjene ovrhovoditelja ili ovršenika.

Odredbu članka 32. stavka 2. ovoga Zakona nužno je primijeniti na postupke u tijeku kako bi se i u tim postupcima regulirala pravna praznina u vezi s prijenosom kamata kod provedbe ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu. Također, iz istog razloga nužno je primijeniti na postupke u tijeku i članak 39. ovoga Zakona kako bi se regulirala pravna praznina u vezi s obustavom mjere osiguranja (prethodne mjere) u slučaju kada je predlagatelj osiguranja ishodio ovrhu.

Konačno, članak 20. ovoga Zakona nužno je primijeniti na postupke u tijeku jer se njime pravo na smještaj treba osigurati i budućim i sadašnjim ovršenicima.

II. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Ovom odredbom napušta se rješenje prema kojem tročlano vijeće prvostupanjskog suda odlučuje kao drugostupanjsko tijelo po žalbama protiv određenih odluka u ovršnom postupku te kao pravilo propisuje da po žalbama u drugom stupnju postupak vodi i odluke donosi sudac pojedinac. Pravilo da po žalbama u drugom stupnju postupak vodi i odluke donosi sudac pojedinac primjenjuje se i na postupke koji su u tijeku, odnosno, u svim onim slučajevima u kojima bi prije stupanja ovoga zakona trebalo odlučivati tročlano vijeće prvostupanjskog suda, pod uvjetom da je žalba izjavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 2.

Ovom odredbom pripisana je dužnost Ministarstva unutarnjih poslova da, uz podatak o imenu, prezimenu i datumu rođenja ili broju osobne iskaznice, dostavi podatak o osobnom identifikacijskom broju za fizičku osobu. Navedeno se predlaže propisati kao bi ovrhovoditelji mogli saznati osobni identifikacijski broj ovršenika, čime se ubrzava postupak ovrhe i rasterećuju sudovi i javni bilježnici koji određuju ovrhu, a koji bi u suprotnom morali taj podatak pribavljati po službenoj dužnosti na temelju podataka koje ima dostavi ovrhovoditelj.

Uz članak 3.

Ovom odredbom Ovršni zakon se usklađuje sa Zakonom o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09.).

Uz članak 4.

Ovom odredbom se napušta mogućnost nastupanja ovršnosti prije pravomoćnosti čime se potvrđuje pravilo o žalbi kao suspenzivnom pravnom lijeku, osim kada i ako je to posebnim zakonom drukčije propisano.

Uz članak 5. i 6.

Odredbom članka 5. ovoga Zakona 39. mijenja se članak 39. Ovršnog zakona u skladu s Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-2881/2014, U-I-3261/2014 i U-I-7202/2014 od 1. lipnja 2016. („Narodne novine“, broj 55/16.) kojom se ukida članak 39. stavak 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12., 25/13. i 93/14.). Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske je utvrdio da zakonska mjera po kojoj se u ovršnim postupcima (posebno radi ovrhe na temelju ovršne isprave) ne primjenjuje institut pozivanja na ispravak podneska iz članka 109. Zakon o parničnom postupku nije suglasna zahtjevima vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske u dijelu prava na pristup sudu. Slijedom toga propisan je obvezan sadržaj prijedloga za ovrhu, bez posljedice odbačaja u slučaju kada

prijedlog ne sadrži sve zakonom propisane elemente. U skladu s izmjenama u članku 39. Ovršnog zakona, člankom 6. ovoga Zakona usklađen je i sadržaj rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave.

Uz članak 7.

Ovom odredbom mijenja se vrsta odluke kojom sud upućuje stranku na pokretanje parnice kako bi se izbjegla mogućnost izjavljivanja žalbe protiv odluke kojom je sud u skladu sa zakonom obavezan jednu od stranka uputiti da pokrene parnicu. Posljedično tome brišu se stavci kojima su propisane obveze suda kada je izjavljena žalba protiv rješenja kojim se stranka upućuje na parnicu.

Uz članak 8.

Ovom odredbom ubrzava se postupak u slučaju kada je ovršenik izjavio žalbu nakon proteka roka, a odluka po žalbi koju bi trebao donijeti prvostupanjski sud ovisi o utvrđivanju neke sporne činjenice. Naime, u tom slučaju sud mora tražiti očitovanje suprotne strane, čije očitovanje može izostati što produljuje trajanje postupka. Stoga se predloženom dopunom članka 55. stavka 1. Ovršnog zakona ubrzava odlučivanje prvostupanjskog suda po žalbi jer se propisuje da će sud uputiti ovršenika na parnicu i onda kada se ovrhovoditelj ne očituje na ovršenikovu žalbu nakon proteka roka u zakonskom roku od osam dana, a nisu ispunjeni uvjeti da prvostupanjski sud odluči po žalbi ovršenika.

Uz članak 9.

Ovom odredbom se članak 58. stavak 4. Ovršnog zakona usklađuje s izmjenama iz članka 1. ovoga Zakona jer se napušta rješenje prema kojem tročlano vijeće prvostupanjskog suda odlučuje kao drugostupanjsko tijelo o pojedinim odlukama u ovršnim postupcima. I ovo rješenje primjenjuje se i na postupke koji su u tijeku, odnosno, u svim onim slučajevima u kojima bi prije stupanja ovoga zakona trebalo odlučivati tročlano vijeće prvostupanjskog suda, pod uvjetom da je pravni lijek (prigovor koji se smatra žalbom) izjavljen nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 10.

Ovom odredbom mijenja se vrsta odluke kojom sud upućuje stranku na pokretanje parnice kako bi se izbjegla mogućnost izjavljivanja žalbe protiv odluke kojom je sud u skladu sa zakonom obavezan jednu od stranka uputiti na parnicu.

Uz članak 11.

Ovom odredbom propisuje se posebna vrsta sankcije u iznosu od 400,00 kuna za ovrhovoditelje koji su se tijekom sudske ili izvansudske ovrhe dvostruko namirili kako bi se prisililo ovrhovoditelje da pravovremeno povuku prijedlog za ovrhu u slučaju kada im je ovršenik dobrovoljno ispunio svoju obvezu. Uvjet za prihvaćanje prijedloga ovršenika u slučaju dvostrukog namirenja ovrhovoditelja jest da ovršenik javnom ili javno ovjerovljenom ispravom dokaže da je ovrhovoditeljevu tražbinu namirio izvan ovrhe, odnosno, ako je ta činjenica općepoznata ili se njezino postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama. Također, propisuje se koji sud bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu

ovršenika u slučaju kada je ovrhovoditelj dvostruko namiren, a ovrha je provedena bez sudjelovanja suda.

Uz članak 12.

Ovom odredbom napušta se uređenje da se nekretnina za stanovanje ne smatra stvari koja je nužna za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati. Posljedično tome propisuje se kako se jedina nekretnina u kojoj stanje ovršenik koji ne obavlja registriranu djelatnost smatra nužnom za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati, osim ako ovršenik u trenutku sklapanja pravnog posla ne izjavi da je suglasan da se radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine ovrha može provesti na jedinoj nekretnini ovršenika.

Uz članak 13. i 14.

Zbog napuštanja rješenja prema kojem tročlano vijeće prvostupanjskog suda odlučuje kao drugostupanjsko tijelo o pojedinim odlukama u ovršnim postupcima mijenjaju se naslov iznad i članak 80.a Ovršnog zakona. Pravilo da po žalbama u drugom stupnju postupak vodi i odluke donosi sudac pojedinac primjenjuje se i na postupke koji su u tijeku, odnosno, u svim onim slučajevima u kojima bi prije stupanja ovoga zakona trebalo odlučivati tročlano vijeće prvostupanjskog suda, pod uvjetom da je žalba izjavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 15.

Ovom odredbom propisuju se dodatni uvjeti za određivanje ovrhe na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost. Propisuje se obveza vjerovnika da, u slučaju kada predlože ovrhu na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost radi namirenja tražbine čija glavnica prelazi 20.000,00 kuna, uz prijedlog za ovrhu podnese dokaz da se radi namirenja iste tražbine ovrha ne može provesti na drugom predmetu ovrhe. Međutim, da navedeni uvjet ne bi bio neotklonjiva prepreka za podnošenje prijedloga za ovrhu na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, propisane su okolnosti pod kojima će se smatrati da se ovrha na drugom predmetu ovrhe nije mogla provesti. Okolnosti (pretpostavke) propisane stavkom 3. nisu ograničavajuće odnosno ovrhovoditelj bi mogao i pored navedenih okolnosti dokazivati da radi namirenja svoje tražbine nije mogao protiv ovršenika provesti ovrhu na drugom predmetu ovrhe. Za određivanje ovrhe na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost ovrhovoditelj ne mora pokušati ovrhu na svim drugim predmetima ovrhe već je dovoljno da se radi namirenja tražbine ovrhovoditelja ovrha nije mogla provesti na drugom predmetu ovrhe. Ako ovrhovoditelj ne podnese dokaz da se radi namirenja njegove tražbine ovrha nije mogla provesti na drugom predmetu ovrhe, sud će prijedlog za ovrhu odbaciti kao nepotpun, bez pozivanja ovrhovoditelja da ga dopuni ili ispravi.

Ujedno, ovim člankom propisuje se da će sud odbaciti kao nedopušten prijedlog za ovrhu na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost ako zbroj glavnica tražbina s već pokrenutim ovrhama na toj nekretnini ne prelazi 20.000,00 kuna.

Uz članak 16.

Ovom odredbom briše se članak 84.a Ovršnog zakona kojim je propisana mogućnost odgode ovrhe na prijedlog ovršenika koji ima prihode ili imovinu čijom raspoložbom se može u cijelosti namiriti tražbina ovrhovoditelja. Navedeno stoga što se propisuju nova pravila i uvjeti za određivanje i provedbu ovrhe na nekretninama fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost kao i nova pravila o zaštiti ovršenika koji je dužan iseliti iz nekretnine prodane u ovršnom postupku, čime se postiže slična svrha kao i dosadašnjim člankom 84.a Ovršnog zakona.

Uz članak 17.

Ovom odredbom se dopunjuje članak 125. Ovršnog zakona kako bi se odredbe toga članka o namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje iz kupovnine postignute prodajom nekretnine u ovrsi primjenjivale i u slučaju kada je ovršenik podnio tužbu kojom osporava postojanje ili visinu sporedne tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja. Naime, s obzirom na to da postoje ovršne isprave (javnobilježničke isprave) koje nisu rezultat sudskoga ili upravnog postupka, odnosno, da postoje ovršne isprave koje su nastale kao rezultat sporazuma stranaka, moguće je da stranke nisu jednako razumjele postignuti sporazum, da ga različito tumače, da je pojedine odredbe sporazuma jedna strana nametnula drugoj ili da o pojedinim odredbama strane uopće nisu pregovarale i slično tako da su predmet spora u sudskom postupku, a ovom dopunom članka 125. Ovršnog zakona osigurava se da se namirenje u tim okolnostima provede samo u odnosu na nesporni dio tražbine. Pritom, dužnik ne može učiniti spornim cijelu vjerovniku tražbinu - sporni dio tražbine mogu biti samo sporedne tražbine (kamate i troškovi) iz ovršne javnobilježničke isprave, a ne i glavna tražbina (glavnica).

Uz članak 18. i 19.

Ovim odredbama napušta se rješenje prema kojem ovršenik ima pravo koristiti nekretninu prodanu u ovrsi kao najmoprimac godinu dana od dana donošenja zaključka o prodaji nekretnine jer rješenje uvedeno izmjenama i dopunama Ovršnog zakona iz 2014. nije zaživjelo u praksi. Osim toga, članak 128. Ovršnog zakona se nomotehnički poboljšava.

Uz članak 20.

Ovom odredbom propisuje se pravo na smještaj za ovršenika fizičku osobu koji se mora iseliti iz nekretnine u kojoj stanuje, a koja je prodana u ovrsi, ako ispunjava propisane uvjete. Pravo na smještaj osigurava se u trajanju od 18 mjeseci. Kao pravilo propisuje se isplata novčane naknade za troškove smještaja, a podredno i mogućnost davanja na korištenje nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske bez naknade. Novčanu naknadu za troškove smještaja isplaćivat će centar za socijalnu skrb, mjesečno, izravno na račun najmodavca iz sredstava državnog proračuna, s tim da ukupna visina novčane naknade za troškove smještaja sveukupno ne može prelaziti iznos od devet prosječnih netoplaća u Republici Hrvatskoj. O priznanju prava na smještaj na zahtjev ovršenika rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb koji se nalazi u mjestu sjedišta suda, pri čemu se kao vlasništvo ovršenika ne smije uzeti u obzir nekretnina koja je predmet prodaje u ovrsi. Pravo na smještaj ovršeniku priznaje se od trenutka dostave zaključka o predaji nekretnine kupcu pod uvjetom da ovršenik dobrovoljno preda nekretninu.

Uz članak 21.

Ovom odredbom se povećava novčani iznos koji je izuzet od ovrhe koja se provodi na plaći, mirovini ili drugom stalnom novčanom primanju ovršenika, ako ovršenik ima plaću, mirovinu ili drugo stalno primanje manje od neto prosječne mjesečne plaće u Republici Hrvatskoj. Ujedno, dopunjuje se pravilo o ograničenju ovrhe u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanik iznosa za uzdržavanje djeteta u slučaju kada ovršenik ima neto plaću manju od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 22.

Ovom odredbom dodan je novi stavak 2. u članku 197. Ovršnog zakona i to kao iznimka od stavka 1. prema kojem sud može donijeti rješenja o ovrsi na plaći ovršenika samo onda kada poslodavac plaću ne isplaćuje ovršeniku na račun kod banke. Iznimkom iz novog stavka 2. propisuje se da će sud donijeti rješenje o ovrsi na plaći i odrediti pljenidbu određenoga dijela plaće i naložiti poslodavcu koji ovršeniku isplaćuje plaću na račun kod banke da novčani iznos za koji je određena ovrha radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja uzdržavanja isplati odnosno isplaćuje ovrhovoditelju nakon pravomoćnosti toga rješenja. Navedeno je potrebno propisati kako bi se ponajprije ostvarila zaštita ovrhovoditelja koji imaju tražbine radi ostvarenja djetetove tražbine uzdržavanja koje po članku 527. stavku 3. Obiteljskog zakona („Narodne novine“, broj 103/15.) imaju pravo prvenstva naplate prije ovrhe radi naplate svih drugih tražbina neovisno o vremenu njihova nastanka, a što se nije osiguravalo dosadašnjim zakonskim uređenjem.

Uz članak 23.

Ovom odredbom propisuje se da isprava kojom dužnik daje suglasnost za zapljenu više nema pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi te se pravni učinak zamjenjuje dužnošću poslodavca da na temelju takve isprave plijeni i prenese zaplijenjeni dio plaće dužnika ovrhovoditelju. Navedeno stoga što se ovim Zakonom ukida razlika u provedbi ovrhe ovisno o tome provodi li se ovrha po pravomoćnom i nepravomoćnom rješenju o ovrsi.

Uz članak 24.

Ovom odredbom izjednačava se postupanje i provedba ovrha na novčanim sredstvima po računu kod banke na temelju pravomoćnog i nepravomoćnog rješenja o ovrsi. Provedba ovrhe na novčanim sredstvima po računu kod banke, bez obzira na pravomoćnost rješenja o ovrsi, provodi se tako da se odmah po dostavi rješenja o ovrsi počinju plijeniti ovršenikova novčana sredstva, a njihov prijenos se odgađa za šezdeset dana kako bi ovršenik mogao reagirati i eventualno dopuštenim pravnim sredstvima zaštititi se od ovrhe.

Uz članak 25.

Ovom odredom briše se članak 208. Ovršnog zakona kojim je propisan način provedbe ovrhe na temelju zadužnice i bjanko zadužnice. Ovo stoga što je provedba ovrhe na temelju zadužnice i bjanko zadužnice propisana izmijenjenim člankom 209. Ovršnog zakona, tj. provedba ovrhe na temelju tih isprava izjednačuje se s provedbom ovrhe na temelju zahtjeva za izravnu naplatu iz članka 209. Ovršnog zakona.

Uz članak 26.

Ovom odredbom izmijenjen je naslov iznad članka 209. Ovršnog zakona radi njegovog pojednostavljenja i usklađivanja sa sadržajem članka 209. Ovršnog zakona.

Uz članak 27.

Ovom se odredbom članak 209. Ovršnog zakona nomotehnički poboljšava, a postupanje Agencije po zahtjevu za izravnu naplatu usklađuje s postupanjem Agencije u povodu rješenja o ovrsi koje joj je dostavio sud. Dakle, provedba ovrhe na novčanim sredstvima po računu kod banke provodi se tako da se odmah po dostavi ovršne isprave koja je podobna za takvu provedbu ovrhe plijene ovršenikova novčana sredstva, a prijenos sredstava se odgađa za šezdeset dana kako bi ovršenik mogao reagirati i eventualno dopuštenim pravnim sredstvima zaštititi se od ovrhe. Uz zahtjev za izravnu naplatu može se, osim izvornika ili otpravka ovršne isprave, dostaviti ili ovjereni prijepis ili ovjereni preslika ovršne isprave.

U stavku 3. kojim se mijenja stavak 5. članka 209. Ovršnog zakona novost je to da Agencija mora primjerak zahtjeva sa svim podacima o ispravi na temelju koje se provodi izravna naplata otpremiti ovršeniku na adresu iz članka 8. stavka 1. do 5. ovoga Zakona odmah po upisu osnove za plaćanje u Očevidnik redosljeda osnova za plaćanje. Dakle, od Agencije se traži da propisane dokumente jednom pošalje (otpremi) ovršeniku na adresu definiranu odredbama članka 8. stavka 1. do 5. ovoga Zakona.

Također, novost su odredbe kojima se propisuje postupanje Agencije u slučaju iz članka 32. stavka 3. i 4. Ovršnog zakona, odnosno, u slučajevima kada je tražbina prenesena na novoga vjerovnika ili kada je došlo do promjene dužnika.

Uz članak 28.

Ovom odredbom se članak 210. stavak 5. Ovršnog zakona usklađuje s izmjenama iz članka 1. ovoga Zakona jer se napušta rješenje prema kojem tročlano vijeće prvostupanjanskog suda odlučuje kao drugostupanjansko tijelo o pojedinim odlukama u ovršnim postupcima.

Uz članak 29. i 30.

Člankom 29. ovoga Zakona se za zadužnicu briše presumpcija da ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja s obzirom na to da se ovim Zakonom ukida razlika između pravomoćnog i nepravomoćnog rješenja o ovrsi. Izmjenom stavka 6. članka 214. Ovršnog zakona ukida se obveza naznake s kojega je računa iznos naplaćen jer naznaka računa nije bitna za daljnju naplatu po zadužnici.

Člankom 30. ovoga Zakona se za bjanko zadužnicu briše presumpcija da ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja s obzirom na to da se ovim Zakonom ukida razlika između pravomoćnog i nepravomoćnog rješenja o ovrsi.

Uz članak 31.

Ovom odredbom briše se članak 216. stavak 6. Ovršnog zakona kojim je propisano da ako se podaci iz zaprimljene zadužnice odnosno bjanko zadužnice ne podudaraju s podacima iz registra zadužnica, Agencija istu neće upisati u Očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje niti

je izvršiti sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Navedeno stoga što je zaštita ovršenika u slučaju da ako se podaci iz zaprimljene zadužnice odnosno bjanko zadužnice ne podudaraju s podacima iz registra zadužnica osigurana odgodom prijenosa sredstva na rok od šezdeset dana u kojem vremenu ovršenik može iskoristiti pravna sredstva koja su mu na raspolaganju.

Uz članak 32.

Ovom odredbom članak 217. Ovršnog zakona se nomotehnički poboljšava te mu je dodan stavak 7. kojim se propisuje da u slučaju kada ovrhovoditelj ima pravo na kamate, iznos kamata će se prenijeti na one račune na koje se prenosi dio tražbine na koju su obračunate te kamate. Navedeno je potrebno propisati kako bi se izbjegle dvojbe u praksi.

Uz članak 33.

Ovom odredbom se članak 281. stavak 2. Ovršnog zakona usklađuje s člankom 5. ovoga Zakona, kojim se mijenja članak 39. Ovršnog zakona.

Uz članak 34.

Ovom odredbom se dopunjuje stavak 1. članka 284. Ovršnog zakona kako bi ostalo bez dvojbi da se iznos za koji je ovrha određena mora zaplijeniti i prenijeti. U stavku 4. se postupanje po rješenju o ovrsi javnog bilježnika usklađuje s novim pristupom prema kojem nema razlike u postupanju s pravomoćnim i nepravomoćnim rješenjem o ovrsi. Stoga se propisuje da su Agencija i ovrhovoditelj, u povodu rješenja o ovrsi iz članka 284. stavka 1. Ovršnog zakona, dužni postupati kao u povodu zahtjeva za izravnu naplatu (članak 209. Ovršnog zakona), a isplatitelj stalnoga novčanog primanja u povodu rješenja o ovrsi iz članka 284. stavka 2. Ovršnog zakona kao po ispravi iz članka 202. Ovršnog zakona.

Uz članak 35.

Ovom odredbom ispravlja se pogreška u pisanju u stavku 1. članka 287. Ovršnog zakona.

Uz članak 36.

Ovom odredbom propisuje se nadležnost trgovačkih sudova u postupcima radi osiguranja u slučajevima u kojima bi bili nadležni za odlučivanje o predmetu spora u skladu s pravilima parničnog postupka o nadležnosti trgovačkih sudova.

Uz članak 37.

Ovom odredbom ispravlja se pogreška u pisanju u stavku 5. članka 306. Ovršnog zakona.

Uz članak 38.

Ovom odredbom ispravlja se pogreška u pisanju u stavku 4. članka 325. Ovršnog zakona te propisuje trenutak do kojega stranke mogu promijeniti mišljenje u vezi s prijenosom predmeta osiguranja na predlagatelja osiguranja.

Uz članak 39.

Ovom odredbom se iza članka 339. Ovršnog zakona dodaju naslov iznad članka i članak 339.a kojim se regulira obustava postupka osiguranja ako je predlagatelj osiguranja ishodio ovrhu radi naplate osigurane tražbine. U tom slučaju ovrhovoditelj zadržava prvenstveni red kojega je stekao kao predlagatelj osiguranja, ako se na određenu prethodnu mjeru izričito pozove u prijedlogu za ovrhu, odnosno u zahtjevu za izravnu naplatu.

Uz članak 40.

Ovom odredbom mijenja se naslov dijela četvrtog Zakona kojim se propisuje europski nalog za blokadu računa kako bi se osigurala provedba Uredbe 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima.

Uz članak 41.

Ovom odredbom dodaje se glava trideset peta i članci 364.a do 364.d kojima se utvrđuju nadležna tijela, postupanje Agencije i naknade za provedbu Uredbe 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima.

Uz članak 42. i 43.

Ovim odredbama pojednostavljuju se prekršajne odredbe iz članka 366. i 367. Zakona.

Uz članak 44.

Ovom odredbom propisuje se prijelazni režim, odnosno, pravila o primjeni zakona.

Uz članak 45.

Ovom odredbom daju se ovlast donositi izmjene i dopune pravilnika koje je potrebno uskladiti s odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 46.

Ovom odredbom propisuje se pravna osnova za obustavu postupaka koji su pokrenuti do 27. siječnja 2006., a u kojima provedba ovrhe nije započela. Navedeni postupci obustavit će ako ovrhovoditelj u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ne podnese prijedlog za nastavak postupka. Odluku o obustavi postupaka za koje su za to ispunjeni zakonom propisani uvjeti, a koji se vode na istome sudu, može donijeti predsjednik toga suda ili sudac kojega za to ovlasti predsjednik suda. Odluka se može donijeti zajedničkim rješenjem i dostaviti strankama objavom na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Dostava će se smatrati obavljenom istekom petnaestoga dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

Uz članak 47.

Ovom odredbom propisuje se datum stupanja na snagu pojedinih odredbi ovoga Zakona.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona potrebno je osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske na pozicijama Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

Naime, za ovršenike koji se moraju iseliti iz nekretnine u kojoj su stanovali nužno je osigurati sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske za isplatu novčane naknade za troškove smještaja.

Iznos sredstava koji je potrebno osigurati u prvoj godini iznosi 3.420.000,00 kuna, a u narednim godinama iznos od 5.130.000,00 kuna.

Analizom predmeta u kojima je određena ovrha na nekretnini, a u kojima je evidentirano da na adresi nekretnine koja je predmet prodaje ovršenik ima prijavljeno prebivalište, utvrđeno je da se na godišnjoj razini radi oko stotinu ovršenika za koje bi postojala mogućnost da zatraže pravo na smještaj.

Do predmetnog broja se došlo na način da je analizom 425 predmeta u kojima je od početka provedbe elektronske javne dražbe pred Financijskom agencijom u razdoblju od sredine 2015. do sredine 2016. provedena dražba, utvrđeno kako oko 200 ovršenika ima evidentirano prebivalište na nekretnini koja je predmet prodaje, ali samo za njih 90 je ujedno evidentirano da žive u toj nekretnini, dok je za oko 40 ovršenika koji nemaju evidentirano prebivalište na adresi nekretnine koja se prodaje evidentirano da u njoj žive. Napominjemo da nekretnina koja se prodaje u ovrsi, a na kojoj ovršenik ima prijavljeno prebivalište nije nužno i jedina nekretnina u vlasništvu ovršenika, a što je također uzeto u obzir kao jedan od kriterija prilikom izračuna broja ovršenika koji bi udovoljavali pravu na smještaj.

Uzimajući u obzir da neće svi ovršenici udovoljavati uvjetima za odobravanje prava na smještaj, kao i mogućnost da centar za socijalnu skrb neće u svim slučajevima moći donijeti odluku u propisanom roku, u kojim slučajevima će biti potrebno isplatiti novčanu naknadu za troškove najamnine u visini stvarno plaćene najamnine, bez ograničenja visine najamnine na iznos od devet prosječnih netoplaća u Republici Hrvatskoj (prosječna neto plaća za 2015. iznosila je 5.711,00 kuna), prvotno je procijenjeno da je maksimalan iznos sredstava za isplatu najamnine koji bi se trebao osigurati jednom ovršeniku iznosi 51.399,00 kuna.

Do vrlo sličnog rezultata se dolazi i ako se u analizu uzme razdoblje do konca siječnja 2017. (dakle, razdoblje od 18 mjeseci), kada je ovrha na nekretnini određena u 715 predmeta, u kojima je za 332 ovršenika evidentirano da imaju prebivalište na adresi nekretnine koja je predmet prodaje, od čega je za njih 149 evidentirano da i žive u toj nekretnini.

Pritom treba napomenuti da se iznos od devet prosječnih netoplaća u Republici Hrvatskoj u međuvremenu umanjio (prosječna neto plaća za 2015. iznosila je 5.711,00 kuna, dok je u 2016. prosječna isplaćena neto plaća po zaposlenome u pravnim osobama Republike Hrvatske za razdoblje siječanj – kolovoz iznosila 5.664,00 kuna). Srednja vrijednost (aritmetička sredina) između 5.711,00 kn i 5.664,00 kn iznosi 5.687,50 kn, a za potrebe ovoga izračuna

navedena srednja vrijednost prosječnih isplaćenih plaća u 2015. i 2016. zaokružena je stoticu tako da ona iznosi 5.700,00 kuna mjesečno, odnosno 51.300,00 kuna u devet mjeseci, što bi bilo maksimalan iznos sredstava za isplatu najamnine kojega treba osigurati iz Državnog proračuna za jednoga ovršenika.

Pod pretpostavkom da prosječna mjesečna najamnina na razini Republike Hrvatske za stan od 120 m² iznosi 2.850,00 kuna (cca 375,00 EUR-a) na mjesec, iznos od 51.300,00 kuna je dovoljan za 18 mjesečnih najamnina.

S obzirom na to da o priznanju prava na smještaj na zahtjev ovršenika rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb koji se nalazi u mjestu sjedišta suda, sredstva je potrebno osigurati na pozicijama Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, u čijoj nadležnosti su centri za socijalnu skrb.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona prihvaćen je u Hrvatskom saboru na sjednici održanoj 28. listopada 2016., nakon što je razmotren na sjednicama radnih tijela.

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je bio u prvom čitanju i koji je prihvaćen u Hrvatskom saboru, u Konačnom prijedlogu Zakona nastale su određene razlike kao posljedica uvažavanja prijedloga i mišljenja Odbora za zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, kao i izmjena učinjenih od strane predlagatelja Konačnog prijedloga zakona.

U odnosu na Prijedlog zakona predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga zakona izmijenio sljedeće:

- u članku 5. pojašnjeno je da se u izmijenjenom članku 39. stavku 1. podstavku 3. Ovršnog zakona podatak o imenu i prezimenu zakonskih zastupnika i punomoćnika odnosi na zakonske zastupnike i punomoćnike stranaka, ako ih stranke imaju, dok je stavak 2. članka 39. Ovršnog zakona doraden tako što se propisuje da prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mora biti postavljen prije ovršnog zahtjeva i da se nalog ovršeniku da namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri dana od dana dostave rješenja naziva platnim nalogom

- članak 8. je izmijenjen tako da je radi ubrzanja postupka pred prvostupanjskim sudom propisano da će sud uputiti ovršenika na parnicu i onda kada se ovrhovoditelj nije u roku od osam dana očitovao o žalbi nakon proteka roka, osim ako nisu ispunjeni uvjeti da prvostupanjski sud takvu žalbu odbaciti ili prihvatiti

- članak 11. je jezično i nomotehnički doraden

- novim člankom 12. izmijenjena je dosadašnja odredba prema kojoj nekretnina u kojoj stanje ovršenik nije bila nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati tako da je propisano upravo obrnuto, tj. da smatra kako je jedina nekretnina u kojoj stanje ovršenik koji ne obavlja registriranu djelatnost nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati

- članak 15. je novi članak kojim su propisani uvjeti za određivanje ovrhe na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost. Ovim člankom obuhvaćena je i zabrana ovrhe na nekretnini fizičke osobe radi ostvarenja tražbine čija glavnica ne prelazi 20.000,00

kuna, što je u Prijedlogu zakona bilo propisano člankom 15. kojim se mijenjao članak 91. stavak 1. Ovršnog zakona

- članak 16. (članak 14. u Prijedlogu zakona) je izmijenjen je tako da je članak 84.a Ovršnog zakona u cijelosti brisan

- članak 17. je novi članak kojim se dopunjuju pravila o namirenju u slučaju kada ovršenik do završetka ročišta na kojem sud mora odlučiti o namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje podnese dokaz da je podnio tužbu kojom osporava postojanje ili visinu sporedne tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja

- članak 20. (članak 18. u Prijedlogu zakona) je izmijenjen jer je kao glavno pravilo propisana isplata najamnine umjesto davanja na korištenje odgovarajuće nekretnine u istoj ili susjednoj jedinici lokalne samouprave te je postupak priznanja prava na smještaj dodatno razrađen

- članak 23. je novi članak kojim se u članku 202. stavku 2. Ovršnog zakona (zapljena po pristanku dužnika) usklađuje s novim načinom provedbe ovrhe koji ne razlikuje provedbu pravomoćnog i nepravomoćnog rješenja o ovrsi

- članak 24. odgovara članku 21. Prijedloga zakona koji je bio u prvom čitanju

- članak 25. (članak 22. u Prijedlogu zakona) je izmijenjen tako da je članak 208. Ovršnog zakona u cijelosti brisan

- članak 26. je novi članak kojim se mijenja naslov iznad članka 209. Ovršnog zakona

- članak 27. (članak 23. u Prijedlogu zakona) preciznije se propisuju isprave na temelju kojih ovršenik može zatražiti izravnu naplatu u postupku pred Agencijom te se mijenja obveza Agencije da po primitku zahtjeva za izravnu naplatu i upisa u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje primjerak zahtjeva sa svim podacima o ispravi na temelju koje se provodi izravna naplata otpremi umjesto dostavi ovršeniku. Preciznije se propisuje i obveza Agencije u slučaju promjene ovrhovoditelja i ovršenika tijekom postupka

- u članku 29. (članak 25. u Prijedlogu zakona) dodan je stavak 4. kojim se u članku 214. Ovršnog zakona dodaje stavak 7.

- u članku 32. (članak 28. u Prijedlogu zakona) dodan je novi stavak 1. kojim se u članku 217. Ovršnog zakona mijenja stavak 5.

- u članku 33. (članak 29. u Prijedlogu zakona) dodan je stavak 2. kojim se u članku 281. Ovršnog zakona dopunjuje stavak 4.

- obveza javnog bilježnika i suda koji su izdali potvrdu o pravomoćnosti i ovršnosti da bez odgode dostave ovršeniku obavijest o izdanoj potvrdi je napuštena (članak 30. u Prijedlogu zakona)

- u članku 34. (članak 31. u Prijedlogu zakona) dodatno se usklađuje odredba članka 281. stavka 4. Ovršnog zakona te propisuje postupanje Agencije, ovrhovoditelja i isplatitelja stalnoga novčanog primanja po rješenja o ovrsi javnog bilježnika. Ovom odredbom se odustalo od propisivanja odgovarajuće primjene odredbi članka 209. stavka 8., 9. i 10. Ovršnog zakona u slučaju da tijekom izvansudske ovrhe dođe do promjene vjerovnika, odnosno dužnika

- članak 39. (članak 36. u Prijedlogu zakona) je nomotehnički doraden

- članak 44. (članak 41. u Prijedlogu zakona) je doraden tako što je primjena pojedinih odredbi ovoga Zakona usklađena s razlikama u rješenjima koja se predlažu ovim Zakonom i Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona
- članak 45. (članak 42. u Prijedlogu zakona) je doraden tako što je obveza usklađivanja podzakonskih propisa s ovim Zakonom usklađena s razlikama u rješenjima koja se predlažu ovim Zakonom
- člankom 47. (članak 44. u Prijedlogu zakona) je propisano stupanje na snagu pojedinih odredbi ovoga Zakona.

V. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Predlagatelj je razmotrio sve primjedbe i prijedloge, a osobito prijedloge, primjedbe i mišljenja Odbora za pravosuđe i Odbora za zakonodavstvo.

Nije prihvaćena primjedba Odbora za pravosuđe kojom je istaknuto da se predloženim odredbama štite građani s novčanim obvezama, čime se u nejednakopravan položaj dovode građani nad kojima se provode ovrhe radi predaje nekretnina i dr., iz razloga što bi se propisivanjem zaštite za dužnike koji imaju (nenovčanu) obvezu da predaju nekretninu onemogućilo ostvarivanje prava vjerovnika. Naime, prema ovom Zakonu zaštita građana s novčanim obvezama, koje bi oni u ovršnom postupku ispunili prodajom nekretnine, nema za cilj onemogućiti ostvarivanje prava vjerovnika, što bi kod propisivanja zaštite za dužnike koji imaju nenovčanu obvezu bilo neizbježno, već zaštititi dužnika od toga da nekretnina bude prvi predmet ovrhe ili predmet ovrhe za relativno malu novčanu obvezu (odnosno onda kada bi provedba ovrhe imala znatno teže posljedice od toga da vjerovnik nije naplatio svoju tražbinu).

Također, predlagatelj nije prihvatio mišljenje prema kojem ovim Zakonom nisu na adekvatan način uređena pitanja ovrhe obrtnika i trgovačkih društava imajući u vidu da obrtnici za svoje obveze odgovaraju cjelokupnom imovinom. Ovo stoga što predmet ovoga Zakona ne bi trebalo biti propisivanje ograničenja odgovornosti, a osobito ne ograničenja odgovornosti trgovačkih društava. Što se tiče zaštite obrtnika u ovrsi, zaštita obrtnika u ovrsi je propisana Zakonom o obrtu („Narodne novine“, broj 143/13) te člankom 135. stavkom 1. točkom 4. Ovršnog zakona kojim je propisano da ne mogu biti predmeti ovrhe alat, strojevi i drugi predmeti koji su ovršeniku obrtniku ili trgovcu pojedincu nužni za obavljanje njegove upisane djelatnosti, te sirovine i pogonsko gorivo za tri mjeseca rada.

Nije prihvaćen ni prijedlog Odbora za pravosuđe da se na odgovarajući način uredi dostava rješenja o ovrsi iz razloga što su člankom 8. Ovršnog zakona propisana pravila o dostavi u ovršnom postupku.

Odbor za zakonodavstvo je u svojem izvješću iznio primjedbe, prijedloge i mišljenja od kojih nije prihvaćen prijedlog da se preispitaju odredbe kojima se propisuje jednogodišnja odgoda ovrhe zbog moguće štete koja bi nastala kod ovršenika zbog dugotrajnosti sudskog postupka iz razloga što se radi o iznimnim situacijama u kojima je prevaga na potrebama ovršenika iz socijalnih razloga, dok ovrhovoditelj ima pravo na zatezne kamate koje i dalje teku za razdoblje odgode ovrhe.

Ujedno, u odnosu na primjedbe i Odbora za pravosuđe i Odbora za zakonodavstvo pojašnjava se da se člankom 20. ovoga Zakona propisuje tzv. „pravo na smještaj“. Ovom odredbom se propisuje da se pravo na smještaj osigurava u trajanju od 18 mjeseci i to u pravilu isplatom novčane naknade za troškove smještaja iz sredstava državnog proračuna, a podredno dodjelom na korištenje odgovarajuće nekretnine u istoj ili susjednoj jedinici lokalne samouprave, bez naknade. Ukupna visina novčane naknade za troškove smještaja sveukupno ne može prelaziti iznos od devet prosječnih netoplaća u Republici Hrvatskoj, a o priznanju prava na smještaj i o načinu ostvarivanja tog prava odlučuje centar za socijalnu skrb koji se nalazi u mjestu sjedišta suda.

Predlagatelj je odustao od prijedloga prema kojem bi osnovno pravilo bilo da se pravo na smještaj osigurava u trajanju od 18 mjeseci dodjelom na korištenje odgovarajuće nekretnine u istoj ili susjednoj jedinici lokalne samouprave jer se time:

- pojednostavljuje postupak ostvarivanja prava na smještaj
- ovršenici se dovode u jednaki položaj jer će svi biti u situaciji da moraju naći nekretninu u kojoj će stanovati, odnosno, neće država biti ta koja za nekoga ima nekretninu a za nekoga nema
- država ne treba zapošljavati nove ili prerasporediti postojeće zaposlenike za obavljanje poslova dodjele i skrbi o nekretninama koje su dane ovršenima na korištenje
- izbjegava se mogućnost korupcije u obavljanju tih poslova
- izbjegava se mogućnost nove deložacije u kojoj će država biti ovrhovoditelj
- izbjegava se mogućnost štete koja bi mogla nastati na imovini koju je država dala na korištenje ovršenima i
- osigurava raspolaganje državnom imovinom u druge svrhe.

U odnosu na neprihvaćene prijedloge, primjedbe i mišljenja saborskih zastupnika predlagatelj se očituje da nije prihvatio kako slijedi:

- prijedlog uvaženog saborskog zastupnika Gordana Marasa da država preuzme dug i tako omogući ovršeniku da ostane u nekretnini u kojoj je stanovao jer navedena opcija je moguća i bez donošenja ovoga zakona. Naime, Zakonom o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15.) propisana je mogućnost sklapanja ugovora o preuzimanju duga, pristupanja dugu i preuzimanja ispunjenja, na što se zapravo svodi prijedlog uvaženog zastupnika
- primjedba uvaženog saborskog zastupnika Branimira Bunjca da će europski nalog za blokadu računa otežati položaj dužnika nije prihvaćen jer se ovim zakonom utvrđuju nadležna tijela, postupanje Agencije i naknade za provedbu Uredbe (EU) br. 655/2014, a koja Uredba se primjenjuje od 18. siječnja 2017. Također, nisu prihvaćene primjedbe uvaženog saborskog zastupnika o zaštiti najmoprimca iz razloga zbog kojih nije prihvaćena ista primjedba Odbora za pravosuđe, zatim nije prihvaćen prijedlog o zabrani tajnih deložacija jer se upravo ovim Zakonom stvaraju pretpostavke da se iseljenje ovršenika može provesti na dostojanstven i civilizirani način tako da ovršenik dobrovoljno preda nekretninu u posjed kupcu, čime ovršenik zapravo poštuje sudsku odluku kojoj se svi moraju pokoriti (članak 6. stavak 3. Zakona o sudovima, „Narodne novine“, broj 28/13., 33/15., 82/15. i 82/16.), a što je i smisao vladavine prava kao jedne o najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske. Nije prihvaćen ni prijedlog uvaženog saborskog zastupnika da se ovim Zakonom uredi maksimalan iznos troškova i kamata na glavnica jer to nije predmet Ovršnog zakona. Iz istog razloga nije prihvaćen prijedlog da se Ovršnim zakonom regulira pitanje „posrednika/lihvara“, dok prijedlog da se od ovrhe izuzmu regres, božićnica, jubilarne

nagrade, naknade za odvojeni život i naknade za birački odbor nije prihvaćen jer je riječ o primanjima koja niti po svojim iznosima niti po svojem značenju ne moraju biti socijalnog karaktera. Osim toga, ovim prijedlogom zakona se povećava iznos izuzet od ovrhe na plaći, mirovini i drugim stalnim novčanim primanjima kada su ona manja od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj. Primjedba da Ovršni zakon ne predviđa mogućnost prijeboja duga, zatim prijedlog da se propiše mogućnost savjetovanja kod Financijske agencije za dužnike te da se poništiti poslovanje nelegalnih RBA zadruga i natjera banke da budu etične nisu prihvaćeni jer nisu predmet Ovršnog zakona

- prijedlog uvaženog zastupnika Silvana Hrelje kojom podržava ideju da država postane poduzetnik i preuzme stanove od banaka te da ih iznajmljuje građanima nije prihvaćena iz razloga iz kojih nije prihvaćen isti prijedlog saborskog zastupnika Gordana Marasa, dok primjedba na prelazak s tročlanog vijeća na suca pojedinca u pojedinim žalbenim ovršnim postupcima nije prihvaćena jer je prijedlog za propisivanje nadležnosti suca pojedinca drugostupanjskog suda dolazi od strane sudaca i njihovih iskustva u praksi te se time zapravo vraća stanje koje je bilo prije rujna 2014.
- prijedlog uvaženog zastupnika Tomislava Panenića prema kojem su voda, struja i digitalna infrastruktura ustavne kategorija i minimum za dostojanstveni život (standard života) koje treba izuzeti od ovrhe nije prihvaćen jer se Ovršnim zakonom propisuju sredstva i predmeti ovrhe što nije niti jedna od predloženih stvari
- primjedba uvaženog zastupnika Mile Horvata kako su centri za socijalnu skrb slaba karika u ovom prijedlogu zakona nije prihvaćena jer nema razloga sumnjati u sposobnost centara za socijalnu skrb da odlučuju o pravu na smještaj, kao novom pravu u sustavu socijalne skrbi. Primjedba na odredbu kojom se uvodi „sankcija“ od 400,00 kuna za ovrhovoditelja koji je dvostruko namiren nije prihvaćena jer se ne radi o stjecanju bez osnove već suprotno - stjecanju koje ovršeniku stječe na temelju samog zakona, a sve s ciljem da se rasterete sudovi zbog tužbi radi stjecanja bez osnove, tj. da se potakne ovrhovoditelje da dvostruko namireni iznos dobrovoljno vrate ovršeniku
- primjedba uvaženog zastupnika Gorana Aleksića o zabrani prodaje nekretnine ispod 2/3 odnosno 70% njezine procijenjene vrijednosti nije prihvaćena jer je prema važećem zakonu propisano da se nekretnina na prvoj dražbi ne smije prodati ispod 4/5 njezine utvrđene vrijednosti dok se na drugoj dražbi ne smije prodati ispod 3/5 njezine utvrđene vrijednosti, dakle, razlika između ovoga prijedloga i postojećeg stanja je unutar 7-10% pa zbog njega nije nužno mijenjati Ovršni zakon. Prijedlog o „walk away“ opciji također nije prihvaćen jer nije predmet Ovršnog zakona, kao što to nije ni prijedlog o minimalnom iznosu od 1.500,00 kuna mjesečno koji bi trebao ostati na ovršenikovom računu tako da ovršenik može dnevno podizati iznos od 50 kuna. Prijedlog da se zabrani ovrha na nekretnini za tražbine ispod 50.000,00 kuna nije prihvaćen jer je predlagatelj kriterij za određivanje ovog limita određivao prema kriteriju prema kojem se određuje što je spor male vrijednosti prema važećim propisima, odnosno, prema zakonu kojim su uređena pravila parničnoga postupka prema kojima je spor male vrijednosti onaj spor u kojem se tužbeni zahtjev odnosi na novčanu tražbinu koja ne prelazi svotu od 10.000,00 kuna. Slijedom toga kao primjereni limit za određivanje zabrane ovrha na nekretnini predlagatelj smatra primjerenijim uzeti dvostruki iznos limita prema kojem je definiran spor male vrijednosti u parničnom postupku, dakle, 20.000,00 kuna. Nije prihvaćen prijedlog prema kojem bi se dužniku trebalo dopustiti da 80% duga vrati prodajom nekretnine, a 20% otplatom jer je navedeno stvar eventualnog dogovora između vjerovnika i dužnika, a ne predmet Ovršnog zakona

- primjedba uvažnog zastupnika Peđe Grbina da se brisanjem članka 52. stavka 8. i 9. tjeraju ovršenici da odmah pokreću parnice radi utvrđenja nedopuštenosti ovrhe i da će se time dodatno opteretiti rad sudova i uzrokovati dodatni troškovi nije prihvaćena jer smisao ove izmjene jest rasteretiti rad sudova s obzirom na to da je prema mišljenju ovršnih sudaca pravo na žalbu protiv odluke kojom se netko upućuje na parnicu sredstvo za odugovlačenje ovršnog postupka. Primjedba da se zabrana ovrhe na nekretnini za tražbine do 20.000,00 kuna ne odnosi na tražbine osigurane hipotekom već na tražbine radi naplate alimentacije nije prihvaćena jer se navedena zabrana ovrhe odnosi na sve tražbine manje od 20.000,00 kuna, a što proizlazi iz okolnosti da će sud odbaciti prijedlog za ovrhu na nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost ako zbroj glavnica tražbina s već pokrenutim ovrhama na toj nekretnini ne prelazi 20.000,00 kuna, pod uvjetom da ovrhovoditelj radi namirenja iste tražbine nije prethodno pokušao provesti ovrhu na drugom predmetu ovrhe. Primjedba da se kod protuovrhe traži od ovršenika da javnom ili javno ovjerovljenom ispravom dokaže da je ovrhovoditeljevu tražbinu namirio izvan ovrhe, što potvrđuje banke o izvršenoj uplati nije, nije prihvaćena jer se u ovršnom postupku odluke o materijalnopravnim odnosima između stranaka mogu donositi samo ako su odnosi između stranaka nesporni ili ako ih jedna stranka temelji na kvalificiranim ispravama. U suprotnom, kod spornih materijalnopravnih odnosa ili činjenica koje se ne mogu utvrditi na temelju na kvalificiranih isprava ili presumpcija, odnosi između stranaka mogu se rješavati samo u parničnom (kontradiktornom) postupku
- prijedlog uvažene zastupnice Ermine Lekaj Prljaskaj o problemu dostave u prijevremenim satima nije prihvaćen jer je utvrđeno da dostava koja bi se obavljala u poslijepodnevnim satima nije bila uspješnija od dostave u prijevremenim satima. Primjedba da je nelogično da obrtnik odgovara cjelokupnom svojom imovinom nije prihvaćena jer je o tome sudska praksa zauzela jasan stav prema kojem je upravo nužna takva odgovornost obrtnika
- primjedba uvažnog saborskog zastupnika Željka Lackovića da će se ovim zakonom smanjiti kreditni rejting građana za 25% nije prihvaćena jer se temelji na odredbi ovoga zakona prema kojoj se povećava dio plaće, mirovine ili drugog stalnog novčanog primanja na kojem je provedba ovrhe ograničena i to s 2/3 na 3/4 primanja, a u slučajevima kada je primanje manje od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj. Naime, u tom slučaju se doista radi o razlici od nekoliko stotina kuna (najviše do 472 kune prema sadašnjoj prosječnoj neto plaći u Republici Hrvatskoj) koja bi išla u korist građana s ispodprosječnim primanjima, a što se kod njihove kreditne sposobnosti može kompenzirati na druge načine (duljim rokom otplate ili drugim sredstvom osiguranja)
- primjedba uvažnog saborskog zastupnika Gordana Marasa da je zakon neprovediv jer nitko neće htjeti iznajmiti svoju nekretninu osobi za koju zna da će za 18 mjeseci biti nesposobna plaćati najamninu nije prihvaćena jer se svaki najmodavac susreće s tim rizikom
- prijedlog uvažnog saborskog zastupnika Tulija Demetlike da treba zaštititi jamce i propisati da se prvo treba prodati nekretnina, a onda eventualno naplatiti od jamaca nije prihvaćen jer bi se tim institut jamstva ukinuo (obezvrijedio). Prijedlog da se božićnice, otpremnine, regres i druge nagrade poslodavca uplaćuju na zaštićeni račun nije prihvaćen iz razloga zbog kojih nije prihvaćen sličan prijedlog uvažnog zastupnika Branimira Bunjca
- prijedlog uvažnog zastupnika Nenada Stazića da se izrade državni stanove za sve koji nemaju gdje stanovati nije prihvaćen jer navedeno nije predmet Ovršnog zakona

- prijedlog uvažnog zastupnika Ivana Vilibora Sinčića da se osnuje fond za plaćanje najma ovršenima koji su iseljeni iz nekretnine i oporezuju banke iz čijih poreza će se puniti taj fond nije prihvaćen jer se navedeno nije predmet Ovršnog zakona
- prijedlog uvažnog zastupnika Ivana Lovrinovića prema kojem bi se mogla angažirati Agencija za promet nekretnina, koja bi uz diskontnu cijenu kupovala stanove, a ovršenik ostao u nekretnini te nastavio otplaćivati rate kredita uz nižu cijenu, i to prema cijeni po kojoj je Agencija otkupila dug, nije prihvaćen iz razloga zbog kojeg nije prihvaćen prijedlog uvažnog saborskog zastupnika Gordana Marasa da država preuzme dug i tako omogući ovršeniku da ostane u nekretnini u kojoj je stanovao.

VI. ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Sastav suda i odluke

Članak 10.

(1) Ovršni postupak i postupak osiguranja u prvom stupnju vodi i odluke donosi sudac pojedinac, ako ovim Zakonom nije određeno da postupak vodi i odluke donosi javni bilježnik. U ovršnom postupku i postupku osiguranja u drugom stupnju odluke donosi sudac pojedinac višeg suda, ako ovim Zakonom nije određeno da odluke donosi vijeće prvostupanjskog suda sastavljeno od trojice sudaca.

(2) Zakonom se može propisati da, za područje županijskog suda u kojemu je ustanovljeno više općinskih sudova, u drugom stupnju odluke donosi vijeće jednog ili više općinskih sudova.

(3) Ako se o prisilnom ispunjenju ili osiguranju nekih tražbina odlučuje u parničnom, kaznenom ili nekom drugom sudskom postupku, takve odluke sud donosi u sastavu u kojemu vodi taj sudski postupak.

(4) Odluke u ovršnom postupku i postupku osiguranja donose se u obliku rješenja ili zaključka.

(5) Zaključkom sud izdaje nalog sudskom ovršitelju ili Agenciji za provedbu pojedinih radnji te odlučuje o upravljanju postupkom i o drugim pitanjima kad je to izrijekom predviđeno ovim Zakonom.

Dužnost davanja podataka o dužniku

Članak 18.

(1) Na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja, u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva

– Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je dati podatke o tome je li neka fizička osoba osiguranik u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, po kojoj osnovi (radni odnos, samostalna profesionalna djelatnost, obrt ili samostalna djelatnost poljoprivrede) i kod koga, odnosno prima li mirovinu, naknadu zbog tjelesnog oštećenja ili koju drugu stalnu naknadu o kojoj vodi evidenciju,

– Ministarstvo unutarnjih poslova dužno je dati podatke o tome je li neka osoba u evidenciji o registriranim i označenim vozilima upisana kao vlasnik vozila te o vrsti, marki, tipu, modelu, godini proizvodnje, registarskom broju vozila i postojanju tereta na tom vozilu,

– Središnje klirinško depozitarno društvo ili druge za to ovlaštene osobe kod kojih su na računima ubilježene vrijednosnice, odnosno nematerijalizirani vrijednosni papiri, dionice, obveznice, trezorski zapisi, blagajnički zapisi, komercijalni zapisi, certifikati o depozitu i drugi vrijednosni papiri izdani u seriji dužno je dati podatke o tome ima li neka osoba u upisniku koje vodi ubilježene vrijednosnice na računima,

– lučka kapetanija dužna je dati podatke o tome je li neka osoba u upisniku i očevidniku koje vodi upisana kao vlasnik broda, jahte, plutajućeg objekta, nepomičnog odobalnog objekta, brodice ili tih objekata u gradnji,

- tijelo nadležno za katastarsku evidenciju dužno je dati ispis posjedovnih listova koje vodi za fizičku ili pravnu osobu,
 - poslodavac ili isplatelj stalnoga novčanog primanja dužan je dati podatak o tome na koji način osobi protiv koje podnositelj zahtjeva namjerava pokrenuti postupak isplaćuje plaću, odnosno drugo stalno novčano primanje,
 - drugo tijelo ili osoba koja vodi odgovarajući upisnik ili očevidnik o pravima koja čine imovinu dužna je dati podatke o tome je li neka osoba u upisniku ili očevidniku koji vodi upisana kao imatelj određenog prava.
- (2) Na zahtjev suda osoba za koju ovrhovoditelj tvrdi da je ovršenikov dužnik ili da se neki dijelovi njegove imovine nalaze kod nje dužna je u roku od osam dana izjasniti se o tome ima li ovršenik i kakvu tražbinu protiv nje, odnosno nalaze li se i koji dijelovi njegove imovine kod nje.
- (3) Ministarstvo financija, Porezna uprava dužna je u roku od osam dana, na zahtjev suda ili javnog bilježnika, uz podatak o imenu, prezimenu i datumu rođenja ili broju osobne iskaznice za ovršenika fizičku osobu, odnosno podatak o nazivu, matičnom broju ili matičnom broju subjekta za ovršenika pravnu osobu, dati podatak o osobnom identifikacijskom broju ovršenika, kao i podatke iz članka 217. ovoga Zakona.
- (4) Tijela i osobe iz stavka 1. ovoga članka nisu dužne postupiti po zahtjevu osobe koja traži podatke dok im prethodno ne budu podmireni troškovi za poduzimanje radnje.
- (5) Podnositelj zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka dužan je u zahtjevu za davanje podataka navesti tražbinu radi čijeg će ostvarenja ili osiguranja pokrenuti ovršni postupak, odnosno postupak osiguranja te priložiti ispravu na kojoj se ona temelji.
- (6) Osobe i tijela iz stavaka 1. do 3. ovoga članka ne smiju obavijestiti dužnika o tome da su podaci traženi.
- (7) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu štete koju je pretrpio zbog povrede dužnosti iz stavaka 1. do 3. i 6. ovoga članka.

Ovršnost odluke

Članak 25.

- (1) Sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje ovršna je ako je postala pravomoćna i ako je protekao rok za dobrovoljno ispunjenje. Rok za dobrovoljno ispunjenje teče od dana dostave odluke ovršeniku, ako zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko trpljenje ili nečinjenje (propuštanje) ovršna je ako je postala pravomoćna, osim ako je u ovršnoj ispravi određen poseban rok za usklađivanje ponašanja ovršenika s njegovom obvezom.
- (3) Sudska odluka kojom se oduzima imovinska korist ovršna je ako je postala pravomoćna i sadrži podatke po posebnim pravilima koja uređuju njezin sadržaj.
- (4) Odluka donesena u upravnom postupku ovršna je ako je postala ovršna po pravilima koja uređuju taj postupak.
- (5) Na temelju ovršne odluke koja je postala ovršna u jednom dijelu, ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

(6) Ovrha će se odrediti na temelju sudske odluke koja nije postala pravomoćna i odluke donesene u upravnom postupku koja nije postala konačna ako je zakonom propisano da žalba ili koji drugi pravni lijek ne zadržava ovrhu.

Ovršnost prvostupanjskih sudskih odluka

Članak 26.

(1) Prvostupanjska sudska odluka kojom se fizičkoj osobi koja ne obavlja registriranu djelatnost nalaže isplata tražbine čija glavnica ne prelazi 5.000,00 kuna, odnosno kojom se fizičkoj osobi koja obavlja registriranu djelatnost u pravnoj stvari u vezi s tom djelatnošću ili pravnoj osobi nalaže isplata tražbine čija glavnica ne prelazi 10.000,00 kuna postaje ovršna u roku od osam dana od dana dostave osobi kojoj je naložena isplata. Žalba protiv takve odluke ne odgađa ovrhu.

(2) Ako se u sudskoj odluci nekoj od osoba iz stavka 1. ovoga članka nalaže samo da naknadi troškove postupka u iznosu koji ne prelazi iznose navedene u toj odredbi, žalba protiv takve odluke o naknadi troškova postupka ne odgađa ovrhu.

Prijedlog za ovrhu

Članak 39.

(1) Prijedlog za ovrhu mora sadržavati zahtjev za ovrhu u kojemu će biti naznačena ovršna ili vjerodostojna isprava na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelj i ovršenik, osobni identifikacijski brojevi ovrhovoditelja i ovršenika, tražbina čije se ostvarenje traži te sredstvo kojim ovrhu treba provesti i, po potrebi, predmet u odnosu na koji ga treba provesti. Prijedlog mora sadržavati i druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe.

(2) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati:

1. zahtjev da sud naloži ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima, i

2. ovršni zahtjev iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ukinut.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, ako prijedlog za ovrhu ne sadrži osobni identifikacijski broj ovršenika, nadležni sud ili javni bilježnik će ga pribaviti po službenoj dužnosti. Sud ili javni bilježnik dužan je najkasnije u roku od osam dana od dana primitka prijedloga za ovrhu, odnosno dopune podataka o ovršeniku, uputiti zahtjev Ministarstvu financija, Poreznoj upravi za dostavu podataka o osobnom identifikacijskom broju.

(5) Ako Ministarstvo financija, Porezna uprava obavijesti sud ili javnog bilježnika o nemogućnosti dostave podatka o osobnom identifikacijskom broju ovršenika, sud ili javni bilježnik je dužan u roku od osam dana od dana primitka obavijesti uputiti poziv ovrhovoditelju da dopuni podatke o ovršeniku (podaci o rođenju, matični broj građana, posljednje poznato prebivalište i adresa stanovanja za fizičku osobu, odnosno matični broj ili matični broj subjekta za pravnu osobu) u roku od osam dana od dana primitka poziva.

(6) Ako ovrhovoditelj u roku iz stavka 5. ovoga članka ne dostavi tražene podatke ili ako sud ili javni bilježnik na temelju dopunjenih podataka ne uspije pribaviti osobni identifikacijski broj ovršenika, sud će odbaciti prijedlog za ovrhu, osim ako je ovršenik strana fizička ili

pravna osoba kada će sud ili javni bilježnik donijeti rješenje o ovrsi bez osobnog identifikacijskog broja ovršenika.

Rješenje o ovrsi

Članak 41.

(1) U rješenju o ovrsi moraju biti naznačeni ovršna, odnosno vjerodostojna isprava na temelju koje se ovrha određuje, ovrhovoditelj i ovršenik, tražbina koja se ostvaruje, sredstvo i predmet ovrhe te drugi podaci potrebni za provedbu ovrhe.

(2) Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave sud će:

1. naložiti ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri dana od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima,
2. odrediti ovrhu radi prisilne naplate tražbine zajedno s odmjerenim i predvidivim troškovima,
3. odmjeriti nastale troškove,
4. posebno naznačiti predvidive troškove.

(3) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati:

- upozorenje ovršeniku da prigovor protiv rješenja o ovrsi mora biti obrazložen i koje su pravne posljedice podnošenja neobrazloženog prigovora,
- upozorenje ovršeniku da u slučaju namirenja tražbine u roku iz stavka 2. točke 1. ovoga članka nije dužan namiriti predvidive troškove postupka,
- upozorenje ovršeniku ako se provodi ovrha na novčanoj tražbini po računu na koji mu se uplaćuju primanja i naknade iz članka 172. ovoga Zakona ili iznosi koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. ovoga Zakona, da je dužan o tome obavijestiti Agenciju.

(4) Rješenje o ovrsi ne mora biti obrazloženo i može se izdati otiskivanjem štamčilja na prijedlogu za ovrhu.

(5) Rješenje o ovrsi mora sadržavati uputu o pravnom lijeku.

(6) Sud neće po službenoj dužnosti odbaciti prijedlog za ovrhu utemeljen na pravomoćnoj sudskoj odluci, sudskoj nagodbi, javnobilježničkoj odluci ili javnobilježničkoj ispravi samo zato što na tim ispravama nije bilo potvrde o ovršnosti u vrijeme odlučivanja, odnosno neće odbiti ovršni zahtjev samo zato što tražbina utvrđena tim ispravama nije stekla svojstvo ovršivosti.

(7) Rješenje kojim se prijedlog za ovrhu potpuno ili djelomice odbacuje ili odbija mora biti obrazloženo.

Upućivanje na parnicu u povodu žalbe

Članak 52.

(1) Ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 50. stavka 1. točke 7. i točaka 9. do 11. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja dostavit će žalbu ovrhovoditelju radi očitovanja u roku od osam dana.

(2) Ako ovrhovoditelj prizna postojanje kojeg od razloga zbog kojih je žalba izjavljena, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od osam dana, sud prvoga stupnja donijet će bez odgode rješenje kojim će ovršenika uputiti da u roku od petnaest dana od pravomoćnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka zbog kojeg je izjavio žalbu.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, sud neće ovršenika uputiti na parnicu, nego će prihvatiti njegovu žalbu, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu ako on njezinu osnovanost dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji njegova žalba zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.

(5) Na pokretanje i vođenje parnice iz stavka 3. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju pravila o parnici na koju se ovršenik upućuje u povodu žalbe nakon proteka roka.

(6) Okolnost da je ovršenik upućen na parnicu iz stavka 3. ovoga članka ili da ju je pokrenuo ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(7) Ako je žalba izjavljena i zbog kojeg od razloga iz članka 50. stavka 1. točaka 1. do 6. i točke 8. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja, ako smatra da žalba zbog njih nije osnovana, uputit će bez odgode presliku spisa sudu drugoga stupnja radi odlučivanja o žalbi u povodu tih razloga.

(8) Ako ovršenik izjavi žalbu protiv rješenja o upućivanju na parnicu, sud prvoga stupnja tu će žalbu uputiti sudu drugoga stupnja radi zajedničkog odlučivanja o toj žalbi i žalbi protiv rješenja o ovrsi.

(9) Ako je prvostupanjski sud već proslijedio presliku spisa drugostupanjskom sudu u povodu žalbe iz stavka 7. ovoga članka, o toj će okolnosti upozoriti drugostupanjski sud prigodom upućivanja preslike spisa u povodu žalbe protiv rješenja o upućivanju na parnicu.

(10) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka ovrhovoditelj koji smatra da je ovlašten na temelju određene ovršne isprave predložiti ovrhu, može tužbom zatražiti da se to utvrdi u posebnoj parnici.

Upućivanje na parnicu

Članak 55.

(1) Ako rješenje o žalbi iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona ovisi o utvrđivanju neke sporne činjenice, sud će uputiti ovršenika da u roku od petnaest dana od dana pravomoćnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Ako rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga članka ovisi o utvrđenju spornih činjenica čije postojanje ovršenik dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su one općepoznate ili se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama, sud će o osnovanosti žalbe odlučiti u ovršnom postupku. Ako žalbu prihvati, postupit će u skladu s odredbom članka 54. stavka 3. ovoga Zakona, a ako je ne prihvati, uputit će ovršenika na parnicu.

(3) Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu.

(4) Ako ovršenik u povodu naknadno podnesene žalbe nakon isteka roka bude također upućen na parnicu, dužan je razloge zbog kojih je izjavio tu žalbu istaknuti u parnici na koju je prethodno upućen ako u njoj još uvijek nije zaključena glavna rasprava.

(5) Ako ovršenik ne postupi u skladu s odredbom stavka 4. ovoga članka, sud će odbaciti tužbu.

(6) Na temelju pravomoćne presude kojom je utvrđeno da ovrha nije dopuštena, sud nadležan za odlučivanje o žalbi ukinut će, na prijedlog ovršenika, provedene radnje i obustaviti ovrhu.

Postupak u povodu prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 58.

(1) Ovršenik je dužan u prigovoru protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave odrediti u kojem dijelu pobija to rješenje. Prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati razloge pobijanja. Neobrazloženi prigovor sud će odbaciti kao nepotpun, ne pozivajući ovršenika da ga dopuni ili ispravi.

(2) Ako u prigovoru protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršenik nije odredio u kojem dijelu pobija rješenje, opseg pobijanja sud će utvrditi na temelju sadržaja prigovora.

(3) Ako se rješenje o ovrsi pobija u cijelosti ili samo u dijelu kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu, sud kojemu je prigovor podnesen stavit će izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuti provedene radnje, a postupak će nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga, a ako za to nije mjesno nadležan, dostavit će predmet nadležnom sudu.

(4) Ako se rješenje o ovrsi pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha, daljnji postupak nastaviti će se kao postupak po žalbi protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju ovršne isprave u kojem o prigovoru odlučuje vijeće prvostupanjskog suda.

(5) Ako se prigovor iz stavka 4. ovoga članka prihvati, dio rješenja o ovrsi kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može ponovno tražiti ovrha.

(6) Ako ovršenik pobija rješenje o ovrsi samo djelomično u dijelu kojim je njime ovršeniku naloženo da namiri ovrhovoditeljevu tražbinu, sud će za nepobijani dio toga dijela rješenja zaključkom utvrditi da je postao pravomoćan i ovršan te će pristupiti provedbi određene ovrhe samo radi ostvarenja dijela tražbine koji je njime pravomoćno utvrđen. Sud će zaključkom odrediti razdvajanje postupaka tako da se u odnosu na pobijani dio rješenja o ovrsi postupak nastavlja na način određen stavicima 3. i 4. ovoga članka. U tom slučaju sud će umnožiti spis radi provedbe zaključka o razdvajanju postupka.

(7) Ako ovršenik ne podnese prigovor protiv dijela rješenja o ovrsi kojim mu je naloženo da namiri tražbinu protiv toga dijela rješenja može tražiti ponavljanje postupka po pravilima parničnoga postupka.

(8) Ako sud kojemu je prijedlog iz stavka 7. ovoga članka podnesen nije nadležan odlučivati po pravilima parničnoga postupka, ustupit će predmet nadležnom sudu radi odlučivanja o prijedlogu.

Pokretanje parnice

Članak 60.

(1) Ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, sud će podnositelja prigovora rješenjem uputiti da protiv stranaka u roku od petnaest dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svoga prigovora pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.

(2) Ako podnositelj prigovora dokaže njegovu opravdanost pravomoćnom presudom, javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji prigovor općepoznate ili se mogu utvrditi na temelju pravila o zakonskim predmnjevama, sud će o prigovoru odlučiti u ovršnom postupku.

(3) Podnositelj prigovora može parnicu pokrenuti i nakon proteka roka koji mu je sud odredio sve do dovršetka ovršnoga postupka, ali je u tom slučaju dužan snositi troškove prouzročene prekoračenjem toga roka.

(4) U parnici iz stavka 1. ovoga članka treća osoba može tražiti da se utvrdi postojanje njezina prava ako joj ga koja od stranaka osporava.

Razlozi za protuovrhu

Članak 62.

(1) Nakon što je ovrha već provedena, ovršenik može u istom ovršnom postupku zatražiti od suda da naloži ovrhovoditelju da mu vrati ono što je ovrhom dobio:

1. ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način utvrđeno da je bez učinka,

2. ako je tijekom ovršnoga postupka namirio ovrhovoditelju tražbinu mimo suda tako da je ovrhovoditelj dvostruko namiren,

3. ako je rješenje o ovrsi pravomoćno ukinuto i prijedlog za ovrhu odbačen ili odbijen, odnosno ako je rješenje o ovrsi pravomoćno preinačeno,

4. ako je ovrha koja je provedena na određenom predmetu ovrhe proglašena nedopuštenom.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka sud neće prihvatiti ako se u pogledu onoga što je ovrhovoditelj dobio ovrhom nastupile takve stvarne ili pravne promjene da vraćanje više nije moguće.

(3) Ako je ovrhovoditelj ovrhom naplatio određeni novčani iznos, ovršenik u prijedlogu za protuovrhu može tražiti plaćanje zakonskih zatezних kamata od dana naplate toga iznosa.

(4) Prava na naknadu štete iz razloga iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može ostvarivati u posebnoj parnici.

(5) Prijedlog za protuovrhu iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana kad je ovršenik saznao za razlog za protuovrhu, a najkasnije u roku od jedne godine od dana dovršetka ovršnoga postupka.

(6) Ovršenik ne može prije proteka roka iz stavka 5. ovoga članka svoju tražbinu ostvarivati u parničnom postupku, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Ako je ovršni postupak pokrenut po službenoj dužnosti, protuovrha nije dopuštena, već ovršenik svoja moguća prava može ostvarivati u posebnoj parnici.

Zaštita ovršenika fizičke osobe

Članak 75.

- (1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine ne može se provesti na stvarima i pravima fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost koja su nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.
- (2) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost može se provesti na cjelokupnoj njezinoj imovini, osim na onim stvarima i pravima na kojima se protiv nje ne bi mogla provesti kad ne bi obavljala registriranu djelatnost te na onim stvarima i pravima koja su nužna za obavljanje njezine registrirane djelatnosti ako joj je ona glavni izvor sredstava za život.
- (3) U ovrsi radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 242. ovoga Zakona.
- (4) Odredba stavka 1. ovoga članka neće se primjenjivati u slučajevima u kojima su ovim Zakonom za ovrhu na određenim stvarima ili pravima utvrđena posebna pravila o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe.
- (5) Nekretnine za stanovanje ili obavljanje poslovne djelatnosti ne smatraju se stvarima koje su nužne za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati ili za obavljanje samostalne djelatnosti koja je njegov glavni izvor sredstava za život, osim ako zakonom nije drukčije određeno.

Rokovi i odlučivanje o pravnom lijeku

Članak 80.a

- (1) Ovrhu na nekretnini sud će odrediti u roku od 15 dana od dana podnošenja osnovanog prijedloga za ovrhu ili prijedloga iz članka 5. stavka 3. ovoga Zakona. Sve daljnje ovršne radnje u provedbi ovrhe na nekretnini sud i Agencija će poduzeti u roku od 30 dana od dana kada je ovrha određena, odnosno od kada je poduzeta posljednja ovršna radnja provedbe ovrhe koja joj je prethodila, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) O žalbi protiv rješenja donesenih u postupku ovrhe na nekretninama odlučuje vijeće prvostupanskog suda, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (3) O žalbi protiv rješenja o određivanju ovrhe, dosudi i namirenju u postupku ovrhe na nekretninama odlučuje drugostupanski sud.

Ovršenikov prijedlog za odgodu ovrhe na nekretnini

Članak 84.a

- (1) Ovršenik može u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi na nekretnini u kojoj stanuje i koja je nužna za zadovoljenje njegovih osnovnih stambenih potreba i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati predložiti sudu odgodu ovrhe. Ovršenik je uz prijedlog dužan priložiti dokaz o postojanju svog imovinskog, odnosno materijalnog prava čijom će raspoložbom u cijelosti namiriti tražbinu ovrhovoditelja.
- (2) Sud će prijedlog iz stavka 1. ovoga članka dostaviti bez odgode ovrhovoditelju, koji se o njemu može očitovati u roku od osam dana od dana dostave.

(3) Nakon primitka očitovanja ovrhovoditelja ili nakon isteka roka za očitovanje, sud će donijeti rješenje o prijedlogu.

(4) Sud će prihvatiti prijedlog ovršenika ako stekne uvjerenje:

1. da nekretnina predstavlja nekretninu u kojoj ovršenik stanuje i koja je nužna za zadovoljenje njegovih osnovnih stambenih potreba i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati,

2. da će se tražbina ovrhovoditelja u cijelosti namiriti iz sredstava dobivenih na temelju raspolaganja svojim imovinskim, odnosno materijalnim pravom.

(5) Sud neće prihvatiti prijedlog ovršenika ako ocijeni da bi se zbog toga ovrha znatnije oduljila ili otežala, odnosno ako bi ovrhovoditelj zbog toga mogao trpjeti znatniju štetu.

(6) Ako je ovršenik priložio kao dokaz postojanje svog prava na novčanoj tražbini, sud će prihvatiti prijedlog ovršenika ako stekne uvjerenje da će ovršenik namiriti tražbinu ovrhovoditelja u roku od jedne godine od donošenja rješenja o odgodi ovrhe.

(7) Ako sud prihvati prijedlog ovršenika, zabilježba ovrhe u zemljišnoj knjizi ostaje do potpunog namirenja tražbine ovrhovoditelja.

(8) Ako ovršenik u roku određenom rješenjem ne uplati u sudski polog sredstva za namirenje tražbine ovrhovoditelja u cijelosti, sud će nastaviti ovrhu na temelju rješenja o ovrsi na nekretnini.

Rješenje o namirenju

Članak 125.

(1) O namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje sud odlučuje rješenjem nakon održanoga ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu.

(2) Pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzet će se u obzir samo one tražbine po kojima je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu.

(3) Ako ima tražbina u odnosu na koje rješenje o ovrsi nije postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu, te će se tražbine namiriti, nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi iz preostalog iznosa kupovnine ako je ima, a ostatak će se vratiti ovršeniku.

(4) U slučaju iz članka 107. ovoga Zakona sud će rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine. Ako je kupovna veća od iznosa na koji kupac ima pravo prema rješenju o namirenju, a ono što je kupac uplatio prema rješenju o dosudi ne pokriva cijeli iznos kupovnine koju je kupac dužan položiti, sud će u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem će kupac biti dužan položiti razliku. Ako kupac ne položi razliku u tom roku, sud će staviti izvan snage rješenje o namirenju i rješenje o dosudi te prodaju oglašiti nevažećom, ako ne budu ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja iz članka 103. stavka 6.

(5) Protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

(6) Žalba protiv rješenja o namirenju odgađa isplatu.

Gubitak prava na posjed nekretnine

Članak 127.

- (1) Prodajom nekretnine ovršenik gubi pravo posjeda nekretnine i dužan ju je predati kupcu odmah nakon dostave zaključka o predaji nekretnine kupcu, ako zakonom ili u sporazumu s kupcem nije drukčije određeno.
- (2) Ako prodana nekretnina predstavlja nekretninu u kojoj ovršenik stanuje i koja je nužna za zadovoljenje osnovnih stambenih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati, ovršenik ima pravo korištenja nekretnine kao najmoprimac godinu dana od dana donošenja zaključka o predaji nekretnine.
- (3) Prijedlog za korištenje nekretnine kao najmoprimac ovršenik može podnijeti u roku od osam dana od dana primitka rješenja o ovrsi.
- (4) Ako ovršenik ima pravo korištenja nekretnine kao najmoprimac, dužan je kupcu od dana donošenja zaključka o predaji nekretnine do predaje nekretnine plaćati najamninu. Ako se kupac i ovršenik ne mogu sporazumjeti o visini najamnine, visinu najamnine utvrdit će sud u istom ovršnom postupku prema tržišnim cijenama u mjestu u kojem se nekretnina nalazi.
- (5) Ako ovrhovoditelj osigura drugu nekretninu za korištenje koja je dovoljna za zadovoljenje osnovnih stambenih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati, u trajanju od godinu dana od dana donošenja zaključka o predaji nekretnine, sud će odbiti prijedlog ovršenika iz stavka 3. ovoga članka.

Iseljenje ovršenika

Članak 128.

- (1) Ovrhovoditelj može već u prijedlogu za ovrhu prodajom nekretnine, a i kasnije sve do predaje nekretnine kupcu, zatražiti i njezino ispražnjenje te predaju kupcu na temelju zaključka o predaji nekretnine kupcu.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će u rješenju o ovrsi odrediti ispražnjenje nekretnine i njezinu predaju kupcu nakon pravomoćnosti rješenja o predaji nekretnine kupcu.
- (3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se ako ovršenik ima pravo korištenja nekretnine kao najmoprimac u skladu s odredbom članka 127. stavka 2. ovoga Zakona.
- (4) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca pristupiti ovrsi radi ispražnjenja i predaje nekretnine kupcu.
- (5) Ovrha iz stavka 4. ovoga članka provodi se po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.
- (6) U ovršnom postupku iz stavka 5. ovoga članka kupac stječe položaj ovrhovoditelja podnošenjem prijedloga iz stavka 4. ovoga članka.

Ograničenje ovrhe

Članak 173.

- (1) Ako se ovrha provodi na plaći ovršenika, od ovrhe je izuzet iznos u visini dvije trećine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti

davatelja uzdržavanja, iznos u visini od jedne polovine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos koji odgovara iznosu od jedne četvrtine prosječne mjesečne isplaćene netoplaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za proteklu godinu.

(2) Ako ovršenik prima plaću koja je manja od prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, od ovrhe je izuzet iznos u visini dvije trećine plaće ovršenika, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini jedne polovine netoplaće ovršenika.

(3) Prosječna netoplaća u smislu stavka 1. ovoga članka jest prosječan iznos mjesečne netoplaće isplaćene po jednom zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, za razdoblje siječanj – kolovoz tekuće godine, koju je dužan utvrditi Državni zavod za statistiku i objaviti je u »Narodnim novinama«, najkasnije do 31. prosinca te godine. Tako utvrđeni iznos primjenjivat će se u idućoj godini.

(4) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na ovrhu na naknadi umjesto plaće, naknadi za skraćeno radno vrijeme, naknadi zbog umanjenja plaće, mirovini, plaći vojnih osoba te na primanja osoba u pričuvnom sastavu za vrijeme vojne službe i na drugom stalnom novčanom primanju civilnih i vojnih osoba, osim na ovrhu na primanjima iz stavaka 5. i 6. ovoga članka.

(5) Ovrha na primanju invalida po osnovi novčane naknade za tjelesno oštećenje i doplatu za tuđu pomoć i njegu može se provesti samo radi naplate tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, i to do iznosa od jedne polovice toga primanja.

(6) Ovrha na primanju po osnovi ugovora o doživotnom uzdržavanju i doživotnoj renti te na primanju po osnovi ugovora o osiguranju života može se provesti samo na dijelu koji prelazi iznos osnovice na temelju koje se utvrđuje iznos pomoći za uzdržavanje.

(7) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kada se ovrha provodi na primanjima ovršenika koji nisu plaća, mirovina niti primici od obavljanja samostalne djelatnosti obrta, od slobodnih zanimanja, od poljoprivrede i šumarstva, od imovine i imovinskih prava, od kapitala, kao niti primici od osiguranja (drugi dohodak prema posebnim propisima) i imaju karakter jedinih stalnih novčanih primanja, ako ovršenik javnom ispravom dokaže da je to primanje jedino stalno novčano primanje.

Rješenje o ovrsi

Članak 197.

(1) Rješenjem o ovrsi na plaći određuje se pljenidba određenoga dijela plaće i nalaže se poslodavcu koji ovršeniku ne isplaćuje plaću na račun kod banke da novčani iznos za koji je određena ovrha isplati odnosno isplaćuje ovrhovoditelju nakon pravomoćnosti toga rješenja.

(2) Rješenje o ovrsi odnosi se i na povećanje plaće do kojega dođe nakon dostave rješenja o ovrsi.

Zapljena po pristanku dužnika

Članak 202.

- (1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, osim u dijelu u kojem je to primanje izuzeto od ovrhe. Suglasnost kojom se dopušta pljenidba plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja za iznos koji je izuzet od ovrhe, ne proizvodi pravne učinke.
- (2) Isprava iz stavka 1. ovoga članka izdaje se u jednom primjerku, ima značenje pravnog posla iz članka 77. stavka 1. ovoga Zakona, te pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi.
- (3) Ispravu iz stavka 1. ovoga članka s učincima dostave rješenja o ovrsi poslodavcu dostavlja vjerovnik, putem davatelja poštanskih usluga preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, zapljena na temelju suglasnosti dužnika nema utjecaja na provedbu ovrhe na plaći radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja uzdržavanja.
- (5) Isprava iz stavka 1. ovoga članka ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika i na drugim predmetima ovrhe.
- (6) Odredbe stavaka 1. i 4. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na jamca ako je dao suglasnost iz stavka 1. ovoga članka.
- (7) Za dopuštenost izjave o suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka mjerodavni su činjenično stanje i podaci iz članka 173. stavka 3. ovoga Zakona u vrijeme potvrde te izjave kod javnog bilježnika.
- (8) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Provedba ovrhe

Članak 206.

- (1) Banka će prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava obaviti kad za to dobije nalog Agencije.
- (2) Ako se ovrha provodi na temelju pravomoćnog rješenja o ovrsi, Agencija će naložiti banci da novčani iznos za koji je određena ovrha prenese na račun naznačen u rješenju o ovrsi.
- (3) Ovršenik može, nakon što primi rješenje o ovrsi, predložiti odgodu ovrhe iz razloga navedenih u članku 65. ovoga Zakona. O prijedlogu za odgodu ovrhe podnesenom u roku za žalbu protiv rješenja o ovrsi sud će odlučiti u roku od 8 dana i, ako prihvati taj prijedlog, rješenje o odgodi odmah dostaviti Agenciji u pisanom otpravku, a u slučaju potrebe priopćiti i telefaksom, elektroničkom poštom ili na drugi pogodan način.
- (4) Ako Agencija u roku od šezdeset dana od dana kad joj je dostavljeno nepravomoćno rješenje o ovrsi ne primi rješenje o odgodi ovrhe ili rješenje o ukidanju rješenja o ovrsi ili o obustavi ovrhe, naložit će prijenos zaplijenjenog iznosa na račun naveden u rješenju o ovrsi. Agencija će naložiti prijenos i prije proteka roka od šezdeset dana ako ovršenik u Agenciji da pisanu suglasnost kojim izričito dozvoljava prijenos zaplijenjenih sredstava prije proteka toga roka.
- (5) Ako je rješenjem o ovrsi naloženo plaćanje određenih iznosa u određenim razmacima, Agencija će banci izdavati naloge za prijenos u skladu s nalogom iz rješenja o ovrsi.

Redosljied naplate svih budućih obroka računa se prema vremenu kad je Agencija primila rješenje o ovrsi, osim ako Agencija naknadnim nalogom za isplatu pojedinih tražbina sukladno odredbama posebnog zakona ne odredi drukčije.

(6) Mogući sporovi između stranaka, odnosno stranaka i Agencije, odnosno banke o tome je li Agencija, odnosno banka postupila prema rješenju o ovrsi, a osobito o tome je li ovrhovoditelj u cijelosti namiren rješavat će se u parničnom postupku.

Provedba naplate na temelju zadužnice

Članak 208.

(1) Ako je naplata zatražena na temelju zadužnice upisane u Registar zadužnica i bjanko zadužnica na temelju priopćenja javnog bilježnika koji je zadužnicu potvrdio, Agencija će postupiti kao u povodu pravomoćnog rješenja o ovrsi.

(2) Ako je naplata zatražena na temelju zadužnice koja nije upisana u Registar zadužnica i bjanko zadužnica na temelju priopćenja javnog bilježnika koji je zadužnicu potvrdio, Agencija će postupiti kao u povodu zahtjeva za izravnu naplatu.

Izravna naplata novčane tražbine na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda, upravnog tijela, nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora, odnosno obračuna poslodavca

Članak 209.

(1) Ako ovrhovoditelj izravno zatraži od Agencije da na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda ili upravnog tijela, ovršne nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine i koje imaju potvrdu o ovršnosti, odnosno obračuna poslodavca o neispлатi dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine provede naplatu te tražbine prijenosom novčanih sredstava s računa koje ovršenik ima kod banaka na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za izravnu naplatu, Agencija će postupiti kao u povodu nepravomoćnog rješenja o ovrsi koje je dostavio sud.

(2) Sadržaj i oblik zahtjeva za izravnu naplatu utvrdit će ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom koji će donijeti u roku od trideset dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Uz zahtjev ovrhovoditelj treba priložiti izvornik ili otpравak isprave iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U postupku izravne naplate tražbine na temelju isprava iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članaka 205. i 206. ovoga Zakona.

(4) Ovrha na novčanoj tražbini po računu ovršenika na temelju obračuna poslodavca o neispлатi dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine provest će se prije ovrhe radi naplate svih drugih tražbina po tom računu neovisno o vremenu njihova nastanka, osim ovrhe radi ostvarenja djetetove tražbine uzdržavanja.

(5) Agencija će primjerak zahtjeva s podacima o ispravi iz stavka 1. ovoga članka na temelju kojih je zatražena izravna naplata, kao i zahtjeva za plaćanje zatezних kamata iz članka 14. ovoga Zakona dostaviti ovršeniku sukladno odredbi članka 8. ovoga Zakona.

(6) Banka kojoj je Agencija naložila da provede zapljenu računa ovršenika dužna je bez odgode na način koji je uobičajen za obavještavanje imatelja računa o promjenama na računu

obavijestiti ovršenika da su mu određena sredstva na računu zaplijenjena te da odgovarajuće podatke o tome može dobiti od Agencije (određene podružnice Agencije).

(7) Ako Agencija u roku od šezdeset dana od dana kad joj je dostavljena isprava iz stavka 1. ovoga članka ne primi rješenje suda o odgodi izdavanja naloga bankama za provedbu prijenosa zaplijenjenih sredstava ili rješenje suda kojim se pljenidba i prijenos proglašava nedopuštenim na temelju ovršne isprave na temelju koje je ona zatražena, izdat će nalog bankama da obave prijenos sredstava s računa ovršenika na račun ovrhovoditelja.

Pravna sredstva ovršenika

Članak 210.

(1) Nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine na temelju isprave iz članka 209. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno obračuna poslodavca, prema odredbi članka 209. stavka 5. ovoga Zakona ili nakon što na drugi način sazna za to da je zatražena takva naplata protiv njega, ovršenik može predložiti sudu da donese rješenje kojim će naložiti Agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava odnosno rješenje kojim će pljenidba i prijenos proglašiti nedopuštenim.

(2) Na prijedlog za odgodu prijenosa iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o odgodi ovrhe, a na prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi (članci 50. i 53.).

(3) O prijedlogu za odgodu prijenosa iz stavka 1. ovoga članka sud je dužan odlučiti u roku od osam dana i, ako prihvati taj prijedlog, rješenje kojim će odrediti odgodu odmah dostaviti Agenciji. U slučaju potrebe to se rješenje može priopćiti Agenciji i telefaksom, elektroničkom poštom ili na neki drugi pogodan način. Pisani otpравak rješenja dostavit će se Agenciji unatoč takvu priopćenju.

(4) Ako prijenos sredstava s računa ovršenika bude obavljen prije nego što sud dostavi rješenje kojim prihvaća prijedlog o odgodi ovrhe ili rješenje kojim proglašava pljenidbu i prijenos nedopuštenim (članak 209.), ovršenik može u posebnoj parnici ostvarivati svoje pravo na povrat tih sredstava, kao i pravo na naknadu štete.

(5) O žalbama protiv rješenja o prijedlozima ovršenika iz stavka 1. ovoga članka odlučuje vijeće prvostupanjskog suda koje je dužno rješenje o žalbi donijeti i otpremiti u roku od osam dana.

Zapljenjena računa na temelju zadužnice

Članak 214.

(1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banaka te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, isplaćuje vjerovniku. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.

(2) Na ispravi iz stavka 1. ovoga članka ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plateca, i to davanjem pisane izjave koja je po svojem sadržaju i obliku ista s izjavom dužnika.

(3) Ispravu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Agenciji dostavlja vjerovnik s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsi izravno, putem davatelja poštanskih usluga preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom neposrednom dostavom ili preko javnog bilježnika.

(4) Vjerovnik može svoja prava iz isprave iz stavka 1. ovoga članka prenositi ispravom na kojoj je javno ovjerovljen njegov potpis na druge osobe, koje u tom slučaju stječu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik.

(5) Na temelju isprava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka vjerovnik može po svom izboru zahtijevati na način propisan u stavku 3. ovoga članka od Agencije naplatu svoje tražbine od dužnika ili jamaca plataca, ili i od dužnika i jamaca plataca.

(6) Vjerovnik može od Agencije zahtijevati da mu vrati ispravu iz stavka 1. ovoga članka ako njegova tražbina nije u cijelosti namirena. U tom će slučaju Agencija naznačiti na toj ispravi s kojega je računa naplaćen koji iznos troškova, kamata i glavnice. Ako je vjerovnik u cijelosti namirio svoju tražbinu prema ispravi iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, Agencija će obavijestiti o tome dužnika ili jamca platca i na njegov mu je zahtjev predati.

(7) Isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka imaju svojstvo ovršnih isprava na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plataca na drugim predmetima ovrhe.

(8) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Zapljena računa na temelju bjanko zadužnice

Članak 215.

(1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi njegovi računi kod banaka te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica). Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i, nakon što u nju bude upisan iznos tražbine i podaci o vjerovniku, ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.

(2) Ispravu iz stavka 1. ovoga članka s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku Agenciji s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsi, dostavlja vjerovnik izravno, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom neposrednom dostavom ili preko javnog bilježnika. Dostavom te isprave zapljenjuje se tražbina po računu i prenosi se na vjerovnika.

(3) Odredbe članka 214. stavaka 2. te 4. do 8. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na bjanko zadužnicu.

(4) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka, s naznakom najviših iznosa koji se mogu upisati u pojedine vrste te isprave, propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(5) Isprava iz stavka 1. ovoga članka istinita je u pogledu svojeg sadržaja ako je vjerovnik naknadno upisao iznos tražbine koji je manji ili jednak onome za koji mu je dužnik dao suglasnost u trenutku kad je potvrđena kod javnog bilježnika te podatke o vjerovniku.

Registar zadužnica i bjanko zadužnica

Članak 216.

- (1) Registar zadužnica i bjanko zadužnica sadrži podatke o osobi koja ih je izdala, vrsti zadužnice, u čiju je korist izdana ako je riječ o zadužnici, je li preuzeto jamstvo za obvezu iz zadužnice ili bjanko zadužnice i tko ga je preuzeo, koji je iznos tražbine za koju je izdana odnosno koji se najviši iznos u nju može upisati te podaci o javnom bilježniku koji je ispravu potvrdio, datumu i poslovnom broju potvrde.
- (2) Javni bilježnik koji potvrdi zadužnicu ili bjanko zadužnicu dužan je podatke iz stavka 1. ovoga članka odmah elektroničkim putem priopćiti službi registra.
- (3) Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja registra iz stavka 1. ovoga članka propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.
- (4) Podaci iz registra su povjerljivi i njima se može koristiti samo Agencija radi provjere istinitosti zadužnica kad se na temelju njih zatraži naplata tražbina koje su u njima utvrđene. Podaci iz registra dostavit će se na zahtjev sudu ili drugom nadležnom tijelu u vezi s postupkom koji se pred njima vode.
- (5) Za obavljanje poslova potvrde suglasnosti o zapljeni, zadužnice i bjanko zadužnice javni bilježnici imaju pravo na nagradu i naknadu troškova u iznosima koji pravilnikom utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa. Za ove poslove javni bilježnici ne naplaćuju javnobilježničku pristojbu.
- (6) Ako se podaci iz zaprimljene zadužnice odnosno bjanko zadužnice ne podudaraju s podacima iz registra iz stavka 1. ovoga članka, Agencija istu neće upisati u Očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje niti ju izvršiti sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

7. Provedba ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu

Članak 217.

- (1) Kad predlaže provedbu ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u brutoiznosu, ovrhovoditelj je ovlašten na temelju izvješća obračuna dospjele, a neisplaćene plaće kao ovršne isprave, tražiti ovrhu radi naplate ukupno utvrđenog iznosa.
- (2) Porezna uprava će na zahtjev ovrhovoditelja, sukladno članku 18., izdati potvrdu o obračunu poreza, prireza i doprinosa, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju iz ukupno utvrđenog iznosa, u skladu s važećim propisima koji uređuju obračunavanje i plaćanje doprinosa iz plaće i poreza na dohodak, uz naznaku propisanih računa na koje će se uplatiti porez, prirez i doprinosi, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju.
- (3) Obračun iz stavka 2. ovoga članka nema značenje upravnog akta i protiv njega nisu dopušteni pravni lijekovi.
- (4) Uz prijedlog za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj je dužan priložiti potvrdu o obračunu iz stavka 2. ovoga članka, koja potvrda će se ovršeniku dostaviti uz rješenje o ovrsi.
- (5) Na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda ili upravnog tijela koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u brutoiznosu i koja ima potvrdu o ovršnosti ovrhovoditelj može zatraži izravnu naplatu ukupno dosuđenog iznosa od Agencije sukladno članku 209. ovoga Zakona. Ako ovrhovoditelj zatraži izravnu naplatu od Agencije dužan je uz tu ispravu dostaviti i potvrdu o obračunu iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Po primitku zahtjeva za izravnu naplatu iz stavka 5. ovoga članka Agencija će naložiti prijenos iznosa iz ovršne isprave prema podacima iz potvrde o obračunu.

Postupanje u povodu prijedloga

Članak 281.

(1) Ako javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten i osnovan, donijet će rješenje o ovrši na temelju vjerodostojne isprave i dostaviti ga strankama.

(2) Ako javni bilježnik ocijeni da prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave nije dopušten, uredan (članak 39. stavak 3.) ili osnovan, proslijedit će predmet nadležnom sudu (članak 287.) radi donošenja odluke.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka sud će odrediti ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ako ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten, uredan i osnovan.

(4) Javni bilježnik će donijeti i otpremiti odluku iz stavka 1. ovoga članka ili će spis proslijediti sudu sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka najkasnije u roku od 30 dana, računajući od dana zaprimanja prijedloga, odnosno obavijesti Ministarstva financija, Porezne uprave o osobnom identifikacijskom broju.

(5) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka sud će svoju odluku donijeti u roku od 60 dana, računajući od dana kada je zaprimio spis.

(6) Ako nakon donošenja rješenja o ovrši na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelj u cijelosti ili djelomično povuče prijedlog za ovrhu, javni bilježnik će rješenjem obustaviti ovrhu.

(7) Javni bilježnik će rješenjem obustaviti ovrhu i ako tijekom postupka utvrdi da je ovršenik umro prije pokretanja postupka ili da je ovršenik koji je pravna osoba prestao postojati.

(8) Ako stranka podnese žalbu protiv rješenja iz stavaka 6. i 7. ovoga članka, javni bilježnik će proslijediti spis nadležnom sudu radi provedbe postupka u povodu žalbe.

Izvansudska ovrha

Članak 284.

(1) Na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrši kojim je ovrha određena na novčanoj tražbini po računu kod banke ili općenito na imovini ovršenika, ovrhovoditelj može izravno zatražiti od Agencije da banci izda nalog da iznos za koji je ovrha određena prenese sa svih ovršenikovih računa koji se vode pod njegovim osobnim identifikacijskim brojem na račun koji je određen u rješenju o ovrši, odnosno na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za provedbu ovrhe.

(2) Na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrši kojim je ovrha određena na stalnom novčanom primanju ili općenito na imovini ovršenika, ovrhovoditelj može izravno zatražiti od poslodavca ili drugog isplatitelja stalnoga novčanog primanja da mu isplati iznos kojim će se namiriti njegova tražbina radi čijeg je ostvarenja ovrha određena. Isplatitelj stalnoga novčanog primanja dužan je prigodom postupanja po rješenju o ovrši voditi računa o pravilima o ograničenju ovrhe na takvim primanjima.

(3) Predajom rješenja o ovrši isplatitelju stalnoga novčanog primanja, odnosno dostavom naloga Agencije banci iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj stječe založno pravo na

novčanoj tražbini ovršenika prema banci za isplatu novčanih sredstava na računu, odnosno na novčanoj tražbini ovršenika prema isplatitelju stalnoga novčanog primanja.

(4) Agencija i isplatitelj stalnoga novčanog primanja dužni su u povodu rješenja o ovrsi iz stavaka 1. i 2. ovoga članka postupati kao u povodu pravomoćnog rješenja o ovrsi koje im je dostavio sud.

(5) Tijekom izvansudske ovrhe ovršenik može nadležnom sudu iz članka 287. ovoga Zakona protiv rješenja o ovrsi podnijeti žalbu nakon proteka roka, zatražiti od toga suda da odgodi ovrhu, odnosno pred njime poduzimati druge radnje na koje bi inače bio ovlašten tijekom sudske ovrhe.

Nadležni sud

Članak 287.

(1) U slučajevima iz članka 281. stavka 2. i 13., članka 282. stavaka 2., članka 284. stavka 5. i članka 286. stavka 5. ovoga Zakona javni bilježnik će spis proslijediti sudu koji bi bio stvarno i mjesno nadležan da je ovrha predložena na temelju ovršne isprave. Ako je ovrha predložena općenito na imovini ovršenika, pravne osobe i fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost, spis se prosljeđuje općinskom sudu mjesno nadležnom prema adresi sjedišta iz upisnika. Ako je ovrha predložena općenito na imovini ovršenika fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, spis se prosljeđuje općinskom sudu mjesno nadležnom prema adresi iz prijedloga. Kada je ovršenik Republika Hrvatska ili koja druga pravna osoba s javnim ovlastima koja djeluje na cijelom državnom području, spis se prosljeđuje općinskom sudu na čijem području ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za ovrhu protiv Republike Hrvatske spis se prosljeđuje općinskom sudu u Zagrebu, a za ovrhu protiv drugih pravnih osoba s javnim ovlastima sud na čijem je području njihovo sjedište.

(2) U slučaju iz članka 282. stavka 3. ovoga Zakona javni bilježnik će spis proslijediti sudu koji bi bio stvarno nadležan u parničnom postupku.

(3) Dostava prema odredbi članka 8. stavka 6. ovoga Zakona obavlja se na oglasnoj ploči općinskog suda na čijem je području adresa sjedišta upisanog u upisnik.

Stvarna nadležnost

Članak 292.

(1) Općinski sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje, osim ako zakonom to nije povjereno kojem drugom sudu.

(2) Trgovački sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje u predmetima u kojima su nadležni određivati ovrhu.

Osiguranje stjecanjem založnoga prava na stvarima i pravima drugih osoba

Članak 306.

(1) Ako je druga osoba suglasna da se na njezinoj stvari ili pravu zasnuje založno pravo radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja, ta će se osoba pozvati na ročište iz članka 301. ovoga Zakona, a sud će u zapisnik s toga ročišta, u sporazum stranaka o osiguranju, unijeti i njezinu izjavu o toj suglasnosti.

- (2) Potpisani zapisnik iz stavka 1. ovoga članka ima važnost sudske nagodbe i prema osobi koja se suglasila da se na njezinoj stvari ili pravu zasnjuje založno pravo.
- (3) Založno pravo na predmetu treće osobe stječe se na način na koji se stječe na predmetu protivnika osiguranja.
- (4) Na temelju zapisnika iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja može radi naplate osigurane tražbine neposredno predložiti ovrhu protiv osobe iz te odredbe na predmetu na kojemu je radi osiguranja njegove tražbine zasnovano založno pravo.
- (5) Odredba članka 306. ovoga Zakona primijenit će se na odgovarajući način i u slučaju iz stavka 4. ovoga članka.

Prava protivnika osiguranja da zatraži unovčenje ili prijenos predmeta osiguranja na predlagatelja osiguranja

Članak 325.

- (1) Nakon dospjelog osigurane tražbine protivnik osiguranja ovlašten je od predlagatelja osiguranja zatražiti unovčenje predmeta osiguranja ili mu predložiti da postane punopravni vlasnik stvari, odnosno punopravni nositelj prava, za cijenu koja odgovara iznosu osigurane tražbine s kamatama i troškovima, te poreza.
- (2) Unovčenje predmeta osiguranja provodi se uz odgovarajuću primjenu pravila o unovčenju predmeta osiguranja od strane predlagatelja osiguranja (članak 322.).
- (3) Prijedlog da postane punopravni vlasnik stvari, odnosno punopravni nositelj prava, protivnik osiguranja uputit će predlagatelju osiguranja preko javnog bilježnika. Predlagatelj osiguranja može u roku od trideset dana od primitka prijedloga, preko istog javnog bilježnika, obavijestiti protivnika osiguranja pristaje li na njegov prijedlog.
- (4) Ako predlagatelj osiguranja obavijesti protivnika osiguranja kako želi postati punopravni vlasnik stvari, odnosno punopravni nositelj prava, javni bilježnik iz stavka 3. ovoga članka o tome će mu izdati potvrdu u roku od petnaest dana. Nakon što je protivniku osiguranja dao suglasnost iz ovoga stavka, protivnik osiguranja nije više ovlašten povući je. Ako se protivnik osiguranja ne očituje u danom roku, smatrat će se da je pristao na prijedlog protivnika osiguranja.
- (5) Osigurana tražbina se smatra izmirenom kad predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik, odnosno nositelj prava. Na temelju potvrde iz stavka 4. ovoga članka predlagatelj osiguranja ima sva ovlaštenja iz članka 322. stavaka 11. i 12. ovoga Zakona.
- (6) Ako postane punopravni vlasnik stvari, odnosno punopravni nositelj prava, predlagatelj osiguranja dužan je platiti porez i druga javna davanja u skladu sa zakonom (članak 324. stavak 4.), dok je protivnik osiguranja dužan snositi sve troškove vezane uz prijenos predmeta osiguranja na predlagatelja osiguranja (stavak 4.).

DIO ČETVRTI EUROPSKI OVRŠNI NASLOV

Prekršaji osoba i tijela koje su dužne davati podatke o dužniku

Članak 366.

- (1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz članka 18. stavka 1. i 3. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (3) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u tijelu ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz članka 18. stavka 2. i 8. ovoga Zakona.

Prekršaji ovršenikova dužnika, odnosno osobe kod koje se nalazi ovršenikova imovina

Članak 367.

- (1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni o činjenicama iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni o činjenicama iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona.

SAVJETOVANJE SA ZAJNTERESIRANOM JAVNOŠĆU

Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona

Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista objavljuje objedinjene primjedbe i prijedloge na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona zaprimljene od strane predstavnika zainteresirane javnosti koji su dostavili putem održanog internetskog javnog savjetovanja provedenog u razdoblju od 28. listopada 2016. do 26. studenoga 2016. te očitovanja o prihvaćanju/neprihvaćanju istih.

Redni broj	Članak na koji se odnosi primjedba/ prijedlog	Podnositelj (pojedinaac, organizacija, institucija)	Tekst primjedbe/prijedloga	Prihvaćanje/ neprihvaćanje prijedloga ili primjedbe (da/ne/ djelomično)	Obrazloženje/ napomena
	Općeniti komentar	Želimir Živko	<p>Sveukupno (a po komentarima uz svaki članak prijedloga izmjena i dopuna sam naveo) je kristalno jasno da ovaj prijedlog izmjena zadržava neustavnost (kao i protivnost jusutu EU) OZ da je njegova jedina najmera otimanje nekretnina građanima. Prijedlog u kojem s jedne strane stoji da iznad 20.000 kn glavnice po jednom ili više ovrha ovršenik može ostati bez jedinog stana u kojem živi (i mutatis mutandi, ako ima još koji stan, tada i za dug od 100 kn) predstvalja zelenaštvo po ZOO (abnormalnim nesrazmjerom između činidaba),otimačinu, najcrnje rektarenje i stjecanje pravne koristi bez osnova, jednom riječi unosan biznis za određene grupe.</p> <p>Nadalje a u svezi recentnog prijedloga Ministarstva financija, sve upućuje da će stradavati građani koji su zapali u teškoće (ostanak bez posla, mizerne mirovine, etc.) dugućuci uglavnom režije, dok će</p>	Djelomično se prihvaća	<p>Prijedlog apsolutne zabrane ovrhe na nekretninama je neprihvatljiv jer bi se time znatno narušila ravnoteža između vjerovnika i dužnika.</p> <p>Stoga je Konačnim prijedlogom zakona propisana zabrana ovrha na jedinoj nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, osim ako je ta osoba dala suglasnost vjerovniku da se ovrha provede na njezinoj jedinoj nekretnini .</p>

			<p>oni koji duguju po kreditima imati otpisane dugove a banke poreze (a ovršene stanove, koji se ne mogu prodati, banka će sad iznajmljivati državi u kojim će se smještati građani kojima je ovim kriminalnim zakonom omogućeno da im se otme stan za dug od 20.005 kn) a što će sve u konačnici ponovo pasti na leđa građana kao poreznih obveznika.</p> <p>Mastodont OZ ima do sada preko 900 izmjena i sada se dodaju nove izmjene. Isiti treba ukinuti, donijeti zakon o izvanparničnom i izvršnom postupku. Zašt je potreban ovakav glomazan zakon. Nigdje kao predlagač niste dostavili kako je izvršenje uređeno u EU. A najgorim smatram ovaj čitav stav fabriciranja atmosfere koja nameće OZ kao nešto neprikosnoveno, nužno i bez čega se ne može u ovom obliku.</p> <p>Vašoj stranci sam se obratio nedavnim mailom, no dakako odgovr nisam dobio (moja je greška, jer sam mislio da oni koji predstavljaju građane koji su za njih glasovali i odgovarju građanima, kako se to i radi u demokratskom svijetu) i postavio određena pitanja i dao sugestije, pa ponavljam, dug građana će se preko noći smanjiti ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prije svega pogledati rješenja u EU (i mi smo prije ove OZ rabote imali ista ili slična zakonodavna rješenja) glede izvršenja, organi koji to provode (sudovi a ne nikakvi JB), uskladiti obrazac prijedloga za ovrhu (platni nalog) sa istim u EU, objaviti strukturu dugovanja po vrsti dugova, da se jasno vidi koliko otpada na kredite a koliko na 		<p>Ovršni zakon ima dvije izmjene od kojih se prvom izmjenom u članku 26. stavku 1. Ovršnog zakona brojka 1.000,00 zamijenjena brojkom 5.000,00, a brojka 5.000,00 brojkom 10.000,00.</p> <p>Sve primjedbe su uzete u obzir i poslane nadležnom ministarstvu radi pripreme novog Ovršnog zakona. Ovaj prijedlog izmjena i dopuna Ovršnog zakona ima za cilj urediti pitanje zaštite jedine nekretnine fizičke osobne i ispraviti neka druga relativno manja, ali bitna pitanja, a ne reformu cijelog ovršnog sustava. Reforma ovršnog sustava je sljedeći korak za koji je</p>
--	--	--	---	--	--

		<p>dugovanja po režijama i dr. osnovama, koliki udio u dug predstavljaju zatezne kamate a koliki glavnica, te osobito vidjeti po kojim osnovama dugovanja se u EU ovršavaju nekretnine, osobe bez posla, osobe sa minimalnim redovnim primanjima</p> <ol style="list-style-type: none">1. vratiti ovršne postupke sudovima i dostaviti kako je i uređeno u EU (a uglavnom to rade sudovi) jer je rješavanje o pravima i obvezama prema Ustavu dana isključivo sudovima2. se postupi po Direktivi EU prema kojoj su ne zakonske zatezne kamate zabranjene prema potrošačima - iznijeti podatak koliko duga otpada na glavnica a koliko na kamate. To trenutaka dugi postupci (u kojima nakon pravomoćnosti se čeka i po devet godina za provođenje ovrhe, dakle ne naplatu nego na zaradu, koju je inače normalnim poslom teško zaraditi) kojima samo raste takva nezakonita kamata će nestati a dužnici će daleko lakše platiti dug3. odredi rok od godine dana u kojem vjerovnik mora zatražiti provođenje pravomoćne odluke kojom je utvrđeno njegovo potraživanje – vjerovnik se dužan brinuti o naplati, a ovim (kao i izmjenama ZPP u svrhu olakšavanja otimačine po OZ) protupravne zakonom se daje mogućnost protupravne zarade preko nezakonitih zateznih kamaata u kojim se izvršenje može tražiti i nakon 9 godina i 11 mjeseci4. odrediiti sveukupan rok od 5 godina u kojem se ovrha mora dovršiti, ako se ne dovrši ovrha se obustavlja (i za teška kaznena djela postoji manji rok zastare od ovog, praktički vječnog držanja u dužničkom ropstvu, jer svaka radnja		potrebno više vremena.
--	--	--	--	------------------------

		<p>vjerovnika prekida zastaru</p> <p>5. potrebno je odrediti da izvodi iz poslovnih knjiga moraju biti ovjereni od strane poreznog organa, a ne da se ostavlja prostor kojekavih fiktivnim potraživanjima</p> <p>6. sudovi su ti koji moraju voditi ovršne postupke, a ako ste ovim prijedlogom, ostali na neustavnom rješenju (i pače još i proširili sudjelovanje JB u ovrsi) potrebno je odrediti rok od mjesec dana u kojem je JB dužan dostaviti rješenje o ovrsi</p> <p>7. rok za žalbu na rješenje o ovrsi ili treba biti 30 dana ili ako ostaje 8 dana, isti ne treba biti obrazložen. Evidentno je da je Europski platni nalog sa rokom od 30 dana s jedne strane, a s druge strane ZPP za odgovor na tužbu određuje min. 30 a max. 45 dana, pa je prema tome rok od 8 dana sa obrazloženjem proivan i ZPP</p> <p>8. odrediti donju granicu naplate od plaće, mirovine i drugih stalnih primanja za ovrhu na istima i to po minimalnoj plaći, jer u protivnom producirate padanje u daljnja zaduženja dužnika, te odrediti obročnu otplatu</p> <p>9. jasno navesti (a isto se nepresto zrolabljuje) da se ne može isticati i naplaćivati PDV JB i odvjetnika ukoliko je ovrhovoditelj osoba u sustavu PDV-a (tu je stav i porezne jasan)</p> <p>10. propustili ste predložiti da javna poduzeća sa pravnim službama ne mogu angažirati odvjetnika za pisanje jednostavnog prijedloga za ovrhu i vođenje postupazmjerk, jer su ti troškovi, znamo kakvi</p> <p>11. 20.000 kn glavnice ukupno po</p>		
--	--	---	--	--

		<p>potraživanjima (ako se radi o jedinoj nekretnini u kojoj se stanuje, a kako se g minimuma nema) radi o drugoj nekretnini onda niti kako sam više puta ovdje rekao su nezakonita, nesrazmjerna dugovanju razvidno usmjerena na otimanje dužnicima i pribavljanjeh istih određenim grupacijama u bescjenje.</p> <p>Potrebno je odrediti, ne nominalni minimum, nego pravni posao te ukoliko pravni posao nije osiguran hipotekom na nekretnini, istase ne može ovršavati, zašto država ovdje bočno uz vjerovnika dajući mu ovakva prava, vjerovnik kod sklapanja pravnog posla o svojoj naplat mora voditi računa.</p> <p>Naplata dugova po režijama i sličnim mjesečnim dugovanjima jednostavno nema opravdanja u provedbi putem ovrhe nekretnine, jer s jedne strane nema niti približan ekvivalen u vrijednosti, a nakon neplaćanja dvije uzastopne dospjele obveze, vjerovnik je ovlašten prekinuti ugovor</p> <p>12. nigdje u prijedlogu niste ispravili katastrofalnu izmjenu prošle Vlade, prema kojoj sve dok ovrhovoditelj ne povuče ovrhu, ista ostaje i može se paralelno tražiti ovrha na drugom predmetu, paralizirajući na ovaj način život život ovršenika do mjere da ne može uopće preživjeti</p> <p>13. u ovršnom prjedlogu moraju biti navedeni apsolutno svi podaci o ovršeniku a radi nuže identifikacija stupkuranka u postkako je to i u Europskom platnom nalogu i ostalim takvim platnim nalogima, uz jamčenje pod kaznenom i materijalnom da su sporna potraživanja koja se na ovaj način traže istinita</p>		
	Milan Marušić	Jedan, u moru diskriminiranih očeva koje bivše	Ne prihvaća se	Uzdržavanje djeteta/djece je

			<p>životne partnerice lihvare iza zakonske forme koja se zove uzdržavanje djeteta.</p> <p>Gdje su vam mjere da oslobodite sirotinju od trajnog dužničkog ropstva i višegodišnjih nenaplativih ovrha ..Zašto npr.ne uvedete institut apsolutne zastare u ovršnom postupku vezano uz zakon o obveznim odnosima.</p> <p>Ako već u nacrtu prijedloga podižete zaštićeni dio od ovrhe sa 2/3 na 3/4 za sirotinju koja ima primanja ispod prosjeka neto plaće, zašto toj istoj sirotinji želite priuštiti daljnje guljenje kože od bivših supruga smanjujući zaštićeni dio sa 1/2 na 1/4 po pitanju uzdržavanja za djecu..</p> <p>Konkretno, imam mirovinu od 2.400 i ovršava mi se pola invalidske mirovine za uzdržavanje djeteta..Po Vašem novom prijedlogu,umjesto 1.200,00 kn ostat će mi 600,00 kn mjesečno... i to traje godinama</p> <p>Što želite postići ovom mjerom,osim još jedne u nizu besmislenih mjera u moru apsurdnih zakona koje ste i sami bili svjedoci svih ovih godina.</p>		<p>prioritet te se ne možemo složiti s izjavom da se pod tom formom krije lihvarenje.</p> <p>Oslobođenje od „trajnog dužničkog ropstva“ je moguće unutar Zakona o stečaju potrošača.</p> <p>Ovim prijedlogom se otklanja dvojba u tumačenju odredbi o dijelu plaće/mirovine koji se izuzima od ovrhe kod osoba koje uzdržavaju djecu, a imaju neto plaću/mirovinu manju od prosječne neto plaće/mirovine u Republici Hrvatskoj. Te osobe neće biti u nepovoljnijem položaju.</p>
		Maja Bogović, mag.oec	<p>Mislim da bi se se ovršni zakon trebao nadopuniti s još jednim amandmanom. Naime, ukoliko vam je blokiran račun a imate neto plaću višu od prosječne Hrvatske plaće npr. 7.000,00 kn vama se neće skinuti 1/3 plaće nego sve ono iznad 3.700,00 kn što je 2/3 prosječne Hrvatske neto plaće. Isti iznos plaće će se skidati osobi koja nema uzdržavanih osoba i nekom tko ima uzdržavane osobe (djecu, ženu ...). Smatram da bi se zakon trebao nadopuniti s amandmanom ili nekako drugačije, a pravno valjano tako da bi se po svakoj uzdržavanoj osobi ovaj limit od 3.700,00 kn poveća</p>	Ne prihvaća se	2/3 prosječne Hrvatske neto plaće je gornji limit do kojega se štiti plaća/mirovina.

			<p>za 500,00 kuna po uzdržavanoj osobi.</p> <p>Tako da bi se na primjer osobi koja prima 7.000,00 kn netto plaće i ima 2 uzdržavane osobe ne bi ostajalo 3.700,00 kn nego $3.700,00 + 500,00 + 500,00 = 4.700,00$ kn plaće na zaštićenom računu. Također se i ovdje može uvesti neki maksimalni limit do kojeg se može ići npr. 5.000,00 kn kako bi se ipak osigurala i naplata duga. Smatram da bi se na taj način ipak pravednije uredilo ovo pitanje te bi se osigurala bolja socijalna osjetljivost prema našim građanima.</p>		
	Mladen Magdić	<p>Dopuna Ovršnog zakona-prijedlog amandmana za izmjenu zakona koji govori da se ovršeniku blokira tekući račun te mu se otvara zaštićeni račun na koji mu se isplaćuje ostatak plaće na način da se obrnuto postavi zakon na način da se na poseban račun uplaćuju sva ovršena sredstva a da ovršenik-građanin može i nadalje raspolagati sa tekućim računom.</p> <p>ZAŠTO?</p> <p>Zato jer prilikom blokade računa ovršenik se još dublje gura u dužničko ropstvo jer banka nakon 3 mjeseca blokade računa traži da se podmiri minus po tekućem računu odmah, što je nemoguće i dužnik na taj način nikako ne može izaći iz dugovanja jer kamata po minusu iz mjeseca u mjesec je sve veća i na kraju nema izlaza.</p> <p>Ovaj dio zakona smatram u ime svih 330000 ovršenih je jednako bitan kao i deložacije te smatram da se mora konačno stati na kraj bankama koje zahvaljujući nedaćama građana debelo debljaju svoje račune.</p> <p>Isto tako smatram da se mora obavijestiti</p>	Ne prihvaća se	<p>Ovaj prijedlog izmjena i dopuna Ovršnog zakona ima za cilj urediti pitanje zaštite jedine nekretnine fizičke osobne i ispraviti neka druga relativno manja ali bitna pitanja, a ne reformu cijelog ovršnog sustava.</p> <p>Reforma ovršnog sustava je sljedeći korak za koji je potrebno više vremena.</p>	

			<p>ovršenika tko ga je ovršio,po kojoj osnovi i na koji iznos jer u dosadašnjoj praksi račun se blokira, građani ne znaju od koga i koliko, te na kraju moraju platiti 50 kuna da dobiju potvrdu od FINE i saznaju o čemu se radi.</p> <p>Nadam se da ćete uvažiti ovaj prijedlog i predložiti ga u drugom čitanju na zadovoljstvo svih 330000 blokiranih građana.</p>		
	Tomislav Dondur	<p>Moje ime je Tomislav Dondur.Radio sam 19 godina na OGSZ na ovrhama.Svašta se dašava,ovrha iz 2003 koju je potpisao poštar,umirućem čovjeku Sjedaju na mizernu mirovinu.Pa kako netko tko ima mirovinu od 1500 kuna može nešto platiti..U Belgiji toga nema.A znate zašto jer je tamo BDP preko 35.000 Eura,a ne pišljivih 10.000 Eura.Nalazimo se u ekonomskoj katastrofi.Moja plaća sa 19 godina iznosi 3.600 kuna.Platim režuju i žvim od minusa.</p> <p>Moje mišljenje je da dokla se ne poveća BDP barem na 22.000 Eura neće biti ništa od toga.Na Hrvatskoj sirotonji dobro živi Hanžeković</p> <p>I slični.Stizalo mi je dug za teleoperatera,rješenje o nasljeđivanju od dug od 12.000 kuna popeo se na 30.000 KUNA.Pa znate li Vi da u Belgiji čovjek koji ostane bez posla ne završava na cesti.Država mu daje stan i mjesečno 880 eura dokala je nazeposlen i država mu</p> <p>I plaća i mobitel i Internet,jer ne može živjeti kao u kamenom dobu+880 eura.Ljude koji imaju mirovону i male plaće treba osoboditi</p> <p>Plaćanja.I onda se moramo da preživimo zaduživati kod HPB uz kamatu od 8 posto da se može</p>	Ne prihvaća se	Primljeno na znanje	

			<p>živjeti.To je industrija duga.Ali Vi to sve znate i bez mene.U Nadi da će te razmotrit moj prijedlog želim Vam svako mir i dobro.Javni bilježnik protuzakonito nakon Dvije neuspjele dostave stavlja to na oglasnu ploču.SUDOVI SU ONDA PREZATRPANI ZAHTJEVIMA ZA UKIDANJE KLAUZLE PRAVOMOĆNOSTI I OVRŠNOSTI.JAVNI BILJEŽNICI BI ISTO KAO I SUDOVI TREBALI IMATI SUDSKE DOSTAVLJAČE DA TO UREUČE NA ZAKONIT NAČIN. MISLIM RJEŠENJE O OVRSI.</p>		
		<p>PUČKA PRAVOBRANITELJICA</p>	<p>U svojem izvješću Hrvatskom saboru za 2015. godinu pučka pravobraniteljica uputila je Ministarstvu pravosuđa preporuke za izmjenu Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14). Kako Predlagatelj Nacrta konačnog prijedloga predloženim izmjenama i dopunama Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16, dalje: Ovršni zakon) nije zahvatio preporučene izmjene, koristimo ovu mogućnost da, pored mišljenja na Nacrt konačnog prijedloga, dostavimo i dodatne prijedloge za izmjene i dopune Ovršnog zakona koji nadilaze opseg Nacrta konačnog prijedloga objavljenog u javnoj raspravi.</p> <p>4.) U članku 14. stavku 4. Ovršnog zakona predlažemo da se doda tekst: „Iznimno, kad je ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja javnopravno tijelo ili banka, troškovi odvjetnika koji ga u prvostupanjskom postupku zastupa kao punomoćnik ne smatraju se potrebnim troškovima, osim ako je odvjetničko</p>	<p>Ne prihvaća se</p>	<p>Prijedlog nije moguće prihvatiti jer ne postoji razlog zbog kojega bi se svim pravnim osobama s javnim ovlastima, javnim ustanovama i banka uskratilo pravo na korištenje usluga</p>

			<p>zastupanje obvezno prema posebnim propisima.“</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Smisao ovrhe je naplata nepodmirenog dospjelog duga te se ovršeniku treba omogućiti vraćanje duga sa što manje dodatnih troškova. Tim više što su česte situacije u kojima ovršenici nisu u mogućnosti podmiriti svoja dugovanja upravo zbog visokih troškova kojima su ona uvećana. Obzirom da javnopravna tijela u ulozi ovrhovoditelja učestalo opunomoćuju odvjetnike za zastupanje u ovršnim postupcima, počevši od sastavljanja jednostavnog podneska prijedloga za ovrhu pa nadalje, iako to može učiniti njihova pravna služba, pokazuje se prostor za olakšavanje i uravnotežavanje položaja ovršenika u odnosu na ovrhovoditelja, bez da se to negativno odrazi na zaštitu prava ovrhovoditelja. Na odgovarajući način se to odnosi i na banke. Stoga sukladno odredbi članka 6. Ovršnog zakona, koja propisuje da će se pri provedbi ovrhe paziti na dostojanstvo ovršenika te na to da ovrha za njega bude što manje nepovoljna, propisati da u određenim slučajevima, u kojima ono nije potrebno, ovrhovoditelj nema pravo na naknadu troška odvjetničkog zastupanja. Smisao ovakvog rješenja nije uskratiti pravo na nagradu za rad odvjetniku, već teret podmirenja takvih neopravdanih i često nerazmjernih troškova koji premašuju iznos samog duga, prebaciti na ovrhovoditelja. Time se ne dira u pravo ovrhovoditelja da opunomoći odvjetnika za zastupanje, niti u pravo odvjetnika da za isto bude</p>		<p>odvjetnika. Pritom ukazujemo da je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 22. listopada 2012. zauzeto pravno shvaćanje koje glasi: „Pravna osoba kao stranka u postupku ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka (u skladu s odredbama čl. 154. ZPP i čl. 155. ZPP) za zastupanje po punomoćniku odvjetniku, iako ima u radnom odnosu diplomirane pravnike s položenim pravosudnim ispitom koji ispunjavaju zakonske pretpostavke za zastupanje te pravne osobe u postupcima pred sudovima.“ (VSRH, Rev x 530/11-2 od 24. listopada 2012.)</p>
--	--	--	---	--	--

		<p>plaćen.</p> <p>5.) U članku 40. Ovršnog zakona predlažemo da se doda stavak 5. koji glasi:</p> <p>„(5) Ako ovrhovoditelj nakon podnošenja prijedloga za ovrhu izravno od ovršenika primi ispunjenje tražbine, dužan je odmah povući prijedlog za ovrhu te o namirenju bez odgode obavijestiti sud, javnog bilježnika, Agenciju, Središnje klirinško depozitarno društvo te druge osobe i tijela koja provode ovrhu radi prisilnog ostvarenja tražbine te zatražiti obustavu ovrhe.“</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Opravdano je propisati obvezu procesne aktivnosti ovrhovoditelja nakon što od ovršenika izravno primi ispunjenje tražbine, kako bi se prevenirale situacije dvostruke naplate duga te izbjegli daljnji postupci koje ovršenik mora pokrenuti da bi vratio ono što je od njega dvostruko naplaćeno. Pritom, mogućnost protuovrhe nije zapreka ni adekvatna zamjena ovakvoj ovrhovoditeljevoj obvezi, već bi trebala biti daljnje pravno sredstvo koje ovršeniku stoji na raspolaganju ukoliko ovrhovoditelj ostane pasivan po namirenju te dođe do dvostruke naplate duga.</p>	Ne prihvaća se	Zaštita ovršenika u slučaju kada je ispunio obvezu izvan ovršnog postupka riješena je dopunom odredbi o protuovrsi.
		<p>6.) Dodatno, odredbama članaka 172. i 173. Ovršnog zakona propisuju se primanja i naknade koje su izuzete od ovrhe, odnosno na kojima je</p>	Ne prihvaća se	Zaštita ovršenika u slučaju kada je neko od primanja izuzetih od ovrhe zaplijenjeno

		<p>ovrha ograničena. Člankom 212. Ovršnog zakona propisuju se posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena i to na način da je ovršenik, ukoliko prima primanja i naknade iz članka 172., odnosno 173. Ovršnog zakona, o tome dužan obavijestiti Financijsku agenciju, nakon čega mu se otvara poseban račun za isplatu tog (dijela) primanja ili naknade. U praksi se, međutim, događaju slučajevi u kojima ovršenici ili ne dostave pravovremenu obavijest Financijskoj agenciji ili, i pored pravovremene obavijesti, zbog niza radnji i obavijesti koje su dalje propisane, ipak dođe do ovrhe sredstava koja predstavljaju izuzeto primanje ili naknadu, odnosno primanje ili naknadu na kojoj je ovrha ograničena. U takvim situacijama ovršenici često ostaju bez nužnih sredstava za život, koja im ovrhovoditelj, iako ona nisu smjela biti ovršena, nije dužan vratiti.</p> <p>Stoga smatramo nužnim izmijeniti način na koji se ostvaruje zaštita ovih primanja od ovrhe, kako bi ona bila djelotvorna i neupitna. Predlažemo da se propiše kako se ovrha može provesti samo na sredstvima uplaćenim na poseban račun ovršenika, na koji bi se uplaćivao onaj dio njegovih primanja i naknada koji nisu izuzeti od ovrhe, odnosno na kojima ovrha nije ograničena. Podredno predlažemo rješenje prema kojem bi se već kod isplate primanja i naknada koje su izuzete od ovrhe, odnosno primanja i naknada na kojima je ovrha ograničena, bez obzira vodi li se protiv primatelja ovršni postupak, novčana sredstva u</p>		<p>s njegovo računa riješeno je 60-to dnevnom odgodom prijenosa sredstva.</p>
--	--	---	--	---

		<p>iznosu koji je izuzet, odnosno zaštićen od ovrhe isplaćivala na poseban račun.</p> <p>7.) Ukazujemo Predlagatelju na najnoviju sudsku praksu Suda Europske unije koji je u svojoj presudi od 18. veljače 2016.g. u predmetu C-49/14 odlučio: „Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima mora se tumačiti na način da se protivi nacionalnom propisu poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji sucu koji postupuje radi ovrhe platnog naloga ne dopušta ocjenu po službenoj dužnosti nepoštenosti odredbe u ugovoru sklopljenom između prodavatelja robe i pružatelja usluga te potrošača, kada tijelo koje postupuje povodom prijedloga za izdavanje platnog naloga nije nadležno provesti navedenu ocjenu.“</p> <p>Iz navedenog proizlazi da ovršeniku (potrošaču) mora biti osigurana djelotvorna zaštita od nepoštenih uvjeta u potrošačkim ugovorima te da se treba omogućiti da sud na nju pazi po službenoj dužnosti. Sud naglašava da „postoji nezanemariva opasnost da dotični potrošači ne ističu potreban prigovor, bilo zbog posebno kratkog roka koji je u tu svrhu predviđen, bilo zbog toga što mogu biti obeshrabreni u svojoj obrani, imajući u vidu troškove koje bi pravosudna radnja mogla podrazumijevati u odnosu na iznos osporavanog duga, bilo zbog toga što zanemaruju ili ne shvaćaju opseg svojih prava, ili pak zbog ograničenog sadržaja prijedloga za izdavanje platnog naloga koji podnose prodavatelji robe i pružatelji usluga te,</p>	Ne prihvaća se	Primljeno na znanje. Ovrha je izvanparnični postupak u kojem se ne bi smjelo utvrđivati činjenično stanje u pogledu međusobnih prava i obveza stranaka.
--	--	--	----------------	---

			<p>dakle, nedostupnosti informacija kojima potrošači raspolažu.“</p> <p>Stoga, iako je Ustavom RH propisano da hrvatski sudovi štite subjektivna prava utemeljena na pravnoj stečevini Europske unije, slijedom čega se sucima nalaže primijeniti i sudsku praksu Suda Europske unije, predlažemo da se radi pravne sigurnosti, zaštite ovršenika (potrošača) i ostvarivanja cilja Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, razmotri potreba usklađivanja Ovršnog zakona s predmetnom Direktivom te se isto uvrsti u Nacrt konačnog prijedloga. To tim više s obzirom na iskustvo velikog broja građana koji su teretom ovrha pritisnuti upravo zbog tražbina proizlazećih iz ugovora o kreditu koji sadržavaju nepoštene uvjete.</p>		
	Članak 1.	Želimir Živko	<p>Nije li već dovoljno tragedije da potpuno nepotrebnom institucijom JB koja je zavila građane u crno u izvansudskoj ovrsi (uz dakako, silesu nepotrebnih ovjera na koje smo prisiljeni) ali ići tako do da se sada predlaže a u potpunosti PROTIVNO Ustavu RH vođenje dijela postupka od strane osoba koje nisu izabrani suci, svatko ima pravo da o njegovim pravima i dužnostima odluči sud, svakako je znak još gorih vremena za građane.</p> <p>- I sve to neprestano pod „oteretimo sud“.</p> <p>Što to uopće znači? I u kojoj zapadnoj zemlji govore za sudove i „otrećeju“ ih delegiranjem sudovanja Peru Periću, Preićeva 3 kat? Pa se tako sud „oterećuje“ na način da primjerice a u potpunoj</p>	Ne prihvaća se	Člankom 1. se ukidaju prvostupanjska vijeća kao drugostupanjsko tijelo, dakle, vraća se na stanje prije novele Ovršnog zakona iz 2014.

			<p>protivnosti Konvenciji o ljudskim pravima (čl. 6.) i Direkciji EU da svaka odluka suda mora biti detaljno obrazložena, na način da 2stupanjski sud po žalbi ne mora obrazlagati presudu, da u tzv. „male vrijednosti“ (koji prag se neprestano povećava, i to se odnosi samo na glavnica, koja sa famoznim „zateznim kamatama itroškovima postupka može narasti na desetke tsuća kn) ne nije moguće izjaviti žalbu protiv nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (što čini jedno 90% žalbenih razloga) te tako imamo praktički, suđenje u samo jednom stupnju, ali eto sudovi su se „oteretili“. Stoga, ne, dirate ovakvim prijedlogom u ustavna prava. I konačno u Sloveniji ovrhe provode sudovi, u Austriji, etc, molim da se pogleda gdje to i tko u EU provodi od strane JB. Stoga predlažem da se ovrha, kao odlučivanje o sporovima, vrati tamo gdje i pripada po Ustavu - u sudove.</p> <p>- I što uopće znači „izvansudska ovrha“? O mojim pravima i obvezama može odlučiti samo sud. Stoga ovdje koristim priliku ukazati na nezakonitost koja je sada postala norma - 10 godina zastare na rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, naime čl. 233. ZOO navodi samo zastaru na „javnobilježnički akt“ a ne odluku.</p>		
	Članak 2.	Stjepan Šafran	<p>Zamjena IDENTITETA</p> <ul style="list-style-type: none"> - U čekaonici HOLDINGA upoznao sam 10-tak osoba sa istim problemom. -U rješenju za ovrhu nalazi se stvarno ime, ali kriva adresa, -Osobi na ispravnoj Adresi pridružen nepoznati OIB, 	Prihvaća se	Izmijenjene su odredbe o obvezi suda da po službenoj dužnosti utvrđuje identitet stranaka. Sada je to obveza ovrhovoditelja.

			<p>-Osobe sa istim Imenom i Prezimenom razvrstane po nestvarnim Adresama uz pridruženi OIB, koji je drukčiji od stvarnog - na osobnoj iskaznici</p> <p>-Rješenje o ovrsi nema niti jednog drugog mjerodavnog podatka za utvrđivanje identiteta.</p> <p>-Osnovana sumnja da se radi o malverzacijama, a ne o lapsusu. Preveliki broj korisnika usluga Holdinga na šalteru za reklamacije. Službenici ih šetaju od sobe do sobe, jer i sami nisu upućeni u rješavanje problema.</p> <p>-Uspiju uporni!</p> <p>-Na prigovore „Pasivne legitimacije“ nema odgovora-slijedi OVRHA, tko je prvi na popisu!</p> <p>Čl. 18 Dopuniti: MUP mora dostaviti SVE osobne podatke o ovršeniku;</p> <ul style="list-style-type: none"> -IME i PREZIME-Ime OCA -Datum rođenja: -Br. Osobne iskaznice-valjanost-od__do__. -OIB <p>-To je potrebno, da bi se umanjila mogućnost zlouporabe i bilo kojih drugih manipulacija sa osobnim podacima.</p> <p>-Za izdavanje Osobnih podataka moraju biti zadužene službene osobe, a ne neki ovlaštene referenti bez odgovornosti, koji sve nepravilnosti opravdavaju greškom kompjutera.</p>	Ne prihvaća se	OIB je dovoljan identifikator
	Članak 4.	Želimir Živko	Odlično		
	Članak 5.	Pučka pravobraniteljica	Predlažemo da se u odredbi članka 39. stavka 2. iza riječi „mora sadržavati“ doda tekst „dokaz da je ovrhovoditelj prije podnošenja prijedloga za ovrhu ovršeniku dostavio vjerodostojnu ispravu i pozvao	Ne prihvaća se	Ne postoji obveza za vjerovnika da dostavi dužniku vjerodostojnu ispravu i poziv na ispunjenje obveze (osim

			<p>ga da namiri dospjelu tražbinu te“.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Zbog potrebe da se pomiri opće pravilo o obvezi podmirenja dužnih tražbina s nastojanjem da se one naplate dobrovoljno i uz što manje dodatnih troškova, važno je da dužnik bude upoznat s postojanjem nepodmirenog duga prije nego protiv njega bude pokrenut ovršni postupak. Budući da je slanje poziva za namirenje dospjele tražbine (opomene) koji može prevenirati pokretanje ovršnog postupka u interesu kako dužnika, tako i vjerovnika, opravdano je propisati obvezu vjerovnika da prije pokretanja ovršnog postupka dostavi dužniku vjerodostojnu ispravu i poziv da namiri dospjelu nepodmirenu tražbinu te mu omogući da se upozna s postojanjem nepodmirenog duga i u primjerenom roku ga podmiri bez dodatnih troškova.</p>		<p>ako je riječ o izdavanju računa za pruženu uslugu ili prodanu robu)</p>
		Želimir Živko	<p>- Potpuno je pravno nejasno iz kojeg razloga se ide sa ovakvim prijedlogom iznimaka u obvezi oznake OIB-a ovrhovoditelja i ovršenika - kako bi bilo moguće da postoji MU suvlasnika a da nisu navedeni njihovi OIB-i u istome? Gdje je onda problem naveti OIB-e? Osim toga, kako za pričuvu može suvlasnika (na žalost, i ovja izraz „suvlasnik“ još je jedan u nizu atakiranja na pravo vlasništva, jer se zapravo radi o „zajedničkim vlasnicima“ te posljedično i drugačijim ovlastima, no to je sad pitanjevezano za ZoV idrSP) utužiti i samo jedan suvlasnik, otvara se mogućnost da utužuje nevlasnik ili da nevlasnik bude utužen, jednom</p>	Ne prihvaća se	<p>Novim člankom 39. Stavkom 4. uvažavaju se specijalne okolnosti kada je iznimno dopušteno ne navoditi OIB ovršenika ili ovrhovoditelja.</p>

			<p>riječi može bilo tko sa „ulice“ podizati prijedloge za ovrhe (kao što je i ogroman broj fiktivnih računa u ovrhama, svega zahvaljujući tzv. „izvacima iz poslovnih knjiga“ koje ne trebaju bi ovjerene od poreznog organa) S druge strane, ovršne prijedloge ionako podižu upravitelji pričuve (još jedno rastakanje pravnog sustava i atakiranje prava vlasništva, u kojem je nalogouprimcu dao da je, ni manje ni više, nego „ex lege zastupnik“) koji za to primaju naknadu te uz to još imaju pravo angažirati odvjetnika, koji to sve itkako naplate pa pitam gdje je ovje razlog za ovaj prijedlog?</p> <p>- Iznimke u strogim procesnim odredbama glede potpunog i jasnog označavanja procesnih stranaka, nisu poželjene, osobito bez ikakvog ozbiljnog razloga, osim što se nastavlja, čini se tradicija izmjena naših zakona u manir podešavanja i pogodovanja nekim interesnim skupinama, jer uz svo dužno poštovanje, ovakav prijedlog upravo tako diše i upravo su neprestane izmjene zakona rezultat raznoraznih lobiranja</p> <p>- Predlažem pogledati formular europskog platnog naloga ili formulare koji se ispunjavaju u zemljama članicama za nesporna potraživanja, u kojima sve ali sve mora biti detaljno navedeno i to pod kaznenom i materijalnom odgovornošću, pa će odmah biti jasno da ovakvom prijedlogu nema mjesta</p>		
	Članak 7.	Želimir Živko	<p>Što je sa st. 6. ? Čemu voditi parnicu ako nema učinak suspenzivnost? To samo znači da, ukoliko se uspije u parnici, treba voditi dodatne parnice za povrat ovršenog, a to ovršeno može bit i nečiji stan u kojem živi</p>	Ne prihvaća se	Prijedlog da se ne može izjaviti žalba protiv odluke kojom se stranku upućuje na parnicu je prijedlog za kojega su suci ocijenili kao bitnim za

					učinkovitost ovršnih postupaka.
Članak 14. Prvo čitanje članak 13.	Želimir Živko	Zašto se predlaže ukidanje st. 2. i 3. te time žalbe?	Ne prihvaća se	Članak 10. Ovršnog zakona mijenja se s ciljem ukidanja prvostupanjskih vijeća kao drugostupanjskih tijela, dakle, vraća se na stanje prije novele Ovršnog zakona iz 2014. Izmjena članka 80.a je nužna posljedica izmjene članka 10. Ovršnog zakona.	
Članak 16. Prvo čitanje članak 14.	GIU HUB	<p>1) Predloženu izmjenu članka 84.a Ovršnog Zakona (članak 14. Konačnog prijedloga) smatramo protivnom stečenim pravima ovrhovoditelja koji je ujedno i založni vjerovnik na ovršenikovoj nekretnini s obzirom da banke u ovrsi u pravilu sudjeluju upravo kao ovrhovoditelj koji je ujedno i založni vjerovnik nad nekretninom koja mu je bila založena kao instrument osiguranja za isplaćeni kredit.</p> <p>Trenutno odgodu ovrhe na nekretnini temeljem važećeg čl. 84.a Ovršnog zakona može tražiti ovršenik samo ako uspije dokazati da ima prihod/imovinu kojom može u cijelosti namiriti tražbinu ovrhovoditelja unutar godine dana pa se ovakvim institutom odgode istovremeno omogućuje ovršeniku da podmiri dug i zadrži svoju nekretninu čime se pokušavaju pomiriti interesi i ovrhovoditelja i ovršenika.</p> <p>Predloženim izmjenama čl. 84.a OZ-a dodao bi se još jedan razlog temeljem kojeg bi ovršenik bio ovlašten tražiti odgodu ovrhe na nekretnini - odgodu do 1 godine mogao bi tražiti ovršenik ako</p>	Prihvaća se	Članak 84.a briše se.	

			<p>zajedno s članovima kućanstva nema dovoljno raspoloživih sredstava za plaćanje najamnine za odgovarajući stambeni prostor. Međutim, taj novi razlog za odgodu ovrhe nema nikakve veze s podmirenjem duga jer će, upravo suprotno, tijekom odgode dug dodatno narasti za pripadajuću zateznu kamatu pa je onda očito da ovakva odgoda ni na koji način ne miri interese ovrhovoditelja i ovršenika, nego je štoviše protivna stečenim pravima svakog pojedinog ovrhovoditelja koji je ujedno i založni vjerovnik na toj nekretnini jer ga onemogućuje u njegovom legitimnom pravu da svoju nepodmirenu dospjelu tražbinu namiri prodajom nekretnine koja mu je založena upravo radi namirenja te njegove tražbine.</p> <p>Slijedom navedenog, ukoliko će predlagatelj ovih izmjena, koje imaju isključivo efekt socijalne mjere, inzistirati na ovom novom razlogu za odgodu ovrhe, predlažemo da se taj razlog za odgodu ovrhe na nekretnini ograniči samo na one postupke ovrhe nad nekretninama u kojima ovrhovoditelj nije ujedno i založni vjerovnik na toj istoj nekretnini za istu tražbinu.</p>		
		Pučka pravobraniteljica	U članku 84.a stavku 1. točki 2. te stavku 6. točki 2.b). trebalo bi jasnije propisati na koje uvjete iz propisa o socijalnoj skrbi ova norma upućuje jer prema Zakonu o socijalnoj skrbi (ZSS) ima više prava iz socijalne skrbi kojima su propisani različiti prihodovni i/ili imovinski cenzusi (novčane naknade i socijalne usluge).	Prihvaća se	Članak 84.a briše se.
		HRVATSKA KOMORA SOCIJALNIH RADNIKA	Propisima socijalne skrbi određeno je da pravo na naknadu za troškove stanovanja imaju samo korisnici zajamčene minimalne naknade. (npr. Za	Prihvaća se	Članak 84.a briše se.

		<p>dva roditelja i dvoje djece 1600,00 kuna, koju odobravaju jedinice lok. (regionalne) samouprave, Grad Zagreb.</p> <p>Stoga bi jasno trebalo navesti na koje pravo iz ZOSS se misli jer bi se mogli pojaviti i korisnici jednokratne naknade koju je moguće ostvariti radi određenih, trenutnih materijalnih teškoća“, a što sumnjamo da je namjera predlagatelja.</p> <p>- važno je napomenuti da se kod priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu računa prihod kao da nema ustega radi različitih kredita ili ovrha)</p> <p>Ovršnim zakonom definirati pojam „nekretnina koja je nužna za zadovoljavanje njegovih osnovnih stambenih potreba“, „odgovarajući stambeni prostor“, „članovi kućanstva“- što je sa ostalim osobama koji nisu članovi kućanstva a prijavljeni su i žive na adresi nekretnini koja se ovršuje.</p> <p>Ovršnim zakonom definirati pojam „nekretnina koja je nužna za zadovoljavanje njegovih osnovnih stambenih potreba“, „odgovarajući stambeni prostor“, „članovi kućanstva“- što je sa ostalim osobama koji nisu članovi kućanstva a prijavljeni su i žive na adresi nekretnini koja se ovršuje.</p> <p>(6) Sud će prihvatiti prijedlog ovršenika ako stekne uvjerenje:</p> <ol style="list-style-type: none">1. da nekretnina koja je predmet ovrhe predstavlja nekretninu u kojoj ovršenik stanuje i koja je nužna za zadovoljenje njegovih osnovnih stambenih potreba i2. a) u slučaju iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, da		
--	--	---	--	--

			<p>će se tražbina ovrhovoditelja u cijelosti namiriti iz sredstava dobivenih na temelju raspolaganja svojim imovinskim pravom u roku od godine dana;</p> <p>b) u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, da ovršenik i članovi njegovog kućanstva nemaju dovoljno sredstava za plaćanje najamnine za drugi odgovarajući stambeni prostor u istoj ili susjednoj jedinici lokalne samouprave, niti su ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, primitkom od imovine, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način.</p> <p>Opaska: Kao gore - što je kriterij da nemaju dovoljno sredstava za plaćanje najamnine: prihod u visini ZMN-a, prosječne netoplaće u RH ili nešto drugo. Dakle, nije propisano po kojim kriterijima će sudac u ovršnom postupku donjeti odluku temeljem odredbe da ovršenik nema dovoljno sredstava za plaćanje najamnine.</p> <p>(7) Ako prihvati prijedlog ovršenika, sud će odgoditi ovrhu samo jednom za godinu dana.“.</p>		
		Želimir Živko	- Ne znam čitam li ispravno ovu bizarnost u prijedlogu članka u st. 1. toč. 1. da ovršenik „može predložiti odgovdu ovrhe ako ima prihod ili imovinu kojom može u cijelosti namiriti ovrhovoditelja“? Zašto bi se tada uopće ovršavala nekretnina? Nadalje se isčitava, da ako se ne radi o „jedinoj nekretnini u kojoj se stanuje“ a imaš	Prihvća se	Članak 84.a briše se.

			prihod ili imovinu kojom možeš podmiriti dugovanje, da ovrhovi oditelj može birati da, eto, on bi ipak rađe recimo, neku nekretninu? Je li ovrha namirenje duga ili prilika za otimačinu nekretnine? Ovrhovoditelju ne treba dozvoliti biranje preko čega će se namiriti.		
	Članak 15.	Želimir Živko	<p>- Bezdušno, nezakonito (zelenaštvo: nesrazmjer dugovanja i potraživanja) opsceno i groteskno - 20.000 kn!?!?!? I za takav iznos vi predlažete izbaciti na cestu čovjeka, obitelj iz jedinog stana u kojem živi? Da pogledamo: to može biti nekoliko računa za RT, struju, plin, čistoću. I ostaješ bez jedinog stana u kojem živiš? A recimo ostao si bez posla, u EU (kao i drugdje) to bitna okolnost kada se ne ovršava dužnik (i svakako ne prodajom nekretnine za ovakve iznose). Ili imaš mizernu mirovinu. Vama takva ograničenja nisu pala na pamet. A ako pak imaš dvije nekretnine, onda se može i za 50 kn glavnice ovršavati nekretnina.</p> <p>- Ali vi kažete ovime – bacit ćemo tebe i tvoju obitelj na cestu iz tvog stana izradi 20.005. kn, uništiti život tebi i smanjiti šanse tvoje djece za uopće opstanak a kamoli uspjeh, mi te volimo i zato ćemo tebe i obitelj smjestiti u nužni smještaj čitavih 18 mjeseci. God help as all.</p> <p>- Ili ograničenja uopće ovrhe nekretnina, to bi trebalo biti vezano uz pravni posao iz kojeg je proizašao dug, moguće samo ako postoji hipoteka, valjda se i vjerovnik mora potruditi osigurati svoja potraživanja. Potraživanja po osnovi režija ili telefona, ne bi se nikako mogla uopće naplaćivati preko nekretnina, jer se takve usluge mogu prekinuti</p>	Djelomično se prihvaća	<p>Prijedlog apsolutne zabrane ovrhe na nekretninama je neprihvatljiv jer bi se time znatno narušila ravnoteža između vjerovnika i dužnika.</p> <p>Stoga je konačnim prijedlogom zakona propisana zabrana ovrha na jedinjoj nekretnini fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, osim ako je ta osoba dala suglasnost vjerovniku da se ovrha provede na njezinoj jedinjoj nekretnini.</p>

			<p>i to odmah po neplaćanju mjesec ili dva.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ovo je sve zapravo vrlo jednostavno i jasno - pljačka nekretnina preko jedinog „posla“ u Hrvatskoj koji ide odlično - ovrhe. I sada samo treba mijenjati OZ (i sve druge zakone koji čine prepreke - „oteretimo sud i JB“) da karcinom ovog društva (hobotnica udruženih interesa u ovrhama) metastazira do kraja dok ne otmu sve i bace na ceste, ubožnice, nužne smještaje 		
1.	Članak 20. Prvo čitanje članak 18.	Pučka pravobraniteljica	<p>Novi članak 131. a</p> <p>Stavak 1. Umjesto riječi „ako ispunjava uvjete za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi“ predlažemo da se precizira na način da se izrijekom propiše „da ispunjava uvjete za priznavanje novčanih naknada propisanih ZSS“, u tom slučaju bi se norma odnosila i na korisnike povremenih jednokratnih naknada, ili navede da ispunjava propisane uvjete za priznavanje konkretnih novčanih naknada: „zajamčenu minimalnu naknadu (ZMN), naknadu za troškove stanovanja, doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu....“</p> <p>Stavak 2. Predlažemo da se iza riječi: „odgovarajuće nekretnine“ dodaju riječi: „u vlasništvu Republike Hrvatske“.</p> <p>Stavak 5. Predlažemo da se stavak 5. izmijeni na način da glasi: „(5) Po zahtjevu ovršenika iz stavka 1. ovoga članka, o priznavanju prava na smještaj rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb prema prebivalištu ovršenika, a ako nema prebivalište</p>	Prihvaća se.	Članak 131.a Ovršnog zakona je dodatno uređen.

		<p>prema njegovom boravištu, na temelju prethodne odluke središnjeg tijela državne uprave nadležnog za državnu imovinu. Način ostvarivanja prava na smještaj, odnosno način korištenja nekretnine, njezina primopredaja, površina nekretnine prema broju članova obitelji, obveze smještenih osoba, propisat će ministar nadležan za socijalnu politiku uz suglasnost ministra nadležnog za državnu imovinu.</p> <p>Stavak 6.</p> <p>Predlažemo da se brišu riječi „a u postupku se, ako što drugo nije određeno u ovom članku, odlučuje po propisima o socijalnoj skrbi po kojima se priznaje pravo na privremeni smještaj u kriznim situacijama.“</p> <p>Obrazloženje</p> <p>Ovim člankom dodaje se novi članak 131.a kojim se uvode nova prava ovršenima koji moraju iseliti iz svoje nekretnine, i to: pravo na smještaj, a ako se smještaj ne osigura ovršenik iz ovoga članka ima pravo na isplatu novčane naknade za troškove smještaja (stavak 3.) ili novčane naknade za troškove najamnine (stavak 9.). Podržavamo pozitivne mjere i zaštitu pojedinca/obitelji koji u ovršnim postupcima ostaju bez nekretnine u kojoj žive, ali ipak držimo da se ovim pozitivnim mjerama ne bi trebali postojeći korisnici u sustavu socijalne skrbi, posebice korisnici zajamčene minimalne naknade (ZMN), stavljati u znatno nepovoljniji/nejednak položaj. Naime, člankom 122. ZSS propisano je da bi veliki gradovi i gradovi u sjedištima županije trebali korisnicima ZMN osigurati socijalne stanove, što se nažalost ne</p>		
--	--	---	--	--

		<p>primjenjuje u većini ovih gradova. Poznato je da većina jedinica lokalne samouprave također ne provodi zakonsku odredbu da korisnicima ZMN priznaje naknadu za troškove stanovanja, koja za radno sposobnog samca iznosi maksimalno 400,00 kn (članci 41.-42. ZSS). Stoga držimo da bi uvođenjem ovih novih instituta, kao socijalnih prava, trebalo donekle uskladiti odredbe ZSS s predloženim člankom 131.a Ovršnog zakona, što uistinu nije predmet ovoga Konačnog prijedloga nego eventualnih izmjena i dopuna ZSS.</p> <p>Kako ovim člankom nije regulirano da centar za socijalnu skrb rješenjem priznaje navedena prava te da se protiv rješenja centra za socijalnu skrb može izjaviti žalba ministarstvu nadležnom za socijalnu politiku, a protiv rješenja ovoga ministarstva da se može pokrenuti upravni spor te da se troškovi postupka u vezi priznavanja ovih prava osiguravaju u državnom proračunu predložimo da se posebnim stavkom to propiše ili da se propiše kako se u upravnom postupku priznavanja ovih prava na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 100., 103., 104., 107., 109., 112., 113. i 114. Zakona o socijalnoj skrbi, ako što nije drugačije određeno ovim člankom.</p> <p>Nadalje, mišljenja smo da članak 131.a, posebice navedeni stavci, nisu dobro nomotehnički uređeni, stipulacija normi je nejasna i može otvoriti prostor različite primjene ovih instituta što bi doprinijelo pravnoj nesigurnosti i nejednakom pristupu pravima. Tako bi u stavku 1. ovoga članka trebalo precizno navesti na koja se to prava iz sustava socijalne skrbi odnosi, jer su za priznavanje prava iz</p>		
--	--	--	--	--

		<p>socijalne skrbi propisani različiti uvjeti (prihodovni i imovinski). Primjerice, jednokratna naknada je pravo iz socijalne skrbi (novčana naknada) za koju nije propisan konkretan imovinski i prihodovni cenzus, a dugotrajni smještaj je također pravo iz socijalne skrbi (socijalna usluga) za koju uopće nisu propisani ovi cenzusi.</p> <p>Dalje, u stavku 2. nije izrijekom propisano koje će nekretnine centri za socijalnu skrb dodjeljivati na korištenje ovršenima, odnosno jesu li to samo nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske, kao što je to i navedeno u obrazloženju Nacrta konačnog prijedloga za ovaj članak. Stoga je i predloženo poboljšanje ovih stavaka.</p> <p>Osim toga, u stavku 3. stipulacija norme „odgovarajuću nekretninu“ je neodređena pa predlažemo da se jasno regulira da li se dodjeljuje na korištenje nužni smještaj ili će se ipak uzimati u obzir brojnost obitelji. Iako stavak 6. upućuje na postupak priznavanja na privremeni smještaj u kriznim situacijama, to stvara još veće nejasnoće jer se zapravo ovaj oblik smještaja odnosi na prihvatilišta/prenočišta čije financiranje osiguravaju veliki gradovi i gradovi u sjedištima županija te nužni smještaj obiteljima da ne bi došlo do razdvajanja djece koje osiguravaju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Stoga predlažemo da se briše dio stavka 6. ovoga članka i propiše ovlast ministrima nadležnim za socijalnu politiku i upravljanje državnom imovinom da podzakonskim aktom reguliraju način korištenja nekretnine, njezina primopredaja, površina nekretnine prema broju članova obitelji, odnosno</p>		
--	--	--	--	--

		<p>pojam „odgovarajuće nekretnine“ te obveze smještenih osoba.</p> <p>Na kraju ističemo da su u stavcima 10. i 11. ovoga članka navedeni konkretni rokovi koji obvezuju centre za socijalnu skrb i ovršenike, a stavkom 8. je propisano od kojeg dana se priznaje pravo na smještaj, pa predlažemo da se preispita jesu li usklađeni ovi rokovi s Ovršnim zakonom u cjelini, da ne bi došlo do situacije da se ovršenicama onemogućiti ostvarivanje ovog prava jer, primjerice, u propisanom roku nije doneseno rješenje o dosudi, a isto se mora priložiti uz zahtjev, dok s druge strane centar treba priznati pravo na smještaj od dana dostave zaključka o predaji nekretnine, a donošenje ovog zaključka sud može odgoditi u istom roku koji vrijedi za centar. Stoga bi sud trebao prije donošenja zaključka o predaji nekretnine obavijestiti centar za koji je dan određena predaja nekretnine da bi s tim datumom mogao na vrijeme priznati smještaj ovršeniku.</p> <p>Također, kako će donošenje odluke centara za socijalnu skrb o priznavanju prava na smještaj ovisiti o učinkovitosti suradnje s „drugim državnim tijelima“, mišljenja smo da je bitno samo središnje tijelo državne uprave za državnu imovinu koje bi trebalo imati ažurirane popise slobodnih stanova, koji bi bili dostupni na uvid centrima za socijalnu skrb. Ipak, kao preciznije i sigurnije rješenje predlažemo da se izmjeni stavak 5. kojim bi bilo propisano da centri za socijalnu skrb donose svoje odluke temeljem prethodne odluke središnjeg tijela nadležnog za državnu imovinu.</p> <p>Sve navedeno je bitno da se stavak 11. ovoga</p>		
--	--	---	--	--

			<p>članka uistinu primjenjuje samo izuzetno, a ne da postane pravilo, jer bi isto moglo iziskivati znatno veće troškove u državnom proračunu od planiranih, ali i moguće manipulacije sa sklapanjem ugovora o najmu stanova po slobodno ugovorenoj najamnini.</p> <p>Zaključno, mišljenja smo da bi prema načelu ekonomičnosti i mišljenjima raznih stručnjaka o potrebi rasterećenja centara za socijalnu skrb od administrativnih poslova, u cilju kojem je i predviđeno osnivanje jedinstvenog novčanog centra na razini ureda državne uprave u županiji, javnu ovlast za priznavanje navedenih prava trebalo dati ovim uredima.</p>		
		HRVATSKA KOMORA SOCIJALNIH RADNIKA	<p>Iza članka 131. dodaju se naslov i članak 131. a koji glase:</p> <p>„Pravo na smještaj Članak 131.a</p> <p>(1) Pravo na smještaj priznat će se ovršeniku koji prema odredbama ove glave mora iseliti iz nekretnine ako ispunjava uvjete za priznanje prava u sustavu socijalne skrbi.</p> <p>Opaska: Ponovno je pitanje kojeg prava u sustavu socijalne skrbi , jer to može biti pravo na jednokratnu naknadu ili na doplatu za pomoć i njegu ili Osobnu invalidninu i sl., a obitelj ima prihod viši od zajamčene minimalne naknade.)</p> <p>(2) Pravo na smještaj osigurava se u trajanju od 18</p>	Djelomično se prihvaća	Članak 131.a Ovršnog zakona je dodatno uređen.

			<p>mjeseci u pravilu dodjelom na korištenje odgovarajuće nekretnine u istoj ili susjednoj jedinici lokalne samouprave, bez naknade.</p> <p>Opaska: Tko će platiti jedinici lokalne samouprave za korištenje nekretnina bez naknade.</p> <p>(3) Ako na raspolaganju nema odgovarajuće nekretnine, pravo na smještaj osigurava se isplatom novčane naknade za troškove smještaja iz sredstava državnog proračuna.</p> <p>Opaska: Temeljem čega se utvrđuje odgovarajuća nekretnina i što je to u osnovi : NUŽNI SMJEŠTAJ ili nešto drugo. Tko će utvrditi i kako će se utvrditi da ima ili nema nekretnina. Kako to saznati od susjednih jedinica lokalne samouprave.</p> <p>(4) Ukupna visina novčane naknade za troškove smještaja ne može prelaziti iznos od devet prosječnih netoplaća u Republici Hrvatskoj.</p> <p>Opaska: nije definirano da li se ukupna visina novčane naknade odnosi na mjesečni iznos ili sveukupni iznos za 18 mjeseci.</p> <p>(5) O priznanju prava na smještaj i o načinu ostvarivanja tog prava na zahtjev ovršenika odlučuje centar za socijalnu skrb koji se nalazi u mjestu sjedišta suda, u suradnji s drugim državnim tijelima.</p>	<p>Ne prihvaća se</p>	<p>O pravu na smještaj odlučuje centar za socijalnu skrb odgovarajućom primjenom propisa o socijalnoj skrbi po kojima se priznaje pravo na privremeni smještaju u</p>
--	--	--	---	-----------------------	---

			<p>Opaska:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Što znači o priznavanju prava na smještaj i načinu ostvarivanja tog prava ... u suradnji s drugim državnim tijelima (da li to znači donošenje rješenja o priznavanju prava na korištenje stana iz fonda DUDI-a, ili nekretnina u vlasništvu lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.) - ili po zaprimljenom njihovom odgovoru (koji ne mora doći u roku 30 dana pa će se po st. 11. najamnina plaćati u neograničenom iznosu, čime se otvara manipulativni prostor radi kratkoće roka, npr. radi predaje zahtjeva 30- i dan od dražbenog ročišta (st. 10¹), a ako ne donijeti rješenje o priznavanju prava na smještaj plaćanjem novčane naknade za troškove najamnine <p>Smatramo da o navedenom pravu ne bi uopće trebao odlučivati Centar za socijalnu skrb niti je sukladno ZOSS navedeno njegova ovlast, nego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Državni ured za upravljanje imovinom (Ministarstvo za upravljanje državnom imovinom), odnosno Državni ured za upravljanje imovinom u suradnji s uredima državne uprave u županiji <p>Ili</p> <ul style="list-style-type: none"> - Državni ured za upravljanje imovinom za osobe ili obitelji bez mlt. djece, - jedinice lokalne i područne (regionalne samouprave) za obitelji s mlt. djecom što je već riješeno čl. 122. St. 3. ZOSS, (zbrinjavanje u kriznim situacijama kada obitelji s mlt. djecom 		<p>kriznim situacijama.</p>
--	--	--	---	--	-----------------------------

			<p>ostane bez svog doma ...smještajem u socijalnom stanu ili na drugačiji način)</p> <p>- Ntn. Cijeli daljnji postupak iz ovog čl. je daleko efikasniji, ekonomičniji i međusobno neovisan o odgovorima drugih tijela</p> <p>- Važno je navesti i da je CZSS nadležan samo za osobe koje imaju prebivalište na području njegove nadležnosti, a ne nadležnosti suda koji preraspodjelom spisa može biti dislociran od lokalne zajednice), stoga je važno da nadležnost se određuje prema prebivalištu ovršenika, odnosno uvažavajući odredbe o nadležnosti iz Ovršnog zakona.</p> <p>(6) Uz zahtjev za priznanje prava na smještaj ovršenik je dužan priložiti nepravomoćno rješenje o dosudi, a u postupku se, ako što drugo nije određeno u ovom članku, odlučuje po propisima o socijalnoj skrbi po kojima se priznaje pravo na privremeni smještaj u kriznim situacijama.</p> <p>Opaska: Treba stajati upravnog postupka</p> <p>(7) U postupku priznanja prava na smještaj nekretnina iz stavka 1. ovoga članka neće se uzeti u obzir kao vlasništvo ovršenika.</p> <p>(8) Pravo na smještaj priznaje se od trenutka dostave zaključka o predaji nekretnine ovršeniku pod uvjetom da dobrovoljno preda nekretninu kupcu.</p>	<p>Ne prihvaća se</p>	<p>Centar za socijalnu skrb o pravnu na smještaj odlučuje po pravilima postupka pokojima odlučuje kada priznaje druga prava iz socijalne skrbi.</p>
--	--	--	---	-----------------------	---

		<p>U st. 8. je navedeno da se pravo priznaje od trenutka dostave zaključka o predaji nekretnine ovršeniku, st. 10. da će se zaključak o predaji nekretnine donijeti tek po isteku dodatnih 30 dana.</p> <p>To je prekratak rok jer za donošenje odluke ovisimo o drugim državnim ili lokalnim tijelima (u općini ovršenika ili susjednoj), a zakonom nije propisan rok u kojem su druga tijela dužna odgovoriti Centru za socijalnu skrb.</p> <p>Znači da je nerealno kratak rok da Centar ili drugo tijelo može odlučiti u roku o kojem se govori u st. 11. i to je gotovo sigurno put u slobodno formiranje cijena najamnine iz st. 4., a time i mogućnost različitih manipulacija - navedena odredba iako određena u namjeri zaštite otvara mogućnost zaključivanja fiktivnih ugovora o najmu. Također, u članku se ne govori o troškovima stanovanja (ili se podrazumijeva da ih snosi osoba koja ima stan u najmu).</p> <p>Zaključno: Uvažavajući pozitivne namjere i zaštitu osoba/obitelji, obzirom da se ne radi o korisnicima sustava socijalne skrbi, za koje pod propisanim uvjetima stambeno zbrinjavanje rješava jedinica lokalne /regionalne/ samouprave (čl.41. i 42. Zakona o socijalnoj skrbi N.N. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16), potpuno je neutemeljeno da se navedene poslove stavlja u ovlast CZSS. Zakon o socijalnoj skrbi N.N. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16</p> <p>2. Naknada za troškove stanovanja</p>		
--	--	--	--	--

		<p>Članak 41.</p> <p>(1) Troškovi stanovanja u smislu ovoga Zakona odnose se na najamninu, komunalne naknade, električnu energiju, plin, grijanje, vodu, odvodnju i druge troškove stanovanja u skladu s posebnim propisima.</p> <p>(2) Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se korisniku zajamčene minimalne naknade.</p> <p>(3) Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb do iznosa polovice iznosa zajamčene minimalne naknade priznate samcu, odnosno kućanstvu utvrđene prema članku 30. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 42.</p> <p>(1) Jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb može odobriti naknadu za troškove stanovanja i do iznosa sredstava iz članka 30. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona kada se po mišljenju centra za socijalnu skrb samo na taj način može izbjeći odvajanje djece od roditelja.</p> <p>(2) Naknada za troškove stanovanja može se odobriti u novcu izravno korisniku ili na način da jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb djelomično ili u cijelosti plati račun izravno ovlaštenoj pravnoj ili fizičkoj osobi koja je izvršila uslugu.</p> <p>Iz navedenog je vidljivo da je Zakon o socijalnoj skrbi N.N. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16 u djelu nadležnosti u suprotnosti sa prijedlogom izmjena</p>		
--	--	---	--	--

			<p>ovršnog zakona.</p> <p>Nadalje, nedefiniranjem pojmova (odgovarajuća nekretnina nužni smještaj i dr.) iz predloženih izmjena ovršnog zakona, krši se Ustav Republike Hrvatske u dijelu koji se odnosi na načelo zakonitosti.</p> <p>Načelo ekonomičnosti bi trebalo poštivati na način da o realizaciji prava i novčanoj naknadi odlučuje jedno tijelo i to Državni ured za upravljanje državnom imovinom koji raspolaže državnim stanovima, a ukoliko ih nema nakon dorade članka bi trebali odobravati pravo na smještaj ili odobravati novčanu naknadu za troškove najamnine putem Ureda državne uprave u županiji i to prema prebivalištu ovršenika, odnosno uvažavajući pravilo o nadležnosti iz ovršnog zakona.</p>		
	<p>Članak 21. Prvo čitanje članak 19.</p>	<p>HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE SREDIŠNJA SLUŽBA ZAGREB SEKTOR ZA EKONOMSKE POSLOVE</p>	<p>Primjedbe na članak 19. kojim se mijenja članak 173. stavak 2.</p> <p>Primjedba:</p> <p>- na dio teksta „ a iza riječi:“netoplaće ovršenika stavlja se zarez i dodaju riječi: „ osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos koji odgovara iznosu od ¼ netoplaće ovršenika“ – mišljenja smo da se taj dio teksta treba BRISATI</p> <p>Predlažemo:</p> <p>- „Ako ovršenik prima plaću koja je manja od prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, od ovrhe je izuzet iznos u visini tri četvrtine plaće ovršenika, ali ne više od dvije trećine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, a ako se ovrha</p>	<p>Ne prihvaća se</p>	<p>Ovim prijedlogom se otklanja dvojba u tumačenju odredbi o dijelu plaće/mirovine koji se izuzima od ovrhe kod osoba koje uzdržavaju djecu, a imaju neto plaću/mirovinu manju od prosječne neto plaće/mirovine u Republici Hrvatskoj.</p>

		<p>provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini jedne polovine netoplaće ovršenika.“</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Mišljenja smo da su ovim prijedlogom ovršenici kojima se prema važećim odredbama Ovršnog zakona („ Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16-, u daljnjem tekstu - OZ) na plaći/mirovini provodi ovrha radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta stavljaju u nepovoljniji materijalni položaj s obzirom da su se sredstva izuzeta od ovrhe određivala u iznosu 1/2 netoplaće ovršenika (iznimno 1/4 prosječne mjesečne isplaćene neto plaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za proteklu godinu, ukoliko je rješenjem o ovrsi utvrđeno izuzeće od ovrhe primjenom Obiteljskog zakona), što primjenom završne odredbe članka 41. stavka 2. ovog prijedloga narušava pravnu sigurnost ove kategorije ovršenika</p> <p>Napominjemo također, da na mirovinama koje su manje od prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, u slučajevima prisilne naplate radi uzdržavanja djeteta ne bi bilo moguće primijeniti niti pravilo iz članka 173. stavka 1. Ovršnog zakona („ Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16) da je od ovrhe izuzet iznos od ¼ prosječne mjesečne isplaćene neto plaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za proteklu godinu, s obzirom da pojedini umirovljenici primaju</p>		
--	--	--	--	--

			<p>mirovinu manju od navedenog iznosa,u kojem slučaju ovrhu ne bi bilo moguće provesti.</p> <p>Iz navedenih razloga predlažemo u članku 173. stavku 2. zadržati ograničenja za sve vrste uzdržavanja koje se provode na stalnom novčanom primanju ovršenika manjem od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj prema sada važećoj odredbi.</p>		
	<p>Članak 25. Prvo čitanje članak 22.</p>	<p>Članak 25. Prvo čitanje članak 22.</p>	<p>Primjedba na odredbu čl.22. kojim se članak 208.st.1. mijenja i glasi:</p> <p>„(1) Ako je naplata zatražena na temelju zadužnice ili bjanko zadužnice koju je vjerovnik izravno dostavio Agenciji, Agencija će postupiti kao u povodu zahtjeva za izravnu naplatu iz članka 209. ovoga Zakona.“</p> <p>Prijedlog Fine:</p> <p>„(1) Ako je naplata zatražena na temelju zadužnice ili bjanko zadužnice koju je vjerovnik izravno dostavio Agenciji, Agencija će postupiti kao u povodu zahtjeva za izvansudsku ovrhu iz članka 284. stavka 1. ovoga Zakona.“</p> <p>Pojašnjenje:</p> <p>Na zadužnicu se trebaju primjenjivati odredbe koje se primjenjuju na izvansudsku ovrhu, a ne odredbe koje se primjenjuju na izravnu naplatu. Naime, kod izravne naplate, pravila su nešto drukčija budući da se radi o ispravama koje u sebi nemaju određenu ovrhu, dok zadužnica u sebi sadrži pristanak dužnika da se ovrha provede, pa analogno tome sadrže ono što sadrži i rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave (izvansudska ovrha), a to je i obveza plaćanja i određivanje ovrhe. Zaduznica je i prema važećim odredbama izjednačena s</p>	<p>Djelomično se prihvaća.</p>	<p>Članak 208. briše se. Ovrha na temelju zadužnice će se provoditi u skladu s člankom 209. (izravna naplata), tj. kao i ovrha na temelju pravomoćne sudske odluke, uz dodatna prava ovršenika koja do sada nije imao.</p>

			<p>pravomoćnim i ovršnim rješenjem o ovrsi upravo zato što u sebi sadrži i dopuštenje za provedbu ovrhe, a ne samo utvrđenje obveze kao što je slučaj kod izravne naplate. Nadalje, zadužnica se na naplatu dostavlja višekratno dok se ne naplati puni iznos iz zadužnice (primjerice zadužnica koja glasi na 100.000,00 kn može se dostaviti 10 puta na naplatu s zahtjevom da se naplati iznos od po 10.000,00 kn).</p> <p>Upućivanjem na odredbe o izravnoj naplati, koja obuhvaća i dostavu svakog zahtjeva za naplatu, ukupni trošak postupka znatno bi se povećao (za preko 7 milijuna kuna godišnje) i time bi ovršenicima porastao ukupan dug za taj iznos, čime bi se taj iznos iz sredstava ovršenika potrošio na plaćanje troškova dostave umjesto na podmirenje obveze iz osnove za plaćanje. Kako su izmijenjene odredbe o načinu provedbe ovrhe u čl.284., ovršenik će imati rok od 60 dana od zapljene u kojem će moći reagirati u slučaju da osporava provedbu konkretne ovrhe, te stoga smatramo da nije oportuno dodavati nove troškove za provedbu ovrhe.</p> <p>Također, budući da se ne predujmljuju troškovi u postupku pred Finom, a Fina ih zbog nesolventnosti ne može regresno namiriti od ovršenika, potrebno bi bilo ili izmijeniti prethodno odredbe Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ili omogućiti sredstva za provođenje ovih odredbi iz proračuna.</p>		
	Članak 27.	GIU HUB	Drugi prijedlog je zapravo naš ponovljeni i dopunjeni prijedlog kojim smo se očitovali na izmjene Ovršnog zakona iz lipnja ove godine za	Ne prihvaća se	Rok od 60 dana za odgodu prijenosa zaplijenjenih novčanih sredstva je rok koji

		<p>skraćivanje roka za prijenos sredstava s računa ovršenika na račun ovrhovoditelja s trenutačnog roka od 60 dana na rok od 30 dana od dana kada FINA primi na provedbu zadužnicu, odnosno rješenje o ovrsi, a koji je također ostao neizmjenjen u dostavljenom Konačnom prijedlogu.</p> <p>U članku 22. Konačnog prijedloga predlažemo izmjenu stavka 1. članka 208. Ovršnog zakona, na način da se riječi: "izravnu naplatu iz članka 209. ovog Zakona" brišu, a umjesto istih dodaju riječi "za izvansudsku ovrhu iz članka 284. ovog Zakona". Za razliku od osnova za izravnu naplatu iz članka 209. st. 1. Ovršnog zakona, ovrha je kod zadužnica i rješenja o ovrsi iz članka 284. Ovršnog zakona već određena, a koje radnje nema kod drugih ovršnih isprava i osnova izravne naplate iz članka 209. st. 1. ovršnog zakona pa time ujedno predlažemo da se, s obzirom na ovaj razlog te kamate koje će za ovršenika teći za vrijeme trajanja dužeg roka zaplijene sredstava kroz predloženo razdoblje od 60 dana, skрати i rok za zapljenu sredstva po zadužnicama i rješenjima donesenim u izvansudskoj ovrsi na rok od 30 dana, odgovarajućim izmjenom odredbi članka 21. Konačnog prijedloga (članka 206. Ovršnog zakona).</p>	Djelomično se prihvaća.	<p>je novelom Ovršnog zakona iz 2014. s prvotnih 30 dana produžen na 60 dana jer je utvrđeno da je rok od 30 dana prekratak za podnošenje učinkovitih pravnih sredstava.</p> <p>Članak 208. briše se. Ovrha na temelju zadužnice će se provoditi u skladu s člankom 209. (izravna naplata), tj. kao i ovrha na temelju pravomoćne sudske odluke, uz dodatna prava ovršenika koja do sada nije imao.</p>
	Financijska agencija	<p>Primjedba na odredbu čl.23. kojim se članak 209.st.1. mijenja i glasi:</p> <p>„(1) Ako ovrhovoditelj izravno zatraži od Agencije da na temelju ovršne odluke ili nagodbe, obračuna poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće,</p>	Prihvaća se	<p>U članku 209. stavku 1. Navedene su isprave na temelju kojih se može zatražiti izravna naplata.</p>

		<p>naknade plaće ili otpremnine provede naplatu određene novčane tražbine prijenosom novčanih sredstava s računa koje ovršenik ima kod banaka na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za izravnu naplatu, Agencija će postupiti kao u povodu rješenja o ovrsi koje je dostavio sud.“</p> <p>Prijedlog Fine:</p> <p>„(1) Ako ovrhovoditelj izravno zatraži od Agencije da na temelju ovršne odluke domaćeg suda ili upravnog tijela koje imaju potvrdu ovršnosti, ovršne nagodbe sklopljene pred domaćim sudom ili upravnim tijelom, ovršne nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku, europskog ovršnog naslova, europskog platnog naloga, a koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine, odnosno obračuna poslodavca o neispлатi dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine provede naplatu te tražbine prijenosom novčanih sredstava s računa koje ovršenik ima kod banaka na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za izravnu naplatu, Agencija će postupiti kao u povodu rješenja o ovrsi koje je dostavio sud.</p> <p>Pojašnjenje:</p> <p>Ispuštanjem preciziranja na koje vrste odluka se odredba odnosi (domaće, sudske, upravne) odredba postaje neprecizna i ostavlja prostor da bi se i neke druge (strane) odluke ili odluke drugih tijela osim sudova i upravnih tijela, dostavljale na izravnu naplatu, a koje nisu prošle odgovarajući postupak. Naime, kako Fina provodi ovrhu u (obvezujućim i propisanim) rokovima od nekoliko</p>		
--	--	---	--	--

			<p>sati, nikako nije u mogućnosti primjerice u zadanom roku utvrditi mjerodavno materijalno i procesno pravo koje se ima primijeniti na odluke pojedinih stranih država. Također, kako se za određene strane odluke trebaju provesti i postupci priznanja ili delibacijski postupci, radi se o pitanjima koja su u nadležnosti suda i nikako o njima ne bi smjela odlučivati Fina. Ako je intencija bila omogućiti primjenu ove odredbe na odluke za koje je RH dužna kao članica EU osigurati isti tretman kao i za odluke domaćih tijela, to je omogućeno na način da su taksativno navedene i te odluke – europski ovršni naslov i europski platni nalog. Drugačijom i preširoko postavljenom odredbom, građani RH bili bi stavljeni u znatno nepovoljniji položaj u odnosu na strane državljane, te bi bilo narušeno načelo reciprociteta na štetu RH.</p> <p>Primjedba na odredbu čl.23. kojim se u članak 209. dodaje stavak 8.</p> <p>„(8) U slučaju iz članka 32. stavka 3. i 4. ovoga Zakona Agencija će izdati banci nalog za pljenidbu i primjerak zahtjeva za nastavak postupka izravne naplate dostaviti prvobitnom ovrhovoditelju, odnosno novom ovršeniku sukladno odredbi članka 8. ovoga Zakona.</p> <p>Prijedlog Fine:</p> <p>„(8) U slučaju iz članka 32. stavka 3. i 4. ovoga Zakona Agencija će upisati promjenu podatka o ovrhovoditelju odnosno ovršenku u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje i nastaviti izdavati bankama naloge za pljenidbu ali će zastati s</p>	<p>Prihvća se</p>	
--	--	--	--	-------------------	--

			<p>izdavanjem naloga bankama za prijenos novčanih sredstava te primjerak zahtjeva za nastavak postupka izravne naplate dostaviti prvobitnom ovrhovoditelju, odnosno novom ovršeniku sukladno odredbi članka 8. ovoga Zakona.“</p> <p>Pojašnjenje: Promjena stranaka mora se odmah upisati u Očevidnik. Nalozi za pljenidbu se izdaju prema odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, tek po primitku priljeva ako je ovršenik blokiran. Na predloženi način odredba se usklađuje s pravilima iz odredbi Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.</p>		
Članak 31. Prvo čitanje članak 27.	Želimir Živko	<p>- Koje je pravno opravdanje postojanja registra zadužnica, obzirom da isti predstavljaju instrument osiguranja tražbine u određenom pravnom poslu, te ni u kojem smislu ne presumiraju da će se takva potaživanje uopće naplaćivati kod FIN-e te ostaje da je takav registar ustrojen samo radi (sve veće i veće) kontrole građana, odnosno iskorištavanja preko provjere, tko s kim i kako posluje, pribavu dokaza na nedopušten način, etc.</p> <p>S druge strane , registar ovršnih rješenja koja donose JB i koja se naplaćuju preko FINE-e ne postoji.</p>	Ne prihvaća se	<p>Registar zadužnica je bio nužan radi zaštite od lažnih zadužnica.</p> <p>Međutim, ostaje otvoreno je li on i dalje potreban, što će se moći utvrditi protekom određenog roka primjene novih pravila o provedbi izvansudske ovrhe.</p>	
Članak 33. Prvo čitanje članak 29.	Želimir Živko	Zašto se briše „čl. 39. st. 3“?	Ne prihvaća se	Članak 281. usklađuje se s novim člankom 39., odnosno sporne riječi u članku 281. su nepotrebne.	
Članak 39. Prvo čitanje članak 36.	Financijska agencija	<p>Primjedba na odredbu čl.36. kojim se dodaje članak 339.a:</p> <p>„(1) Ako je predlagatelj osiguranja zatražio ovrhu</p>	Prihvaća se	Članak 339.a je nomotehnički doraden	

		<p>jer su se ispunile pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine, sud će na prijedlog predlagatelja osiguranja istim rješenjem odrediti ovrhu i obustaviti postupak osiguranja.</p> <p>(2) U slučaju iz članka 1. ovoga članka, do iznosa koji je zaplijenjen prethodnom mjerom, predlagatelj osiguranja u ovršnom postupku zadržava red prvenstva kojega je imao kao predlagatelj osiguranja.“.</p> <p>Prijedlog Fine:</p> <p>(1) Ako je predlagatelj osiguranja zatražio ovrhu jer su se ispunile pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine, sud će na prijedlog predlagatelja osiguranja istim rješenjem odrediti ovrhu i obustaviti postupak osiguranja te naložiti prijenos sredstava zaplijenjenih po rješenju o osiguranju radi namirenja tražbine iz rješenja o ovrsi.</p> <p>(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja u ovršnom postupku ima prednosni red kojega je stekao kao predlagatelj osiguranja.“.</p> <p>Pojašnjenje:</p> <p>U trenutku donošenja rješenja o ovrsi, sredstva po rješenju o osiguranju vrlo često nisu zaplijenjena ili su djelomično zaplijenjena, pa bi ovrhovoditelj stekao prvenstvo samo do visine zaplijenjenog iznosa, a ne i do visine iznosa iz rješenja o osiguranju odnosno do visine iz rješenja o ovrsi radi čijeg namirenja je i određeno osiguranje. Na predloženi način predlagatelj osiguranja očuvati će svoje pravo na namirenje sukladno intenciji odredbi o osiguranju. Također, nužno je dodati da se ovrhovoditelj ima pravo namiriti iz sredstava</p>		
--	--	--	--	--

			osiguranih u postupku osiguranja, jer prednosni red se može mijenjati zbog pojedinih prioriternih namirenja, te bi po obustavi rješenja o osiguranju ovrhovoditelj mogao ostati bez tih sredstava na kojima je prethodno bio stekao i založno pravo.		
--	--	--	--	--	--